

εισαγωγή

Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελιώου είναι μια αυτοοργανωμένη κινηματική διαδικασία συντονισμού, με την συμμετοχή συντρόφων και συντροφισσών από διάφορα μέρη της Ελλάδας. Από το 2007 μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί πλήθος δράσεων για την προάσπιση του ποταμού Αχελιώου, και ευρύτερα ενάντια στη λεηλασία της φύσης από την κρατική-καπιταλιστική ανάπτυξη, σε διάφορες πόλεις και με τη συμμετοχή ολοένα και περισσότερων αγωνιστών/τριων.

Η έκδοση του παρόντος εντύπου αποφασίστηκε το καλοκαίρι του 2010 στις όχθες του ποταμού στη Μεσοχώρα Τρικάλων, στη συνέλευση της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα, στα πλαίσια της συνέχισης των δράσεών της. Σκοπός είναι να καταγραφεί η μέχρι τώρα διαδρομή της συνάντησης αυτής, να αποτελέσει εργαλείο και βάση στα χέρια ανθρώπων που θα θελήσουν να πλαισιώσουν τον αγώνα αυτό στη συνέχεια του, καθώς και ένα χρήσιμο αρχειακό κινηματικό υλικό. Αφορμή στάθηκε επίσης το 2μερο εκδηλώσεων της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα στην Αθήνα στις 30-31 Οκτώβρη 2010.

Ο ποταμός Αχελώος και η έκτροπή του

Ο ποταμός Αχελώος πηγάζει σε υψόμετρο 2.000 μ. από τις νότιες πλαγιές του όρους Λάκμος (Περιστέρι) στην οροσειρά της Πίνδου, στην περιοχή του Μετσόβου. Οριοθετεί την Ήπειρο από τη Θεσσαλία και διασχίζοντας τους ορεινούς όγκους της νότιας Πίνδου και της δυτικής Ρούμελης εκβάλλει στα νότια των Εξινάδων νήσων στο Ιόνιο πέλαγος. Κατά τη διαδρομή του προς νότο εμπλουτίζεται με τα νερά πλήθους παραπόταμων όπως ο Ταυρωπός, ο Αγραφιώτης και ο Τρικεριώτης.

Στην αρχαιότητα λατρευόταν ως θεός, ιδιαίτερα από τους Αιτωλούς και τους Ακαρνάνες που κατοικούσαν την Παρακελιώτιδα γη. Στην αρχαία Ακαρνανία γίνονταν αγώνες προς τιμήν του ενώ οι παλιότερες σωζόμενες παραστάσεις του θεού Αχελώου φθάνουν μέχρι και τον 6ο αι. π.Χ. Με την μορφή ανθρώπομορφου ταύρου παρίσταναν την ορμητικότητα του και με τη μορφή δράκου τον ελικοειδή ρου των νερών του. Κατά τη μυθολογία ο Αχελώος θεωρείτο ο σπουδαιότερος ποτάμιος θεός, γιος του Ωκεανού και της Τηθύος, πατέρας των Νυμφών και των Σειρήνων, γεννήτορας όλων των ρεόντων υδάτων και των πηγών. Στην ομηρική Ιλιάδα, ανώτερος σε δύναμη του θεϊκού Αχελώου θεωρείτο μόνο ο Δίας.

Ο γνωστότερος και πιο διαδεδομένος μύθος στην αρχαία μυθολογία και τέχνη αναφέρεται στην αναμέτρηση του ποτάμιου θεού Αχελώου με τον ημίθεο Ηρακλή για χάρη της Διάνειρας, κόρης του βασιλιά της Καλυδώνας, Οινέα. Ο Ηρακλής νίκησε τελικά τον Αχελώο-ταύρο, αφού του έσπασε το ένα κέρατο και τον έριξε στο χώμα. Ο Ηρακλής επέστρεψε στον Αχελώο το σπασμένο κέρατο, κι αυτός σαν αντάλλαγμα του έδωσε το Κέρας της Αμάθειας που ήταν πηγή αφθονίας και γονιμότητας. Σύμφωνα με την ερμηνεία του μύθου, κυρίως από τον Στράβωνα και τον Διόδωρο, η νίκη του Ηρακλή συνδέεται με την κατασκευή αντιπημμυρικών και αποστραγγιστικών έργων στην Παρακελιώτιδα περιοχή και το Κέρας της Αμάθειας συμβολίζει τη γόνιμη γη που προήλθε από την κατασκευή των έργων αυτών.

Η επικρατέστερη θεωρία για την αρχαία ονομασία του ποταμού παραπέμπει στη σανσκριτική ρίζα "αχ" που σημαίνει νερό (πχ. Αχ-έρων, Ίν-αχ-ος, Άρ-αχ-θος) και το συγκριτικό επίθετο "λήων" (μεγαλύτερος), τα οποία μαζί δηλώνουν τον πολύνερο ποταμό.

Στους μεσαιωνικούς χρόνους ο ποταμός πήρε το όνομα Ασπροπόταμος ή Άσπρος γιατί τα νερά του έχουν ένα λευκό, θολό χρώμα που προέρχεται από την άργιλο, την οποία μεταφέρει από τη γεωλογική ζώνη του φλύσχου την οποία διαρρέει στην οροσειρά της Πίνδου.

Ο τούρκος περιηγητής Εβλιγιάν Τσελεμπή έγραψε το 1668 στο έργο του "Ταξιδιωτικά", για τον Αχελώο: "Στη λίμνη χύνεται ένα κρυστάλλινο ποτάμι που λέγεται: Ακ-Σου

(Άσπρόνερο). Τα νερά του είναι διαυγή σαν τα μάτια του πουλιού "γερανός". Αν' αυτό προμηθεύονται νερό για τις ανάγκες τους οι ντόπιοι".

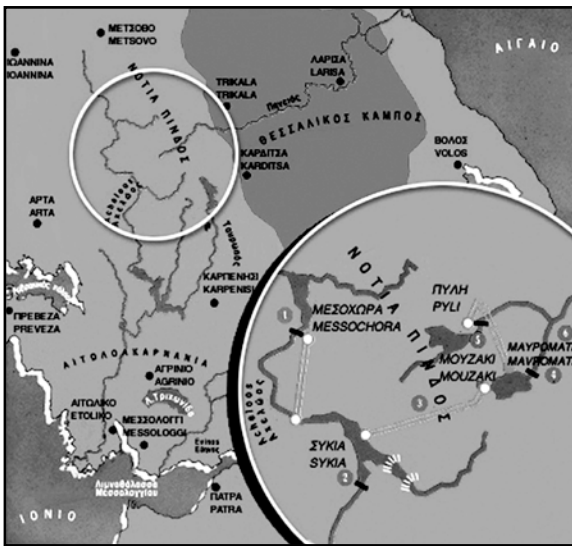
Το 1803, ο S.L.S. Bartholdy γράφει στις "Ταξιδιωτικές Εντυπώσεις" του: "Ανάμεσα στα πλέον ξακουστά ποτάμια της Ελλάδας, ελάχιστα αν' αυτά είναι πράγματι ωραία, γιατί, πρωτίστως, σε πολλά μέρη, οι όχθες είναι γυμνές χωρίς καθόλου πρασινάδα. Ο Αχελώος, ο βασιλιάς της Ακαρνανίας, είναι ο μόνος ο οποίος, με το πλάτος του και την ορμητικότητά του, παρουσιάζει ένα θέαμα επιβλητικό. Η κοίτη στην οποία κυλά τα νερά του μπορεί, στις εποχές των βροχών, να φτάνει σε πλάτος το ένα τέταρτο του γερμανικού μιλίου. Το χρώμα του είναι ασπριδερό και τα αφρισμένα νερά του μοιάζουν σαν να τους έριξαν μέσα κιμωλία - από εδώ προήλθε και το όνομα που έχει σήμερα: Ασπροπόταμος".

Το μήκος του ποταμού ξεπερνά τα 220 χλμ. και το πλάτος του στο μέγιστο σημείο του φθάνει τα 90 μέτρα. Η λεκάνη απορροής του έχει συνολική έκταση 5.000 km² κι αποτελεί ένα σημαντικό ποτάμιο οικοσύστημα με μοναδικά φυσικά τοπία, από τις πηγές μέχρι τις εκβολές του, περιλαμβάνοντας σπάνια φυτικά και ζωικά είδη, ανάμεσά τους αρκούδες, λύκους, ζαρκάδια, αγριόγιδα, γύπες και αετούς.

Στις όχθες του αναπτύχθηκαν από την αρχαιότητα πλήθος πολιτισμοί που τα ίχνη τους, όπως φρούρια, οικισμοί, πηλακόστρωτα μονοπάτια, πέτρινα τοξωτά γεφύρια, σώζονται μέχρι σήμερα. Η περιοχή που διαρρέει στον άνω ρου του αποτέλεσε εστία ενός ορεινού πολιτισμού και καταφύγιο ανυπότακτων και εξεγερμένων με μεγάλη ιστορία από την εποχή των κλεφτών και των αρματολών μέχρι και την εποχή της αντίστασης στην κατοχή και του εμφύλιου πολέμου.

Τα παλιότερα χρόνια, ο Ασπροπόταμος κατέβαινε ασυγκράτητος από την οροσειρά της Πίνδου φθάνοντας ανεμπόδιστος μέχρι το δέλτα των εκβολών του και τις

λιμνοθάλασσες στις ακτές του Ιονίου. Η παροχή του υπολογίζεται ότι έφθανε τα 2,5 - 3,5 δις κ.μ. νερού το χρόνο. Σήμερα όμως ο άλλοτε θεικός ποταμός αντιμετωπίζει το φάσμα του αφανισμού του. Μεταξύ των δεκαετιών του 1950 και του 1990 υπέστη τρεις μεγάλες επεμβάσεις που ανέκοψαν τη ροή του με σκοπό τη δημιουργία υδροηλεκτρικών φραγμάτων, κι άλλη μία στον παραπόταμό του Ταυρωπό (Μέγδοβα) που είχε χαρακτήρα αρδευτικό εκτρέποντας τα νερά του προς την πεδιάδα της Καρδίτσας. Έτσι προέκυψαν τα φράγματα των Κρεμαστών, του Καστρακίου, του Στράτου και το φράγμα του Ταυρωπού. Την ίδια ακριβώς περίοδο με τη δημιουργία αυτών των έργων υπήρξε δραματική ελάττωση του πληθυσμού στην περιοχή: το ποσοστό μείωσης για τα παραποτάμια χωριά των τριών νομών που διασχίζει ο Αχελώος αγγίζει το 35%, ενώ υψηλότερα είναι το ποσοστό γήρανσης του πληθυσμού που απέμεινε σε αυτές τις περιοχές.

Ειδικότερα το φράγμα των Κρεμαστών θεωρείται ως το μεγαλύτερο γαϊόφραγμα της Ευρώπης, με ύψος στάθμης νερού 153 μ. και πλάτος 500 μ. και συγκεντρώνει τα νερά των ποταμών Αχελώου, Αγραφιώτη και Ταυρωπού, δημιουργώντας έναν τεράστιο ταμιευτήρα, μια τεχνητή λίμνη χωρητικότητας 4.700 εκατ. κυβ. μέτρων. Από το 1965 λειτουργεί εδώ ο μεγαλύτερος υδροηλεκτρικός σταθμός της ΔΕΗ στη χώρα, αποτελούμενος από 4 γιγαντιαίες μονάδες.

Όταν έγιναν όλα τα έργα και ολοκληρώθηκε η ανύψωση του φράγματος το 1963, δεκάδες χωριά και γεφύρια, μνημεία μιας μακραίωνης ιστορίας, διαγράφηκαν από το χάρτη καθώς τα νερά κάλυψαν την προκαθορισμένη περιοχή. Παράλληλα, η δημιουργία του φράγματος και η συσσώρευση μεγάλου όγκου νερού είχε σαν αποτέλεσμα τη μεταβολή του κλίματος στην περιοχή και ως επιστέγασμα τον καταστροφικό σεισμό της 5ης Ιούλη 1966.

Με τη δημιουργία αυτών των φραγμάτων καταποντίστηκαν μέσα στα νερά μερικές απ' τις πιο όμορφες περιοχές

της Αιτωλοακαρνανίας κι ο θεικός Αχελώος μετατράπηκε σε μια σειρά από τεχνητές λίμνες που αλλοίωσαν την άγρια ομορφιά των φυσικών τοπίων και προκαλούν σοβαρά προβλήματα στο δέλτα και τις λιμνοθάλασσες των εκβολών του ποταμού. Από το 160ο χλμ. του μήκους του, ο Αχελώος έπαψε πια να είναι ένα φυσικό ποτάμι, και ένα μεγάλο μέρος της κοίτης του είναι εγκιβωτισμένο. Οι εκβολές του Αχελώου στο Ιόνιο πέλαγος σχηματίζουν ένα εκτεταμένο δέλτα η μορφή του οποίου διαμορφώθηκε τα τελευταία 10.000 χρόνια από τις προσχώσεις του ποταμού, το οποίο χαρακτηρίζεται ως ένας από τους πιο σημαντικούς υδροβιότοπους της Μεσογείου. Καλαμιώνες, βάλτοι με πλούσια βλάστηση, υφάλμυρες λιμνοθάλασσες, αμμοθίνες σπάινιες πλέον στο μεσογειακό περιβάλλον και υδρολίβαδα συνθέτουν ένα εκπληκτικό τοπίο εξαιρετικής βιολογικής σημασίας. Η συνέχειά του επιτυγχάνεται μέσω των γλυκών νερών και των φερτών υλών του Αχελώου, απαραίτητων στοιχείων για τη διατήρηση της αλιότητας και των αμμονοσιδίων που προστατεύουν τις λιμνοθάλασσες από τη διαβρωτική ορμή της θάλασσας. Στο δέλτα επίσης φιλοξενείται μια πλούσια орνιθοπανίδα και η ιδιαιτερότητά του να μην παγώνει το χειμώνα τον καθιστά καταφύγιο για να διαχειμάζουν είδη που θα εξολοθρευόνταν στα βορειότερα ψυχρά κλίματα. Το δέλτα του Αχελώου αποτελεί την περιοχή για το ξεχειμώνιασμα των αρπακτικών κι ανάμεσα στα άλλα κάνουν την εμφάνισή τους εδώ τα Όρνια, ο Στικταετός, ο Μαυρόγυπας, ο Χρυσαιετός, ο Φιδαιετός, ο Θαλασσαιετός και ο Σπιζαιετός.

Η ανθρώπινη δραστηριότητα στην περιοχή - όπως αυτή εκφράζεται μέσα από εντατικές καλλιέργειες, αποστραγγίσεις, λιθνοθηρία, αυθαίρετη δόμηση, απόθεση αποβλήτων, εγκιβωτισμό της κοίτης του ποταμού - προκαλεί ισχυρές πιέσεις στην βιωσιμότητα αυτών των υδροτόπων.

Η εξαγγελθείσα από τη δεκαετία του 1980 εκτροπή του Αχελώου φαντάζει σαν αναγγελία της οριστικής καταστροφής του. Η δραματική μείωση της ποσότητας του νερού μετά την εκτροπή σημαίνει ότι μειώνονται οι φυσικές αντιστάσεις της περιοχής στη διείσδυση του θαλασσινού νερού, με αποτέλεσμα μη αντιστρεπτές οικολογικές επιπτώσεις. Οι ήδη καλλιιεργούμενες εκτάσεις με την αύξηση της αλιότητας μετατρέπονται σε ακατάλληλες σε μεγάλο βαθμό για κάθε είδους καλλιέργεια.

Στη βόρεια περιοχή του Δέλτα του Αχελώου, διασώζονται μικρά παραποτάμια δάση, υπολείμματα των απέραντων δασών που υπήρχαν παλαιότερα σ' αυτά τα μέρη. Το 1859, όταν πέρασε από την περιοχή ο Άγγλος ορνιθολόγος W.H. Simpson, κατέγραψε ότι υπήρχαν "μεγάλα παραποτάμια δάση που θύμιζαν ζούγκλα και ο ήλιος δεν μπορούσε να τα διαπεράσει". Το σπουδαιότερο από τα δάση που σώζονται σήμερα είναι το δάσος του Φράξου, κοντά στο Λεσίφι, το οποίο, μετά τη μεταπολεμική αποξήρανση της λίμνης Μελίτη και την απόδοση χιλιάδων στρεμμάτων σε καλλιέργειες, απέμεινε σαν νησίδα μέσα στη "θάλασσα" του

καλαμποκιού. Έχει έκταση 60 εκτάρια περίπου, και έχει ανακηρυχθεί από το 1985 σε "Μνημείο της Φύσης" και αποτελείται κυρίως από φράξους, ασημόλευκες, ασημοϊτίες, φτελιές και δάφνες.

Τα τεράστια αιωνόβια δένδρα είναι πνιγμένα μέσα στα αναρριχητικά φυτά και τα ρυάκια που τρέχουν γύρω από το δάσος είναι ιδανικοί βιότοποι για τη βίδα και αποτελούν καταφύγιο για σημαντικό αριθμό πουλιών καθώς επίσης για πολλά είδη αμφίβιων και ερπετών.

Η ιδέα της εκτροπής του Αχελώου πρωτοδιατυπώθηκε από έναν καθηγητή το 1925 και μελετήθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1950, επί πρωθυπουργίας του Κων. Καραμανλή. Η πρώτη εξαγγελία του έργου έγινε το 1964 από τον Γεώργιο Παπανδρέου σε ομιλία του στην κεντρική πλατεία της Λάρισας. Με την εξαγγελία του έργου ασχολήθηκε και η δικτατορία, ενώ μεταπολιτευτικά η κυβέρνηση Γεώργιου Ράλλη ενέκρινε ποσό 200 εκατ. δραχμών για τη μελέτη του έργου και προκήρυξε διεθνή διαγωνισμό. Ο Ανδρέας Παπανδρέου εξήγγειλε και αυτός αρκετές φορές το έργο -όπως στην επέτειο του Κιηλεέρ το 1983- και το 1985 ξεκίνησαν οι εργασίες για την εκτροπή στο στενότερο και ένα από τα ομορφότερα μέρη στον άνω ρου του Αχελώου στην Πίνδο (στη θέση "Λογγά Ρομοσιού"), χωρίς καμιά μελέτη σκοπιμότητας του έργου ή συμφωνίας με τους κατοίκους. Στις 30 Μάρτ 1990, οι κάτοικοι του χωριού Μεσοχώρα κατέλαβαν το εργοτάξιο του φράγματος της ΔΕΗ και συγκρούστηκαν με 400 μπάτσους των ΜΑΤ...

Οι συνεχείς εξαγγελίες του έργου και η προπαγάνδα γύρω από αυτό, ενώ ταυτόχρονα η εντατικοποίηση της παραγωγής και η αλόγιστη χρήση των νερών στη Θεσσαλία οδηγούσαν στην εξάντληση των υπόγειων υδάτων, δημιούργησαν την απλουστευτική εντύπωση περί της αναγκαιότητας του έργου ως μοναδικής λύσης για την ανανέωση του υδροφόρου ορίζοντα, την άρδευση των καλλιιεργήσιμων

εκτάσεων αλλά και την ύδρευση των αστικών κέντρων.

Σε όλο αυτό το διάστημα των δεκαετιών, με ευθύνη του κράτους κατασπαταλήθηκαν οι υδάτινοι πόροι της Θεσσαλίας χάριν της ανάπτυξης της "εθνικής οικονομίας". Το κράτος έστρεψε τους παραγωγούς στη μονοκαλλιέργεια του υδροβόρου βαμβακιού κι ανά 50 στρέμματα ανοίχτηκε και μία βαθιά γεώτρηση (ο υδροφόρος ορίζοντας σήμερα έχει φθάσει σε βάθος μεγαλύτερο από 200μ.!). Αυτό το μοντέλο της ανάπτυξης είχε σαν αποτέλεσμα την εξάντληση των υδάτων και το να εμφανίζεται σαν σωτηρία στην επαπειλούμενη από λειψυδρία καταστροφή της Θεσσαλίας μια άλλη ανυπολόγιστη καταστροφή, αυτή της εκτροπής του Αχελώου.

Η εκτροπή του Αχελώου δεν λύνει το πρόβλημα αλλά το μεταθέτει και το επιδεινώνει καθώς η αλήθεια είναι ότι η βιομηχανική γεωργία καταστρέφει το περιβάλλον της Θεσσαλίας (στην Ελλάδα -και ουσιαστικά στο θεσσαλικό κάμπο- παράγεται το 80% της συνολικής παραγωγής του βαμβακιού στην Ευρωπαϊκή Ένωση). Η επιλογή αυτή οδήγησε στην εγκατάλειψη της γεωργικής πρακτικής της αμειψισποράς (εναλλαγής) των καλλιιεργειών, την απόπλυση και σκελετοποίηση των εδαφών από την υπεράρδευση, την πρόκληση καθιζήσεων του εδάφους και ρωγμών εξαιτίας της υπεράντλησης νερού, την παντελή έλλειψη οργανικής ουσίας, την ολοένα πιο εκτεταμένη χρήση χημικών λιπασμάτων με επιπλέον αποτελέσματα τη ρύπανση, την αύξηση του κόστους, τη μείωση της βιοποικιλότητας. Κατά συνέπεια, πέρα από το περιβάλλον, η επιλογή αυτή καταστρέφει επίσης τους μικρούς αγρότες που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις αυξανόμενες απαιτήσεις της, καθώς επίσης καταστρέφει την υγεία καταναλωτών και παραγωγών, ενώ η εξάντληση των νερών για αστική και γεωργική χρήση σε συνδυασμό με τη νιτρική ρύπανσή τους από τα φυτοφάρμακα έχουν φθάσει σε οριακό σημείο. Ο Πνευσιός ειδικότερα που αποτελεί τον μεγαλύτερο ποταμό της περιοχής έχει απωλέσει τον μεγαλύτερο όγκο των νερών του και κινδυνεύει να μετατραπεί σε ξεροπόταμο ενώ έχει ρυπανθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό. (Να σημειώσουμε εδώ ότι όλοι οι φυσικοί υγρότοποι της Θεσσαλίας έχουν πάψει να υπάρχουν από καιρό, όπως η λίμνη Κάρηλα που αποξηράνθηκε πλήρως το 1962 στο όνομα της "ανάπτυξης").

Μελέτη που παρουσιάστηκε στο 3ο Αναπτυξιακό Συνέδριο για τους υδάτινους πόρους της Θεσσαλίας αναφέρει ότι "ο θεσσαλικός κάμπος παρουσιάζει την υψηλότερη ζήτηση νερού πανελλαδικά με 1.640 κ.μ. την ώρα, ενώ η ζήτηση για γεωργική χρήση με 1.600 κ.μ. είναι υπερδιπλάσια από τον υπόλοιπο ελληνικό μέσο όρο". Ενώ η μέση βροχόπτωση στη Θεσσαλία κυμαίνεται από 600-800 χιλιοστά το χρόνο (σε αντίθεση με τη Δυτική Ελλάδα, όπου η μέση βροχόπτωση είναι υπερδιπλάσια), η ζήτηση για αστική χρήση του νερού κυμαίνεται από 50-54 κ.μ. την ώρα, που είναι η μεγαλύτερη σε όλη τη χώρα, με εξαίρεση την Αττική (289 κ.μ. την ώρα), ενώ η ζήτηση για γεωργική χρήση είναι η με-

γαλύτερη σε όλη την Ελλάδα (1.580 -1.600 κ.μ. την ώρα - μέσος όρος έτους).

"Η Θεσσαλία έχει την υψηλότερη συνολική ζήτηση νερού σε όλη την Ελλάδα (συμπεριλαμβανομένης της Αττικής), που ξεπερνά τα 1.640 κ.μ. την ώρα. Η Θεσσαλία έχει το μεγαλύτερο δείκτη εκμετάλλευσης των νερών (σχέση μεταξύ υφιστάμενων υδατικών πόρων και ζήτησης) σε όλη την Ελλάδα (0,36), με εξαίρεση την Αττική (1,02). Η πρόβλεψη για το μελλοντικό δείκτη κατανάλωσης στη Θεσσαλία είναι ο υψηλότερος για όλη την Ελλάδα (0,28%), με εξαίρεση την Αττική (0,36%). Η Θεσσαλία χρειάζεται ένα νέο πρόγραμμα ολοκληρωμένης ανάπτυξης με έμφαση στην αειφορία και την ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων και επίκεντρο τη δημιουργία βιώσιμης γεωργίας σε μια ανεπτυγμένη ύπαιθρο προς την κατεύθυνση διαφοροποίησης της οικονομίας της με την ανάπτυξη νέων δραστηριοτήτων σε όλους τους τομείς: τη γεωργία, την κτηνοτροφία, τη βιομηχανία, αλλά και τις υπηρεσίες και την προώθηση τοπικών πόρων ανάπτυξης".

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του συνεδρίου η εκτίμηση είναι πως "ούτε τα άφθονα νερά του Αχελώου δεν φτάνουν για να καλυφθεί το μεγάλο πρόβλημα της Θεσσαλίας σε υδάτινους πόρους και μετά την εκτροπή των 600 εκ. κ.μ. ετησίως, το υδατικό έλλειμμα της Θεσσαλίας θα ανέρχεται σε 200-300 εκ. κ.μ. ετησίως".

Ως απάντηση στο πρόβλημα της εξάντλησης και της ρύπανσης των υδάτων στη Θεσσαλία εξαιτίας της κακοδιαχείρισης και κατασπατάλησης των φυσικών πόρων εδώ και δεκαετίες, προτάσσεται ...η εκτροπή του Αχελώου, "η οποία έχει αναδειχθεί σε ακραίο σύμβολο της "λογικής": όταν η ηλιθυσία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος εξαντλεί τις δυνατότητές της, τότε απλώς... αναζητούμε νέους φυσικούς πόρους για να ηλιθατίσουμε!"

Βασικά έργα για αυτήν την εκτροπή είναι μια σειρά από κατασκευές, ανάμεσα στα οποία το φράγμα της Μεσοχώρας με χωρητικότητα 228x106m³ νερού και μια σήραγγα 7.5 κλμ. καθώς και το γιγαντιαίο φράγμα της Συκιάς με χωρητικότητα 502x106m³, από το οποίο προβλέπεται να γίνει και η εκτροπή του ποταμού προς τη Θεσσαλία μέσω μιας δεύτερης σήραγγας μήκους 17,4 κλμ. και χωρητικότητας 600x106m³ νερού που ξεκινά από το χωριό Πετρωτό και διαπερνώντας την οροσειρά της Πίνδου καταλήγει στο Πευκόφυτο, σε απόσταση 3 χιλιομέτρων από το χωριό Μουζάκι.

Το γιγαντιαίο κόστος του έργου υπολογίζεται ότι θα ξεπεράσει το ένα τρισεκατομμύριο δραχμές, το οποίο θα καλυφθεί από τη φορολογία του πληθυσμού για να καταλήξει στις τσέπες των κατασκευαστών. Σε αυτό θα πρέπει να προστεθεί και το κόστος των ετήσιων εξόδων συντήρησης του έργου.

Κανείς ουσιαστικά δεν μπορεί να υπολογίσει πλήρως τις συνέπειες μιας τόσο καθοριστικής παρέμβασης στο φυσικό περιβάλλον.

Το έργο θα σημάνει μια τεράστια καταστροφή του περιβάλλοντος στη Θεσσαλία που θα επιβαρυνθεί ακόμα περισσότερο από τις επιπτώσεις της εντατικής μονοκαλλιέργειας με εκτεταμένη χρήση χημικών, ενώ θα καταστραφούν οικολογικές ισορροπίες χιλιετηρίδων κατά μήκος του ρου και στις εκβολές του Αχελώου όπου υπάρχουν σημαντικοί υγρότοποι.

Το έργο θα εξαφανίσει ολόκληρες περιοχές βυθιζοτάς τες στα νερά, ενώ θα αλλοιώσει τα φυσικά τοπία, τα οικοσυστήματα και τη συνέχειά τους στο χώρο της νότιας Πίνδου. Επιπλέον θα εκδιώξει πληθυσμούς από τα χωριά τους αφού η εκτροπή του Αχελώου θα αφανίσει οριστικά τα χωριά Μεσοχώρα (με 500 μόνιμους κατοίκους) και Αρματωλικό καθώς και αρκετούς παραποτάμιους οικισμούς. Η Μεσοχώρα είναι ένα ιστορικό χωριό (η παλιά Βυτσίστα) σε υψόμετρο 800μ. το οποίο το Νοέμβριο του 1943 καταστράφηκε ολοσχερώς από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής. Οι κάτοικοι της Μεσοχώρας, ένα από τα ελάχιστα χωριά σήμερα που κατοικούνται το χειμώνα στην Πίνδο, εδώ και δύο δεκαετίες αγωνίζονται κατά του αφανισμού της.

Να σημειωθεί επίσης ότι η σήραγγα εκτροπής έχει διάμετρο σχεδιασμένη για την εκτροπή υπερδιπλάσιας ποσότητας νερού από αυτήν που υποτίθεται πως θα εκτραπεί, ενώ υπάρχει και μελέτη μελλοντικής εκτροπής ενός μέρους του υπολοίπου των νερών του Αχελώου προς τον Εύηνο και από εκεί προς την Αττική.

Μετά από προσφυγές περιβαλλοντικών οργανώσεων -με περιεχόμενο την ανυπαρξία οποιασδήποτε μελέτης για τις ανυπολόγιστες περιβαλλοντικές επιπτώσεις του συνολικού έργου, με την αφαίρεση υδάτινων πόρων από την Ήπειρο και τη Δυτική Ρούμελη και την παροχέτευσή τους στη Θεσσαλική πεδιάδα, συνυπολογίζοντας και τις επιπτώσεις του στους ορεινούς όγκους, το Ιόνιο αλλά και το Αιγαίο

πέλαγος- ακολούθησαν τέσσερις καταδικαστικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που ακύρωσαν τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις και επέβαλαν τη διακοπή των έργων:

“...Επειδή τα έργα (...) εκτελούνται μεν στη φυσική κοίτη του ποταμού Αχελώου, αλλ’ είναι ενταγμένα στα έργα του “συγκροτήματος της εκτροπής”, δηλαδή στο σύστημα των τεχνικών έργων που απαιτούνται για την αποθήκευση και ρύθμιση της ροής των υδάτων του άνω Αχελώου και τελικώς την εκτροπή τους προς τη θεσσαλική πεδιάδα και τη διοχέτευσή τους στην κοίτη του Πηνειού ποταμού (...) Η παρέμβαση έχει πολλαπλές σοβαρές επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον των οικείων περιοχών, και ιδίως α’) στην επικοινωνία των ποτάμιων οικοσυστημάτων Αχελώου και Πηνειού, που συνεπάγεται αμέσως την ανάμειξη της πανίδας και χλωρίδας αυτών με τον εντεύθεν πρόδηλο κίνδυνο μείωσης της βιοποικιλίας των εκ του ανταγωνισμού των ειδών. Διότι η οροσειρά της Πίνδου αποτελεί μέχρι τούδε αδιαπέραστο γεωγραφικό φράγμα, αποκλείον την μετακίνηση των ενδημικών και μάλιστα των υδροβίων οργανισμών, της εξαιρετικά πλούσιας χλωρίδας και πανίδας της περιοχής από το δυτικό διαμέρισμα στο ανατολικό, ενώ η διάνοιξη της σήραγγας θα επιτρέψει για πρώτη φορά την κίνηση των ειδών αυτών κατά τη φορά των μεταφερομένων υδάτων, ήτοι εκ δυσμών προς ανατολής, β’) τη μείωση των υδάτων του Αχελώου και της συνολικής ροής προς το δέλτα αυτού, που αποτελεί σημαντικό υγρότοπο και ενδιαίτημα αγρίας ορνιθοπανίδας, προστατευμένης από τις διατάξεις της Διεθνούς Συμβάσεως Ramsar, γ’) την κατασκευή σειράς μεγάλων φραγμάτων (Πύλη, Μουζάκι, Συκιά, Μεσοχώρα), που θα κατακλύσουν κατοικίες και αγρούς, θα προκαλέσουν μετακίνηση και αλληλαγή απασχόλησης του πληθυσμού, θα διαταράξουν σοβαρώς τα υφιστάμενα δίκτυα επικοινωνίας, θα καταστρέψουν τα εδαφικά και ποτάμια οικοσυστήματα και θα τα αντικαταστήσουν με λιμναία και θα επιφέρουν αλληλαγή των οικείων μικροκλιμάτων και σοβαρή αλλοίωση της αισθητικής του τοπίου, δ’) τη μείωση της παροχής υδάτων του Αχελώου, νοτίως της εκτροπής, προς τα υπ’ αυτού τροφοδοτούμενα φυσικά και ανθρωπογενή οικοσυστήματα της Δυτικής Ελλάδος, με όλες τις εντεύθεν συνέπειες για την ευστάθεια και βιωσιμότητά των ιδίως σε περιόδους ξηρασίας, ε’) σοβαρές κοινωνικοοικονομικές και πολιτιστικές αλληλαγές από την ποικιλότροπο εκμετάλλευση των φραγμάτων, που θα έχουν δευτερογενείς επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον των οικείων περιοχών, στ’) την αύξηση των υδάτων και της συνολικής ροής του ποταμού Πηνειού προς το δέλτα αυτού, με σημαντική επίδραση στα φυσικά και ανθρωπογενή συστήματα του θεσσαλικού κάμπου, ιδίως δε αύξηση της ρυπάνσεως από τοξικά φυτοφάρμακα.

[...] συνάγεται ότι, το εγχείρημα της εκτροπής μέρους των υδάτων του Αχελώου ποταμού προς το θεσσαλικό κάμπο αποτελεί σύνθετο και μάλιστα τεχνικό έργο μεγάλης

κλίμακος και έχει επιπτώσεις που μπορούν να προκαλέσουν σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη στο φυσικό περιβάλλον. Είναι δε πρόδηλο ότι η συνολική επίδρασή του στο φυσικό περιβάλλον των επηρεαζόμενων περιοχών Δυτικής Ελλάδος και Θεσσαλίας δεν ισούται προς το άθροισμα των τοπικώς μόνο εκτιμωμένων συνεπειών των επιμέρους τεχνικών έργων που απαιτούνται για την πραγματοποίησή του, αλλ’ είναι πολλαπλάσιο τούτου λόγω του δυναμικού και μη γραμμικού χαρακτήρος των εντεύθεν διαταρασσομένων και εν αλληλεπίδραση τελούντων φυσικών και ανθρωπογενών οικοσυστημάτων. Κατά συνέπεια, για την καταγραφή και αξιολόγηση των επιπτώσεων του εγχειρήματος αυτού δεν αρκεί η σύνταξη μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων για καθένα από τα προγραμματιζόμενα επιμέρους τεχνικά έργα, αλλ’ είναι αναγκαία η σύνταξη (...) συνολικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, στην οποία με την κατάλληλη επιστημονική μέθοδο θα συσχετίζονται και θα συνεκτιμώνται οι προεκταθείσες επιμέρους συνέπειες για το περιβάλλον, προς εξεύρεση και αξιολόγηση της συνολικής επίδρασης του έργου στο περιβάλλον από την αλλοίωση του υδρολογικού ισοζυγίου μεταξύ Δυτικής Ελλάδος και Θεσσαλίας. (...) 2759 / 1994 ΣΤΕ

Μολταυτά, το έργο, χάριν μιας σειράς αντικοινωνικών πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων, συνεχίζεται... Πρόσφατα, τον Ιούλη του 2006, ξανάνοιξε το ζήτημα της εκτροπής του Αχελώου με την κατάθεση δύο τροπολογιών για τη μερική εκτροπή του ποταμού που κατατέθηκαν από τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιά σε έναν άσχετο νόμο που αφορά το Κτηματολόγιο, με σκοπό να παρακάμψει με νόμο της Βουλής τις αρνητικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τις επόμενες μέρες εμφανίστηκαν στον τύπο πληρωμένες καταχωρήσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ που έλεγαν πως “από το έργο της εκτροπής του Αχελώου, δεν θα χάσει κανείς” καθώς και δηλώσεις του Σουφλιά όπου η εκτροπή χαρακτηρίστηκε “εθνικό έργο” το οποίο όπως τόνισε “θα σώσει τη Θεσσαλία” ενώ έκανε την πρόβλεψη ότι το νερό του Αχελώου θ’ αρχίσει από το 2009 να ρέει προς το θεσσαλικό κάμπο. Επιπλέον κατηγορήσε τις περιβαλλοντικές οργανώσεις για “οικολογικό ακτιβισμό”, το Συμβούλιο της Επικρατείας για “πέισμα και ακατανόητη εμμονή σε αρνητικές αποφάσεις” και τις τοπικές αντιδράσεις από την Αιτωλοακαρνανία για “άγνοια και τοπικιστικό εγωισμό”.

Εμείς να σημειώσουμε βέβαια πως οι τοπικές αρχές στη δυτική Στερέα, μολονότι φαίνονται σήμερα αρνητικές απέναντι στην εκτροπή του Αχελώου, είναι ουσιαστικά αναξίοπιστες αφού δεν εναντιώθηκαν ούτε στην εκτροπή του Μόρνου ούτε στην εκτροπή του Εύννου ποταμού, όντας πειθήνιες στην Κεντρική εξουσία κι υποταγμένες στο μοντέλο καπιταλιστικής ανάπτυξης και της εξυπηρέτησης της υδροκέφαλης αθηναϊκής μητρόπολης με οποιοδήποτε κόστος για την ύπαιθρο και την περιφέρεια.

Ο Σουφλιάς, τέλος, πρόσθεσε πως έχουν ξοδευτεί ήδη

πάνω από 500 εκατ. ευρώ (και προβλέπονται να ξεδευτούν ακόμη 220 εκατομ. ευρώ - πλην των έργων της ΔΕΗ) και επισήμανε πως “η εκτροπή του Αχελώου αποτέλεσε και αποτελεί βασική και σταθερή επιλογή όλων των Κυβερνήσεων της Μεταπολίτευσης - συμπεριλαμβανομένων τόσο της κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας όσο και της Οικουμενικής κυβέρνησης του 1989-90”.

Από την άλλη, σε κοινή ανακοίνωσή τους, η Εταιρεία Προστασίας του Περιβάλλοντος, η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και το WWF τονίζουν: “Το πραγματικό περιβαλλοντικό πρόβλημα της Θεσσαλίας δεν είναι η ανεπάρκεια νερού, αλλά η μνημειώδης κακοδιαχείριση των υδάτινων πόρων που σταθερά ενθαρρύνεται από τις καταστροφικές πολιτικές επιλογές των τελευταίων δεκαετιών. (...) Η εκτροπή του Αχελώου όχι απλώς δεν θα επιλύσει το πρόβλημα, αλλά θα το επιτείνει, δίνοντας την ψευδή εικόνα της ύπαρξης ανεξάντλητων υδάτινων πόρων και υποστηρίζοντας πρακτικές κατασπατάλησής τους”.

Σε κείμενό της η Θεσσαλική Κίνηση για τη Γη και την Ελευθερία αναφέρει σχετικά μεταξύ άλλων:

“...κανένας πολιτικός, και ειδικά αυτοί που δεκαετίες τώρα έχουν υπάρξει υπουργοί και βουλευτές, δεν μπορεί να μας πείσει για το αγαθό των προθέσεών του, αφού ο ίδιος έχει ενεργά συμμετάσχει στο οικολογικό έγκλημα που έχει επιτελεστεί στη Θεσσαλική γη (συμβατική μονο-

καλλιέργεια, ρύπανση εδαφών και ποταμιών, καταστροφή υπόγειων νερών), στο κοινωνικό έγκλημα που έχει γίνει εις βάρος των Θεσσαλικών πόλεων και χωριών (άδειασμα των χωριών από νέους ανθρώπους, άχαρη και αλόγιστη τιμαιοποίηση των αστικών κέντρων) και στο οικονομικό έγκλημα που όλο και χειρότερα κάθε μέρα που περνά επιτελείται σε βάρος των εργαζομένων, των μικρών αγροτών και των νέων που ζουν στη Θεσσαλία (χρέη στις τράπεζες, χαμηλοί μισθοί, ανεργία, αυξημένα τιμολόγια για νερό, ρεύμα και τηλέφωνο).

Ήδη ο Αχελώος στην περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας έχει πάψει να είναι ποταμός, αφού τα τρία φράγματα της ΔΕΗ σε Κρεμαστά, Καστράκι και Στράτο τον μετέτρεψαν σε μία αλληλοχούια τεχνητών λιμνών. Τα εμ-φράγματα στη Συκιά και στη Μεσοχώρα θα αποτελειώσουν αυτό που χιλιετίες είναι ο Αχελώος. (...)

Η συντονισμένη συγχωρδία της Πανθεσσαλικής Συντονιστικής Επιτροπής των τοπικών κομματικών αρχόντων και παραγόντων, μηδενός εξαιρουμένου, με επίτιμο διευθυντή ορχήστρας τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, βάλθηκε να μας πείσει για την αναγκαία και σωτήρια για τον λαό της Θεσσαλίας σημασία της ολοκληρωτικής καταστροφής του Αχελώου ! (...) αφού ονομάτισαν στραβούς τους εκπρόσωπους περιβαλλοντικών οργανώσεων, βάλθηκαν να μας πείσουν ότι οι ίδιοι αποτελούν και τους πραγματικούς υπέρμαχους της οικολογικής ισορροπίας με απόψεις που αμφισβητούν παντοτινούς φυσικούς νόμους, λέγοντας για παράδειγμα ότι “το νερό των ποταμών που χύνεται στη θάλασσα πάει χαμένο”! (...)

Βάλθηκαν όμως να μας πείσουν και για άλλα:

- ότι τα νερά του Αχελώου θα καθαρίσουν τον βρώμικο Πηνειό. Λες και ο Πηνειός δε βρώμισε τις τελευταίες δεκαετίες από τις γεμάτες με λιπάσματα και φυτοφάρμακα μονοκαλλιέργειες που επέβαλαν, τις ανεξέλεγκτες χωματερές και τις μεγάλες κτηνοτροφικές-βιομηχανικές μονάδες που “ευδοκίμουν” στις όχθες του. Λες και ο Πηνειός δε μπορεί να καθαρίσει με τον δραστικό περιορισμό όλων αυτών των ρυπαντικών δραστηριοτήτων και την μείωση της άντλησης νερού του για άρδευση.

- ότι υπάρχει έλλειψη νερού για πότισμα των καλλιιεργειών. Λες και όλοι αυτοί οι 60χρονοι υπουργοί, βουλευτές, νομάρχες και δήμαρχοι ξέχασαν ότι η Θεσσαλία αποτελούσε ανέκαθεν το σιτοβολώνα και όχι το ...βαμβάκι του ελληλαδικού χώρου, και οι κάτοικοί της ανέκαθεν προσάρμοζαν τις καλλιιεργειές τους με βάση τους διαθέσιμους υδάτινους πόρους. Λες και το νερό που μια εταιρία ενέργειας ή ύδρευσης-άρδευσης θα το φέρνει αύριο με τεράστιο κόστος από τον Αχελώο στον κάμπο θα το μοιράζει τσάμπα στους μικρούς και μεσαίους αγρότες και στους εργαζόμενους των αστικών κέντρων. Λες και δεν πρέπει να στραφούμε σε μία εξορθολογισμένη χρήση των ήδη διαθέσιμων

υδάτινων πόρων άλλα και άλλων που θα βρεθούν δίχως γιγαντιαίες περιβαλλοντικές παρεμβάσεις.

- ότι το νερό από την εκτροπή του Αχελώου θα λήσει σοβαρά προβλήματα των αγροτών. Ίσως ορισμένων μεγαλοαγροτών - επίδοξων τσιφλικάδων της Θεσσαλίας μπορεί. Λες όμως και το βασικό πρόβλημα των αγροτών είναι η έλλειψη νερού, τη στιγμή που έχουμε φτάσει στο απαράδεκτο σημείο να μένουν όλο και περισσότερα χωράφια ακαλλιέργητα, οι μικροί αγρότες να εκτοπίζονται και τα χρέη στις ιδιωτικοποιημένες αύριο -ή και από σήμερα- τράπεζες τρέχουν.

- ότι θα καταπολεμήσει το πρόβλημα της ανεργίας. Λες και οι θέσεις εργασίας που θα υπάρξουν για 2-3 χρόνια μέχρι την ολοκλήρωση των έργων θα σώσουν την κατάσταση (...)- ότι θα ωθήσει την τουριστική κίνηση στην περιοχή. Λες και πρέπει να υπάρχει τεχνητή λίμνη για να πάνε κάπου τουρίστες! Ή πάλη ο μόνος οικονομικός τομέας που μπορεί να αναπτυχθεί σε μία τέτοια περιοχή είναι ο τουριστικός. Αλήθεια, ας μας πουν: είδανε πολλά κλειστά σχολεία να ξανανοίγουν και πάλη επειδή κάθε σαββατοκύριακο γίνεται σ' αυτά τα χωριά επιδρομή από τουρίστες;

- ότι θα αυξήσει την ενεργειακή ανεξαρτησία της Ελλάδας και ότι θα φέρει "πράσινη ενέργεια". Λες και θα μειωθούν τα πάγια της ΔΕΗ ή της όποιας εταιρείας ύδρευσης. Λες και η τσιμεντοποίηση, το μπάζωμα δασών, η καταστροφή ποταμών αλλά και χωριών και πολιτισμών είναι πιο πράσινες από τα "ενεργειακά Νταχάου", τα εργοστάσια λιγνίτη της Πτολεμαΐδας. (...)

Ας το πούμε ξεκάθαρα: οι μόνοι λόγοι που κρύβονται πίσω από την εμμονή για την ολοκλήρωση αυτού του καταστροφικού έργου είναι: - Η επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών - Η μέγιστη δυνατή συγκέντρωση των φυσικών πόρων που αποτελούν δημόσιο αγαθό, με σκοπό την εκμετάλλευσή τους από ιδιωτικά συμφέροντα - Η εκμετάλλευση του περιβάλλοντος μέσω τουριστικών υποδομών, που τη μερίδα του λέοντος πάντα τη νέμονται ξένοι και ημέτεροί τους ντόπιοι επενδυτές - Η επίτευξη τοπικών κομματικών σκοπιμοτήτων.

Οι τοπικές κοινωνίες του θεσσαλικού χώρου οφείλουν να συνειδητοποιήσουν ότι όπως δεκαετίες τώρα το συνολικό καλό ποτέ δεν προωθήθηκε στα υπουργικά γραφεία και στα κοινοβουλευτικά έδρανα, έτσι και τώρα η εκτροπή του Αχελώου δε θα ωφεληθεί παρά μόνο τους συνεργαζόμενους άρχοντες της οικονομικής και πολιτικής ζωής. Η συγκεντροποίηση των φυσικών πόρων, όπως αυτή των νερών του Αχελώου, δεν αποτελεί μόνο ένα μη αναστρέψιμο οικολογικό έγκλημα αλλά και μία ακόμα προσπάθεια απόλυτου ελέγχου των πόρων αυτών από τις κυρίαρχες δυνάμεις της οικονομίας της αγοράς (κρατικές, ιδιωτικοποιημένες και ιδιωτικές μεγάλες εταιρίες). Αν οι άνθρωποι που μεγάλωσαν ή ζουν σ' αυτόν τον χώρο της ελληνικής

χερσονήσου δεν υπερασπιστούν πρώτοι τη γη και το ύδωρ της, αλήθεια, από ποιον περιμένουν να το κάνει;"

Τέλος, να συμπληρώσουμε πως η περίπτωση της εκτροπής του Αχελώου δεν είναι μοναδική κι έχει αναλογίες με άλλες, όπως το σχέδιο GarrisoDiversioUnit, που ξεκίνησε τη δεκαετία του '50 στις ΗΠΑ: Το έργο σχεδιάστηκε από τις αμερικανικές αρχές και προέβλεπε μεταφορά νερού από τη λίμνη Sakakawea του ποταμού Missouri μέσω καναλιού στην υδρολογική λεκάνη του ποταμού Hudson στον Καναδά. Οι προβλεπόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις της εκτροπής εξαιτίας της εντατικοποίησης των αρδεύσεων ήταν τέτοιες που τελικά το έργο εγκαταλείφθηκε, αφήνοντας πίσω του εκατοντάδες ημιτελή έργα για να καταγραφεί στην ιστορία ως GarrisoFiasco!

Η πιο πρόσφατη ακύρωση έργου ανάλογου με την εκτροπή του Αχελώου έγινε το 2005 στην Ισπανία, κι αφορούσε την εκτροπή του ποταμού Έβρου. Η εκτροπή του περιλαμβάνόταν στο Εθνικό Σχέδιο Υδάτων που εκπόνησε η προηγούμενη ισπανική κυβέρνηση, και είχε ως στόχο την αλληλαγή κατεύθυνσης του ποταμού ή για την ακρίβεια 1.000.000 κ.μ. από τα νερά του προς τα νοτιοανατολικά, προκειμένου να αρδευτεί η περιοχή της Βαλένθια η οποία εξαιτίας της υπεράντλησης των υδάτων -για την ανάπτυξη ενός μοντέλου μαζικού τουρισμού με γήπεδα γκολφ και υπερεντατικές καλλιέργειες- αντιμετωπίζει το φάσμα της ερήμωσης. Το σχέδιο της εκτροπής και οι επιπτώσεις του στο δέλτα του Έβρου στην Καταλωνία προκάλεσαν έντονες κοινωνικές και πολιτικές συγκρούσεις για το νερό, έχοντας σαν τελικό αποτέλεσμα την ακύρωσή του.

Η κατασκευή του συμπληγματος φραγμάτων και σπράγγων στον άνω ρου του Αχελώου για την εκτροπή του προς τη Θεσσαλία είναι το μεγαλύτερο έργο "ανάπτυξης" σε ότι αφορά τη διαχείριση της γης και των φυσικών πόρων της τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα κι αποτελεί σήμερα την αιχμή της καταστροφικής επίθεσης του κράτους και κεφάλαιου στο φυσικό περιβάλλον όπως αυτό διαμορφώθηκε εδώ και χιλιάδες χρόνια, με φαραωνικές κατασκευές περιορισμένου χρονικού ορίζοντα, αποσκοπώντας στην συγκεντροποίηση και την εμπορευματοποίηση των πόρων του, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση το νερό, με αποκλειστικό κριτήριο την κερδοσκοπία καθώς και τον έλεγχο της κοινωνίας από τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά.

Όχι στην εκτροπή του Αχελώου! Να προσπαίσουμε το φυσικό περιβάλλον από τη ληηλασία και την καταστροφή του.

Δημήτρης Ανδρουσόπουλος
Αθήνα, Οκτώβρης/Νοέμβρης 2006

Αυτόνομη συμμετοχή συντρόφων και συντροφοισσών στις κινητοποιήσεις ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου, στη Μεσοχώρα Τρικάλων, τον Αύγουστο του 2007

Η αρχή για την επέκταση της αντίστασης στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, πέρα από τα στενά όρια του αγώνα που εστιαζόταν μέχρι τότε στη Μεσοχώρα, έγινε το Σεπτέμβριο του 2006 με πρωτοβουλία της "Θεσσαλικής Κίνησης για τη γη και την ελευθερία", μετά την ανακίνηση του ζητήματος από τον Σουφηλιά, υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, που πέρασε σχετικό νόμο στη βουλή. Ήταν μια σημαντική πρωτοβουλία της "Κίνησης" με εκδηλώσεις στη Θεσσαλία όπου και επικεντρώνει η κρατική προπαγάνδα για την δήθεν αναγκαιότητα της εκτροπής του Αχελώου. Μια πρωτοβουλία που άνοιξε το δρόμο για την ευρύτερη γνωριμία με το ζήτημα. Μια περαιτέρω επέκταση του αγώνα έγινε με επίκεντρο αυτή τη φορά το Αγρίνιο –στην Αιτωλοακαρνανία που θίγεται πολλαπλά από τα νέα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου-, και την συγκρότηση της "Πανελλαδικής κίνησης ενάντια στην εκτροπή" η οποία κάλεσε τριήμερο κάμπινγκ στη Μεσοχώρα και πορεία στο φράγμα τον Αύγουστο του 2007.

Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα δημιουργήθηκε μετά τη συνάντηση αρκετών αγωνιστών/στριων για την προώθηση της φύσης τον Αύγουστο του '07, στις κινητοποιήσεις στη Μεσοχώρα Τρικάλων.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΗ ΓΕΝΝΑ

Οι πρόσφατες φυσικές καταστροφές (καύσωνες, πλημμύρες, φωτιές) στον πλανήτη οφείλονται σε κλιματολογικές αλλαγές από την υπερθέρμανσή του, σύμφωνα με τη φιλοσοφία και προπαγάνδα των κρατών, των μμε και διάφορων περιβαλλοντικών μκο. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθούν να αποκρύψουν, να συσκοτίσουν και να μεταθέσουν τις ευθύνες και τις αιτίες σχετικά με το ποιοι είναι πραγματικά οι υπεύθυνοι για την εκδίκηση της φύσης, για το θάνατο χιλιάδων ανθρώπων από φαινόμενα που δεν είναι καθόλου φυσικά, για την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Η ατελείωτη κούρσα για τη συσσώρευση κερδών από το κεφάλαιο δεν αφήνει άθικτη καμία πλευρά της ανθρώπινης ζωής και της φύσης. Οι κυβερνήσεις νομοθετώντας κατά παραγγελία των αφεντικών αυτού του κόσμου διασφαλίζουν το ιδιοκτησιακό δικαίωμα τους πάνω σε αυτά που μας κλέβουν. Η άγρια ζωή –τα ζώα, τα δάση, τα ποτάμια, υποφέρουν από τα ίδια αφεντικά που αλιζονικά την καρπώνονται, τη καταστρέφουν. Ό,τι μπορεί να αποφέρει κέρδος λεηλατείται μέχρι τέλους. Από τους πολέμους που διεξάγονται για την καταλήστευση των φυσικών πόρων, την καταστροφή των ποταμών και των δασών της λατινικής Αμερικής, τη λιμοκτονία μιας ολόκληρης ηπείρου, της Αφρικής, μέχρι την ολοκληρωτική εξαφάνιση κάθε είδους ζωής και την καταστροφή του ίδιου του πλανήτη.

Σύμφωνα με αυτή τη λογική διατυπώθηκε και η ιδέα για την εκτροπή του Αχελώου προς τη Θεσσαλία, της οποίας οι πρώτες μελέτες έγιναν τη δεκαετία του '50. Τις επόμενες δεκαετίες οι εξαγγελίες του έργου για πολιτικούς - ψηφοθηρικούς λόγους και η βιομηχανοποίηση της αγροτικής παραγωγής είχαν ως αποτέλεσμα την αλόγιστη και ανορθολογική χρήση των νερών στη Θεσσαλία με αποτέλεσμα την εξάντληση των υδάτινων πόρων, πράγμα που καθιστούσε την εκτροπή του Αχελώου ως μοναδική λύση, παρά τις αρνητικές γνωμοδοτήσεις ακόμη και κρατικών οργάνων (συμβούλιο της επικρατείας).

Η εκτροπή παρά την προπαγάνδα του κράτους, ότι θα λύσει το πρόβλημα της έλλειψης νερού για τις καλλιέργειες των αγροτών, ότι θα καταπολεμήσει το πρόβλημα της ανεργίας και θα ωφεληθεί τον τουρισμό στην ουσία προωθεί τα οικονομικά συμφέροντα κατασκευαστικών εταιριών μεγαλοεργολημάτων και πολυεθνικών και την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων από το κράτος και ιδιώτες. (στη δεκαετία του '90 ένα μεγάλο κομμάτι από την πίτα της εκτροπής).

Επίσης το εν λόγω έργο θα σημάνει την ολοκληρωτική καταστροφή οικοσυστημάτων με εξαιρετικά σπάνια και με μεγάλη ποικιλία χλωρίδα και πανίδα στο ρου και τις εκβολές του Αχελώου στο Ιόνιο πέλαγος, θα βυθίσει ολόκληρες περιοχές, θα εκδιώξει πληθυσμούς από χωριά, όπως η Μεσοχώρα, ιστορικό χωριό, το οποίο δυο δεκαετίες τώρα αγωνίζεται ενάντια στον αφανισμό του (στις 30 Μάη του 1990 οι κάτοικοι κατέλαβαν το εργοτάξιο του φράγματος της δεκαετίας και συγκρούστηκαν με 400 μπάτσους των ματ.)

Ο αδιαπραγμάτευτος, ακηδεμόνευτος, αδιαμεσοληβήτος αγώνας έξω από και ενάντια στα σχέδια και τους μηχανισμούς της κυριαρχίας, ανοίγει το δρόμο για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, χωρίς την κυριαρχία και εκμετάλλευση του ανθρώπου πάνω στη φύση.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
TERRA LIBERA
ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ/ΙΣΣΕΣ

Αγρίνιο, Αύγουστος 2007

“Ο σωστός ανθρωπισμός δεν αρχίζει από τον εαυτό του, αλλά τοποθετεί τον κόσμο πριν από τη ζωή, τη ζωή πριν από τον άνθρωπο, το σεβασμό των άλλων πλάσμάτων πριν από την φιλαυτία του... και η διαμονή ενός ή δύο εκατομμυρίων ετών πάνω σε αυτή τη γη (αφού ούτως ή άλλως θα φτάσει κάποτε σε ένα τέρμα) δεν θα έπρεπε να χρησιμεύσει σαν δικαιολογία για οποιοδήποτε ζωικό είδος, έστω και το δικό μας, γα να την οικειοποιηθεί σαν να ήταν αντικείμενο και για να συμπεριφέρεται δίχως καμιά συστολή και διακριτικότητα”.

Claude Levi-Strauss,
“Μυθολογικά 3”, 1968

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ ΕΩΣ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΠΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας στις 28 Ιούνη 2007 ήταν μια από τις πιο μαύρες σελίδες στην ιστορία του πολέμου που διαδραματίζεται με πλήθος καταστροφών σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων κι αποτέλεσε αφορμή για τη δημιουργία της Ανοικτής Συνέλευσης στο Λόφο του Στρέφη για την προώθηση της αλληλεγγύης και τη ριζοσπαστικοποίηση των κοινωνικών αντιστάσεων για την προάσπισή τους.

Το σκεπτικό και η ιδιαιτερότητα αυτής της Συνέλευσης ήταν ότι εξ αρχής θεώρησε αυτή την καταστροφή ως την κορυφή του παγόβουνου, μια στιγμή αποκάλυψης της γενικευμένης λεηλασίας και καταστροφής της φύσης, την οποία περιγράφουμε συνήθως ως περιβαλλοντική κρίση, η οποία έχει την αιτία της όχι σε τυχόν παραλείψεις ή παρεκτροπές του όλου πολιτικοοικονομικού συστήματος αλλά στην ίδια του τη φύση, εχθρική, επιθετική και καταστροφική προς το φυσικό περιβάλλον. Κάτι που συμβαίνει άλλωστε σε παγκόσμια διάσταση με τρομακτικές συνέπειες πάνω στη φύση σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Οι πυρκαγιές και η αποψίλωση των δασών, οι κλιματικές αλλαγές και το φαινόμενο του “θερμοκηπίου” λόγω της εκπομπής βιομηχανικών ρύπων, το λιώσιμο των πολικών πάγων και των αλπικών παγετώνων, τα ακραία φαινόμενα ξηρασίας ή πλημμυρών σε εκτεταμένες περιοχές του πλανήτη καθώς επίσης η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η ραγδαία εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, δεν είναι παρά μέρη μόνο της ευρύτερης οριακής περιβαλλοντικής κρίσης η οποία με τη σειρά της αποκαλύπτει τις τρομακτικές συνέπειες που έχει πάνω στο φυσικό κόσμο η κλιμακούμενη επιθετικότητα του εξουσιαστικού και εκμεταλλευτικού πολιτικοοικονομικού συστήματος μέσα στο οποίο ζούμε.

Η κάθε επιμέρους καταστροφή στο περιβάλλον δεν είναι παρά απόρροια της καταστροφικής σχέσης συνολικά του ανθρώπου με τη φύση που με τη σειρά της είναι απόρροια της καταστροφικής σχέσης του ανθρώπου με τον ίδιο του τον εαυτό, η οποία συνίσταται στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική οργάνωση της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Δεν είναι όμως μόνο οι πυρκαγιές που αφανίζουν το φυσικό περιβάλλον κι ολοκληρες κοινότητες ανθρώπων, πυρκαγιές οι οποίες φετος στον ελληνικό χώρο ξεπέρασαν

Το Νοέμβριο του 2007 ακολούθησε κινητοποίηση στην Αθήνα με διαδήλωση στους δρόμους της πόλης και έξω από το Συμβούλιο Επικρατείας όπου εκδικαζόταν προσφυγή εναντίον του νόμου Σουφλιά για την εκτροπή του Αχελώου. Στη διαδήλωση συμμετείχαν με καλέσματα, εκτός του Συνδέσμου Κατακλυζομένων Μεσοχωρών, η Πανελλήνια Δική Κίνηση Εναντίον στην Εκτροπή και η Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη.

κεφάλαιου σε βάρος όχι μόνο του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και της κοινωνίας.

Ως πρόσχημα για την κατασκευή των γιγαντιαίων έργων που απειλούν με οριστική καταστροφή τον Αχελώο σε όλο το μήκος του, συνολικά 220 χλμ. -από τον άνω ρου του στη νότια Πίνδο, καταποντίζοντας ορεινές κοιλάδες, φυσικά οικοσυστήματα και ανθρώπινους οικισμούς στη λάσπη, μέχρι το ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι-, παρουσιάζεται παραπειστικά η κατάσταση λειψυδρίας στο Θεσσαλικό κάμφο.

Πρόκειται όμως για μια κατάσταση που προκλήθηκε συστηματικά εξαιτίας μιας μακροχρόνιας καταστροφικής πολιτικής όπου οι φυσικές λίμνες της Θεσσαλίας, όπως η Κάρλια, αποξηράνθηκαν για να δημιουργηθούν νέες καλλιιεργήσιμες εκτάσεις, τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα του κάμπου κατασπαταλήθηκαν με αλόγιστη

κάθε προηγούμενο, καίγοντας 3.1 εκατομμύρια στρέμματα γης και απειράριθμα ζώα, 120 χωριά, 5.000 σπίτια κι αφήνοντας πίσω τους εκατόμβη νεκρών και χιλιάδες ξεκληρισμένων. Είναι επίσης και ένα πλήθος από μεγάλα κατασκευαστικά έργα που αφανίζουν το περιβάλλον στο όνομα της ανάπτυξης με σκοπό τη κερδοφορία του κεφάλαιου και τον έλεγχο της κοινωνίας.

Ανάμεσά τους κορυφαία είναι η περίπτωση του πολύπαθου από μεγάλα φράγματα ποταμού Αχελώου, μυθολογικού γεννήτορα, όλων των αναβλυζόμενων και τρεχούμενων νερών, του θρυλικού Ασπροπόταμου που -στερημένος το σεβασμό και την προστασία που του όφειλαν οι άνθρωποι για τις απειράριθμες διαχρονικές αξίες που εμπεριέχει και προσφέρει στο πέρασμά του από τις πηγές του στην Πίνδο μέχρι τις εκβολές του στο Ιόνιο πέλαγος-, έγινε στόχος ανηλεούς εκμετάλλευσης, λεηλασίας και καταστροφής. Η επαιτούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του μέσω ενός φαραωνικού κατασκευαστικού έργου νέων φραγμάτων, Υ/Η εργοστασίων, τεχνητών ταμιευτήρων και σιράγγων στην περιοχή του άνω ρου του, η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη, και η εκτροπή του από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία -κι ένα μέρος του πιθανότατα προς την Αθήνα- ανήκει στον ευρύτερο κύκλο της καταστροφής της φύσης και αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της όλης επιχείρησης για τον έλεγχο του νερού και την καθυπόταξη του στους σχεδιασμούς του κράτους και του

χρήση του νερού για την εξυπηρέτηση ακατάλληλων κι υδροβόρων μονοκαλλιιεργειών όπως το βαμβάκι, ενώ τα καλλιεργήσιμα εδάφη αποπλήθηκαν από τα πολύτιμα στοιχεία τους και μολύνθηκαν από τα χημικά λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα. Πρόκειται για μια ανυπολόγιστη καταστροφή σε βάρος της γης, του περιβάλλοντος και των ανθρώπων, η έκταση και οι συνέπειες της οποίας θα έπρεπε να σημάνουν συναγερμό από πολλή χρόνια ώστε να αντιμετωπιστούν οι αιτίες της.

Αντίθετα, οι πρώτοι υπεύθυνοι για αυτή την καταστροφή, το κράτος, το κεφάλαιο και οι υποτακτικοί τους, ακολουθώντας τη "λογική": "όταν η λιηλασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος εξαντλεί τις δυνατότητές της, τότε απλώς... αναζητούμε νέους φυσικούς πόρους για να λιηλατήσουμε"! , προωθούν σαν μόνη λύση μια ακόμη ανυπολόγιστη καταστροφή, την εκτροπή του Αχελίου, γιατί αυτή εξυπηρετεί τις αντικοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές σκοπιμότητές τους: Την πραγμάτωση γιγαντιαίων έργων από τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, τη διαιώνιση του παραγωγικού μοντέλου στη Θεσσαλία και την επιδείνωση των βλαπτικών συνεπειών του, τον έλεγχο και την εμπορευματοποίηση των υδάτινων πόρων από τις πολυεθνικές εταιρείες, τον κρατικό έλεγχο και τη χειραγώγηση της κοινωνίας και των αναγκών της.

Αυτό το πολυσύνθετο και πολυδάπανο κατασκευαστικό έργο - το οποίο αν και όπως υπολογίζεται δεν θα έχει χρόνο ζωής περισσότερο από 40 χρόνια θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφικές συνέπειες -, βρήκε απέναντί του εξαρχής την αντίδραση της τοπικής κοινωνίας στο ορεινό χωριό της Μεσοχώρας (στα 800μ. υψόμετρο), καθώς επίσης τοπικούς φορείς και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Να σημειώσουμε ότι ολόκληρο το χωριό της Μεσοχώρας προβλήεται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί, ενώ μεγάλο μέρος του θα κατακλησθεί από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις 30 Μάη του 1990 κάτοικοι της Μεσοχώρας κατέλαβαν το τεράστιο φράγμα ύψους 150 μ. της ΔΕΗ, που απειλεί με αφανισμό το χωριό τους, και συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ.

Και να προσθέσουμε εδώ ότι η ΔΕΗ, μολοντί εξακολουθεί να εμφανίζεται σαν μια δημόσια επιχείρηση στην υπηρεσία του "κοινού καλού", στην πραγματικότητα λειτουργεί με τα ίδια ακριβώς κερδοσκοπικά κριτήρια όπως κάθε καπιταλιστική επιχείρηση, διοικείται από χρυσοπληρωμένους μάντζερ και εξαρτάται από την άνοδο της αξίας της μετοχής της στο χρηματιστήριο, αποτελώντας τον μεγαλύτερο ίσως ρυπαντή και καταστροφέα του φυσικού περιβάλλοντος σε όλη την έκταση της χώρας.

Μετά από προσφυγές περιβαλλοντικών οργανώσεων το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε επανειλημμένα αποφασίσει την απαγόρευση συνέχισης των κατασκευών και την πραγματοποίηση της εκτροπής του Αχελίου εξαιτίας των ανυπολόγιστων περιβαλλοντικών καταστροφών.

Σύμφωνα με την τελευταία απόφασή της ολομέλειας του ΣτΕ είχαν απαγορευθεί, για μια ακόμη φορά το έργο εκτροπής του Αχελίου στο σύνολό τους το καλοκαίρι του 2005, ακυρώνοντας την υπουργική απόφαση λόγω της έλλειψης των απαραίτητων περιβαλλοντικών όρων, και είχε παγώσει το έργο αποπεράτωσης του φράγματος της Συκιάς νοτιότερα του φράγματος τη Μεσοχώρας.

Τον Ιούλη του 2006 κι ενώ τα έργα συνεχίζονταν παρά την απαγόρευσή τους ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς προκειμένου να παρακάμψει τις συνεχείς απαγορεύσεις του ΣτΕ, κατηγορώντας το για "πέισμα και ακατανόητη εμμονή σε αρνητικές αποφάσεις", πέρασε από την Βουλή ειδικό νόμο (τον 3481/2006) που ενέκρινε τους "περιβαλλοντικούς όρους" του έργου εκτροπής του Αχελίου. Ο ίδιος άλλωστε ο Σουφλιάς, ο ολητήρας της φύσης πλήθους περιοχών της χώρας, έφθασε να αποκαλεί θρασύτατα την εκτροπή του ποταμού "μέγα περιβαλλοντικό έργο"! ενώ στις 15/6/07, λίγες μέρες πριν το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας δήλωνε στη Βουλή: "Η βάση "άπαξ δάσος, πάντα δάσος" είναι αυτή που δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα"!

Είναι ο ίδιος που πρωτοστατεί στην αναθεώρηση του συνταγματικού άρθρου 24 που σημαίνει τον αποχαρκτηρισμό 40 εκατομμύριων στρεμμάτων δασικών εκτάσεων, ανακηρύσσει "εθνικό πάρκο" τον Αμβρακικό κόλπο διατηρώντας τις ρυπογόνες επιχειρήσεις (όπως τα ιχθυοτροφεία), εκπονεί σχέδια για την Πάρνηθα διατη-

ρώντας και επεκτείνοντας μέσα στον πυρήνα του "εθνικού δρυμού" τη βιομηχανία του τζόγου κι ορίζοντας συντελεστές δόμησης για τους καταπατητές του δάσους (όπως της "Ιπποκράτειου Πολιτείας"), προωθεί την κατασκευή της "Ιονίας οδού" και το σχέδιο ανάπτυξης της δυτικής Ελλάδας σπέρνοντας ασφαλτο και τσιμέντο πάνω στη στάχτη που σκέπασε την καμένη Πελοπόννησο, ενώ παραδίδει ακτές, βουνά, λίμνες, ποτάμια και βραχονησίδες σε όλη τη χώρα σε πολυεθνικές τουριστικές επιχειρήσεις, χιονοδρομικά κέντρα, γήπεδα γκολφ, βιομηχανίες, κατασκευαστικές εταιρείες και οικοδομικούς "συνεταιρισμούς".

Το ΥΠΕΧΩΔΕ άλλωστε θα έπρεπε να ανακηρυχθεί επίσημα ως το επιτελείο του ανηλεούς πολέμου που διεξάγεται κατά του περιβάλλοντος με άξιους στρατηγούς-καταστροφείς της φύσης τον Σουφλιά και όλους όσοι διετέλεσαν κατά καιρούς υπουργοί του.

Το περασμένο καλοκαίρι, το κράτος προκειμένου να κρύψει και να αποποιηθεί τις εγκληματικές ευθύνες του για τον πύρινο όλεθρο που σάρωσε την Πάρνηθα, το Πήλιο, τον Γράμμο, τα Πιέρια, την Πελοπόννησο, την Εύβοια κι άλλες περιοχές καθώς και για να στοχοποιήσει εκείνους ακριβώς που αγωνίζονται εναντίον του προασπιζόμενοι τη φύση και την κοινωνία, προσπάθησε, διαμέσου πολιτικών όπως ο Σπηλιωτόπουλος, η Μπακογιάννη, ο Πολύδωρας, ο Χακλαμάνης και άλλοι καθώς και πληρωμένων κονδυλοφόρων των ΜΜΕ, να κατασκευάσει ενόχους και "ασύμμετρες απειλές" που δόθηκαν επιβουλεύονται τη χώρα. Παράλληλα, στις 29 Ιούλη '07, κινητοποιήθηκε μια ολόκληρη αστυνομική εκστρατεία με χερσαίες και εναέρια δυνάμεις πάνω στην Πάρνηθα για να καταδιωχθούν μέσα στα εναπομείναντα δάση του βουνού αγωνιστές και αγωνίστριες που πραγματοποίησαν συμβολική επίθεση στο Καζίνο βάζοντας με κόκκινη μπογιά την είσοδό του.

Η μόνη όμως υπαρκτή απειλή σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος είναι η κρατική και καπιταλιστική επίθεση - με συνυπεύθυνη την κοινωνική συναίνεση, ανοχή και αδιαφορία -, για τη λεηλασία της φύσης και των πόρων της προκαλώντας καταστροφές και τραγωδίες σε όλο τον πλανήτη. Κι απέναντι σε αυτή την οργανωμένη επίθεση πάνω στο περιβάλλον, που αποτελεί μέρος της συνολικότερης κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης για την υποδούλωση της ανθρωπότητας πρέπει να οργανώσουμε και να αντιτάξουμε τις συλλογικές κοινωνικές αντιστάσεις μας.

Στις 3 Αυγούστου 2007 το ΣτΕ απέρριψε κατα πλειοψηφία την αίτηση τοπικών φορέων και περιβαλλοντικών οργανώσεων που ζητούσαν την αναστολή του νόμου Σουφλιά για την εκτροπή του Αχελώου, με το σκεπτικό ότι ελέγχονται μόνο οι διοικητικές πράξεις που απορρέουν από τους νόμους κι όχι οι ίδιοι οι νόμοι.

Η αναζωπύρωση του αγώνα από πέρσι τον Αύγουστο με εκδηλώσεις, συζητήσεις και πορείες αποτελεί έστω και την υστάτη, πριν χαθεί και το τελευταίο μέτρο ελεύθερου ρου στον Άνω Αχελώο, ένα σκίρτημα του ευρύτερου αγώνα που συγκροτούν οι επιμέρους κοινωνικές αντιστάσεις για την προάσπιση των βουνών, των δασών, των ποταμών, των λιμνών, των ακτών, της άγριας ζωής του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινοτήτων που υφίστανται την επέλαση της καταστροφής στο όνομα της ανάπτυξης.

Γιαυτό και μετά από τη διόργανωση του διήμερου εκδηλώσεων ενημέρωσης και συζήτησης (19-20 Οκτώβρη) για τα μέτωπα που ανοίγει η αναπτυξιακή λαίλαπα και την προώθηση της επικοινωνίας μεταξύ των αγώνων που αναπτύσσονται, τις δύο πορείες που οργανώσαμε στην Πάρνηθα (στις 27 Ιούλη και 21 Οκτώβρη '07), και τη συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια (στις 30 Οκτώβρη) για τους 27 διωκόμενους για τη συμβολική επίθεση στο Καζίνο, συμμετέχουμε στην ευρύτερη κινητοποίηση ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου και καλούμε σε συγκέντρωση και πορεία, την Παρασκευή 2 Νοέμβρη '07 -ημέρα συζήτησης της εκτροπής στην ολομέλεια του ΣτΕ-, για να περάσει ο αγώνας από το πεδίο των θεσμών στους ανοιχτούς δρόμους και από τα χέρια των "ειδικών" στα χέρια των αγωνιστών, για τη ριζοσπαστικοποίηση και την αλληλεγγύη των κοινωνικών αντιστάσεων.

*ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ
Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!*

Ανοιχτή συνέλευση από το λόφο του Στρέφου
1η Οκτώβρη 2007

“Δεν είναι δυνατόν να κατανοήσουμε και να ερμηνεύσουμε το καπιταλιστικό σύστημα χωρίς την έννοια του πολέμου.

Η επιβίωση και η ανάπτυξη του εξαρτώνται πρωταρχικά από τον πόλεμο και απ’όλα όσα σχετίζονται και εμπλέκονται σ’ αυτόν.

Μέσω του πολέμου και με τον πόλεμο ο καπιταλισμός απογυμνώνει, εκμεταλλεύεται, καταστρέφει και προβαίνει σε διακρίσεις. Στην εποχή της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης ο καπιταλισμός διεξάγει πόλεμο εναντίον ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Για να αυξηθούν τα κέρδη τους οι καπιταλιστές δεν καταφεύγουν μόνο στη μείωση του κόστους παραγωγής ή στην αύξηση των τιμών της πώλησης των εμπορευμάτων. Αυτό είναι βέβαιο αλλά εφ-θιπές. Υπάρχουν τουλάχιστον τρεις ακόμη μορφές: μία είναι η αύξηση της παραγωγικότητας, η άλλη είναι η παραγωγή νέων εμπορευμάτων και μία ακόμη είναι το άνοιγμα νέων αγορών.

Η παραγωγή νέων εμπορευμάτων και το άνοιγμα νέων αγορών επιτυγχάνεται τώρα με την κα-τάκτηση και επανακατάκτηση γεωγραφικών περιοχών και κοινωνικών χώρων που προηγουμένως δεν είχαν ενδιαφέρον για το κεφάλαιο. Παραδοσιακές γνώσεις και κώδικες γενετικής μαζί με φυ-σικούς πόρους όπως το νερό, τα δάση κι ο αέρας μετατρέπονται τώρα σε εμπορεύματα ήδη ανοι-χτών ή προς δημιουργία αγορών.

Όποιοι αντιτίθενται στους χώρους και τις γεωγραφικές περιοχές, που υπάρχουν αυτά ή άρρητα εμπορεύματα, είναι, είτε το θέλουν είτε όχι, εχθροί του κεφάλαιου.”

subcomandante Marcos, Δεκέμβρης 2007

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΗ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Στην αρχαιότητα το νερό θεωρούνταν ένα από τα τέσσερα βασικά στοιχεία της κοσμογονίας, μαζί με τον αέρα, τη γη και τη φωτιά.

Τα στοιχεία όπως το νερό και η φωτιά καθώς και οι φυσικοί πόροι θεωρούνταν έμπυχες, θεϊκές οντότητες στις οποίες αποδίδονταν τιμές, αντιμετωπιζόνταν με σεβασμό και εξευμενίζονταν με τελετουργίες.

Ο άνθρωπος, στενά δεμένος με τους κύκλους της φύσης και τις εκδηλώσεις της, στεκόταν μπροστά της με δέος, με κατάπληξη για την ομορφιά και τη δύναμή της, με σεβασμό μέσα στην ποικιλομορφία και την ευαίσθη-τη ισορροπία των συστημάτων της.

Στην εποχή μας, η μόνη κοσμογονία που συντελείται με τρομακτικές επιπτώσεις είναι η καταστροφή και η ληηλασία του φυσικού κόσμου. Η απομάγευσή του κατήντησε στην αγοραιοποίηση του και οι μόνες τιμές που αποδίδονται στα στοιχεία, τους πόρους και τα όντα της φύσης είναι οι τιμές της αγοράς.

Όμως κάθε τι στον φυσικό κόσμο έχει την αξία του, μοναδική πολλές φορές και πολλαπλή, ιδιαίτερα όταν μιλάμε για οικοσυστήματα και βιότοπους ενός πλήθους μορφών του φαινομένου της ζωής που αξίζουν το σε-βασμό και τη φροντίδα μας.

Ο φυσικός κόσμος που ονομάζουμε περιβάλλον είναι ο κόσμος που αποτελούμε αναπόσπαστο μέρος του με σχέση μητέρας - παιδιών κι ακατάληπτης συγγένειας με όλες τις μορφές ζωής που γέννησε. Η καταστροφή του και η οριστική αποκοπή από αυτόν μέσα στον οποίο αναδεικνύονται και πραγματώνονται οι έννοιες και οι αξί-ες της συνύπαρξης, της ομορφιάς και της ελευθερίας, σημαίνει πλήρη, απροσμέτρητη ηθική και ψυχολογική καταστροφή για τον άνθρωπο που απομένει μόνος, απορραγισμένος, καταδικασμένος να ζει υποτίθεται κυρί-αρχος πάνω σε ό,τι απόμεινε και σε ό,τι κατασκεύασε ο ίδιος, ξένος ολότελα κι εχθρικός απέναντι στον κόσμο στον οποίο ουσιαστικά ανήκει κι απ’όπου προέρχεται.

Αυτή είναι η αυταξία του φυσικού κόσμου που περιβάλλει και συμπεριλαμβάνει τον άνθρωπο κι όχι εκεί-νη η υποτιθέμενη ανθρωποκεντρική και κατά βάση αγοραία ωφελιμιστική αξία που του αναγνωρίζει το κεφά-

λαιο, σύμφωνα με την οποία η φύση υπάρχει μόνο και μόνο για να εξυπηρετεί τον άνθρωπο, την οικονομία και τα συστήματά του, τα ποτάμια για την άρδευση των μονοκαλλιιεργειών και την ύδρευση των βιομηχανιών και τα δάση ως πρώτη ύλη για την υλοτομία ή στην καλύτερη περίπτωση ως "πνεύμονες οξυγόνου" για τις απονικτικές μητροπόλεις.

Καθόλου τυχαία, με βάση αυτή την αντίληψη, στην εποχή μας μεγάλα ποτάμια όπως ο Ινδός και ο Χίτρινος Ποταμός στην Ασία, ο Νείλος στην Αφρική, ο Κολοράντο στην Αμερική και ο Μάρει στην Αυστραλία δεν μεταφέρουν πια -το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου- παρά ελάχιστο νερό στη θάλασσα, ενώ τα μεγάλα βροχοδάση του Ισημερινού στην Αμαζονία, την κεντρική Αφρική και τη νοτιοανατολική Ασία αποψιλώνονται με ολοένα αυξανόμενους ρυθμούς, οι πάγοι στους πόλους και οι παγετώνες λιώνουν, ζωικά είδη εξαφανίζονται και άλλα απειλούνται άμεσα με αφανισμό.

Στην εποχή μας ο φυσικός κόσμος δέχεται μια άνευ ιστορικού προηγούμενου καταστροφική και ληληλατική επίθεση στο όνομα της αξιοποίησης και της ανάπτυξής του προς όφελος δήθεν των ανθρώπων. Η επίθεση δεν γίνεται σε ένα μόνο σημείο του φυσικού κόσμου, σε ένα μόνο ή ορισμένα στοιχεία του και δεν έχει σαν φορέα της γενικά τον άνθρωπο. Η επίθεση γίνεται συνολικά στον φυσικό κόσμο και γίνεται από ένα ολόκληρο πολιτικοοικονομικό σύστημα προς όφελος κατά κύριο λόγο της ολιγαρχίας που βρίσκεται στην κορυφή του, εξουσιάζοντας και ληληλατώντας τη φύση και την κοινωνία.

Κάθε σημείο που εκδηλώνεται αυτή η επίθεση και κάθε στοιχείο που βλάπεται προς αξιοποίησή του στο όνομα της ανάπτυξης είναι μέρος της ευρύτερης καταστροφής που υφίσταται το περιβάλλον και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται. Δεν έχει δηλαδή μόνο την τοπική του διάσταση ώστε η αντίδραση να αφορά μια ομάδα ανθρώπων κάθε φορά, αλλά μια ευρύτερη διάσταση που αφορά πολλές ακόμα ομάδες ανθρώπων, ολόκληρη την κοινωνία.

Σε αυτή την επίθεση που εκτός από τα ειδικά, τοπικά χαρακτηριστικά της έχει γενικευμένο και καθολικό χαρακτήρα, δεν μπορεί η αντίδραση να είναι μόνο τοπική και η κριτική μας να περιορίζεται σε ορισμένους μόνο παράγοντες και συμφέροντα τοπικής εμβέλειας, πολιτικούς, εργολάβους κ.λπ, αλλά θα πρέπει να διευρύνεται και να αποτελέσει μέρος μιας ευρύτερης ριζοσπαστικής κοινωνικής κριτικής απέναντι σε όλο το κοινωνικοπολιτικό και οικονομικό σύστημα που επιβάλλεται βίαια στη φύση και τον άνθρωπο.

Είναι αλήθεια πως η ορμή και τα μεγέθη της καταστροφικής επίθεσης στη φύση και οι επιπτώσεις της σήμερα είναι τέτοιες που δεν μπορούν να αποκρυβούν, προκαλώντας συχνά όχι μόνο δυσφορία σε σημαντική έκταση του πληθυσμού, αλλά ακόμα και εμπόδια μέσα από θεσμούς και παράγοντες του συστήματος οι οποίοι είτε εμπορούνται από ιδέες και αντιλήψεις μιας προηγούμενης ιστορικής στιγμής, όπως αποτυπώνονται στην κουλτούρα ακόμα και σε νομικά κείμενα, είτε προβάλλουν από σκοπιμότητα ή αυταπάτη εναλλακτικά μοντέλα καπιταλιστικής ανάπτυξης, φιλικά υποτίθεται προς το περιβάλλον. Αυτό επιτρέπει την αποτελεσματική μέχρι ενός σημείου τακτική χρησιμοποίησή τους από μέρους των αντιστεκόμενων, αλλά εμπεριέχει τον κίνδυνο του εγκλωβισμού των αντιδρώντων σε μια κουλτούρα και πολιτικές θέσεις μη ανταγωνιστικές προς το σύστημα, στην ανάδειξη του παραγοντισμού και της διαμεσολήθνης και στην ενσωμάτωση των κοινωνικών-ταξικών αντιθέσεων μέσα από τους θεσμούς που αργά ή γρήγορα θα εκσυγχρονιστούν και θα στοιχισθούν με τα γενικότερα συμφέροντα του κράτους και του κεφάλαιου. Σε τελική ανάλυση, η γραμμή αντιπαράθεσης δεν βρίσκεται μέσα κι ανάμεσα στους θεσμούς, τους μηχανισμούς και τους φορείς της εξουσίας αλλά ανάμεσα στο κράτος και το κεφάλαιο από τη μια και την κοινωνία από την άλλη. Και η απάντηση δεν μπορεί να είναι άλλη από εκείνη των δρόμων, κοινωνική, κινηματική, αυτόνομη κι αυτοοργανωμένη.

Μιλώντας ειδικότερα για το ζήτημα του νερού, η λεγόμενη κρίση του -εξαιτίας της υποτιθέμενης σπάνης του σε περιοχές που ανέκαθεν βρισκόταν σε επαρκείς ποσότητες σε υπόγεια ύδατα, ποτάμια και λιμναία συστήματα που ληληλατήθηκαν και κατασπαταλήθηκαν αλόγιστα- και η -καθόλου υποτιθέμενη- ρύπανση και μόλυνσή του δεν είναι παρά μέρος της ευρύτερης περιβαλλοντικής κρίσης. Δηλαδή των ανυπολόγιστων καταστροφικών συνεπειών που έχει, και που δεν μπορούν πια να περάσουν απαρατήρητες, η επίθεση όλο του πολιτικοοικονομικού συστήματος πάνω στον φυσικό κόσμο.

Οι λεγόμενοι πόλεμοι για το νερό που προβλέπεται να ξεσπάσουν ανάμεσα σε σειρά κρατών αύριο δεν είναι οι μόνοι πόλεμοι του νερού. Ήδη διεξάγονται μια σειρά πολέμων γύρω από το νερό στο ίδιο το εσωτερικό των

κρατών όπου το νερό χρησιμοποιείται ως εργαλείο κερδοσκοπίας και ελέγχου, κι όπου από την μια μεριά της αναμέτρησης είναι το κράτος και ιδιωτικά συμφέροντα και από την άλλη η φύση και η κοινωνία.

Τέτοια είναι η περίπτωση του πολυπαθού από φράγματα κι άλλοτε θεικού ποταμού Αχειλώου, μυθολογικού γεννήτορα όλων των αναβλυζόμενων και τρεχούμενων νερών. Του θρυλικού Ασπροπόταμου που, στερημένος το σεβασμό και την προστασία που του όφειλαν οι άνθρωποι για τις απειράριθμες αξίες που εμπεριέχει και προσφέρει στο πέρασμά του, έγινε στόχος ανηλεούς εκμετάλλευσης, λεηλασίας και καταστροφής. Η επαπειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του μέσω των νέων φραγμάτων στην περιοχή του άνω ρου του, η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη, και η εκτροπή του από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία -κι ένα μέρος του πιθανότατα προς την Αθήνα- ανήκει στον ευρύτερο κύκλο της καταστροφής της φύσης και αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της όλης επιχείρησης που διεξάγεται με φαραωνικά κατασκευαστικά έργα για τον έλεγχο του νερού και την καθυπόταξη του στους σχεδιασμούς του κράτους και του κεφάλαιου σε βάρος όχι μόνο του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και της κοινωνίας.

Η αναζωπύρωση του αγώνα έστω και την υστάτη, πριν χαθεί και το τελευταίο μέτρο ελεύθερου ρου στον άνω Αχειλώ, είναι ένα σπάραγμα του μεγάλου αγώνα που συγκροτούν οι μεγαλύτερες αλλά και οι μικρότερες κοινωνικές αντιστάσεις για την προάσπιση των βουνών, των δασών, των ποταμών, των λιμνών, των ακτών, της άγριας ζωής του φυσικού κόσμου που υφίστανται την επέλαση της καταστροφής τους στο όνομα της ανάπτυξης.

Δημ. Ανδρουτσόπουλος
Αύγουστος 2007

2 ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗΝ ΛΕΗΛΑΣΙΑ

"Μόνο όταν το τελευταίο δέντρο έχει καεί, το τελευταίο ποτάμι έχει δηλητηριαστεί και το τελευταίο ψάρι έχει πεθάνει τότε ο άνθρωπος θα καταλάβει ότι τα λεφτά δεν τρώγονται"

2 ΗΜΕΡΟ

Σάββατο **8/11/08**

18:00 ΕΚΚΙΝΗΣΗ και μετά τις συνελεύσεις του Αόφου Γράφου και **ΣΥΖΗΤΗΣΗ** σχετικά με τις κινητοποιήσεις ενάντια στην καταστροφή της **ΠΑΡΝΗΘΑΣ** και στην **ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΙΛΩΟΥ**

Κυριακή **9/11/08**

18:00 ΕΚΚΙΝΗΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ για τοπικά περιβαλλοντικά ζητήματα

Προγραμματισμένη

Προγραμματισμένη

Προγραμματισμένη

Προγραμματισμένη

ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Εναντίω στην ανάπτυξη που πίσω της αφήνει καμένη γη και τσιμέντο

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ 18

Συμμετοχή συντρόφων/ισιών στο 2μερο ενάντια στη λεηλασία της φύσης, που πραγματοποιήθηκε στην καιάδηψη Ευαγγελισμοῦ στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου έγινε ενημέρωση-ουζήτηση για την Πάρνηθα και τον Αχειλώ, ως μέτωπα του αγώνα για τη γη και την ελευθερία, που συνδέονται με τα αντίστοιχα τοπικά περιβαλλοντικά ζητήματα.

Έκδοση προσοῦρας της Ανοικτής Συνέλευσης από το βλόγο του Σιρέφρη το 2008.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟ ΕΩΣ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τα δάση πυρπολούνται, οι λίμνες και οι θάλασσες μολύνονται, τα ποτάμια φράσσονται και εκτρέπονται... Η ανάπτυξη και οι επενδύσεις είναι η συνέχιση της καταστροφής με άλλα μέσα... Καμιά ανοχή στην καταστροφή του φυσικού κόσμου, τον έλεγχο και την εκμετάλλευση της κοινωνίας από την πολιτική και οικονομική εξουσία

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Να σταματήσουμε την καταστροφή της φύσης καταστρέφοντας το σύστημα που την παράγει

ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ : "ΑΧΕΛΩΟΣ"

ΤΟΥ THOMAS SCHULTZE-VESTNUM

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΛΟΦΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΙΟΥΛΗ 9 μ.μ.
ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ, "ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ" Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Α' ΠΑΡΟΔΟΣ 3,
ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΙΟΥΛΗ 9 μ.μ.

Παρέμβαση ενημέρωσης για τον Αχελώο στην Κεντρική πλατεία Αγρινίου,
Παρασκευή 25 Ιούλη, 8 μ.μ.

Ανοιχτή Συνέλευση από το λόφο του Στρέφη (Αθήνα), Συνέλευση για τον Αμβρακικό,
σύντροφου/ισσες από Αγρίνιο, Αμφιλοχία, Άρτα

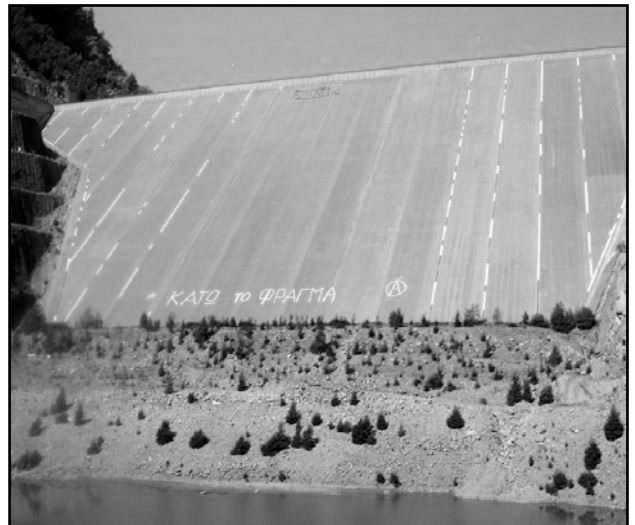
Συνάντηση στην κοίτη του Αχελώου, Μεσοχώρα Τρικάλων 7, 8, 9, 10 Αυγούστου

Η εκδήλωση στην Αθήνα έγινε στο λόφο του Στρέφη με αρκετό κόσμο (περίπου 80-100 άτομα). Προβλήθηκε ταινία για τον Αχελώο ενώ είχαν προηγηθεί ενημερώσεις ορεικά με την ανάπτυξη των έργων στη Μεσοοχώρα, την καίσωση στον Αμβρακικό και την Πάρνηθα.

Στο Αγρίνιο η εκδήλωση έγινε στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι όπου έγινε οσθήτηση που επέμενε στα πολιτικά χαρακτηριστικά που έχουν αυτές οι ενέργειες του κεφαλαίου στο φυσικό χώρο.

Στις 7, 8, 9, 10 Αυγούστου 2008 πραγματοποιήθηκε και πάλι στη Μεσοχώρα κάμπινγκ της Πανελλαδικής Κίνησης, ιαιόχρονα με τις Γιορτές Αχελώου που οργάνωσε η τοπική ΜΚΟ "Αχελώου Ρους". Τις ίδιες ημερομηνίες επίσης πραγματοποιούσαν τη συνάντησή τους στον Αχελώο η Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη και η Συνέλευση για τον Αμβρακικό συντρόφων/ισσών από την Άρτα, το Αγρίνιο και την Αμφιλοχία.

Η αυτόνομη παρέμβαση στον Αχελώο ξεκίνησε τη νύχτα της Τρίτης 5 Αυγούστου, όταν ομάδα συντρόφων/ισσών από την Αθήνα έφθασε στο φράγμα της Μεσοχώρας και κρέμασε από τη στέψη του, σε ύψος 150μ., ένα γιγαντιαίο πανό 250 τ.μ. που έγραφε:

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ! ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ!

Την επόμενη νύχτα, μια πολυπληθής ομάδα συντρόφων/ισσών από διάφορες πόλεις πήγε και πάλι στο φράγμα και αφού προσπέρασε την αστυνομική φρουρά έσβησε φασιστικά συνθήματα και έγραψε άλλα όπως "Ενάντια στις φύσες τη ληηλοσία αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία" κ.ά.

Την επομένη το πρωί, 7 Αυγούστου, πολλοί σύντροφοι και συντρόφισσες ανέβηκαν στη βάση του φαραωνικού φράγματος και έγραψαν με γιγαντιαία γράμματα ΚΑΤΩ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ, χωρίς να τοημήσει να αντιδράσει η αστυνομική φρουρά που είχε ενισχυθεί πάνω στη στέψη του.

Την Κυριακή 10 Αυγούστου το πρωί πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση μπροστά στο φράγμα στην οποία συμμετείχαν 300 περίπου άτομα, στα οποία συμπεριλαμβάνονταν αρκετοί κάτοικοι της Μεσοχώρας. Ακολούθησε μια σύντομη πορεία μέχρι τις αστυνομικές δυνάμεις που είχαν μπλοκάρει το δρόμο πάνω στο φράγμα, κι οι οποίες σε σχέση με πέρσι ήταν ιδιαίτερα αυξημένες κι ενισχυμένες με ΜΑΤ λόγω και της απουσίας των αρχών για την παρουσία διαδηλωτών στην περιοχή που κινούνταν εκτός πλαισίου οποιασδήποτε συνεννόησης με τις αρχές. Όταν οι διαδηλωτές σταμάτησαν μπροστά στις παραταγμένες αστυνομικές δυνάμεις, μια ομάδα των διοργανωτών πέρασε κατόπιν προσυνηννόησης ανάμεσά τους και με την άδεια και την επίβλεψη των αρχών κρέμασε πάνω στο φράγμα ένα πανό της Πανελλαδικής Κίνησης κάτω από τα χειροκροτήματα ορισμένων από τους διαδηλωτές, ενώ σύντροφοι φώναζαν αποδοκιμαστικά συνθήματα όπως:

"Δεν είναι κανενός ο ποταμός αυτός - Γί' αυτό και δεν ζητήσαμε την άδεια κανενός", "Καμιά υποταγή, καμιά συνδιαλλαγή - Στο διάολο οι παράγοντες, το κράτος και η ΔΕΗ", "Καμιά συμφωνία με την εξουσία - Αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία", "Οι εξαγέρσεις οι κοινωνικές δεν έχουν παράγοντες και μεσολαβητές".

Μετά το κρέμασμα του πανό και την αποχώρηση των περισσότερων διαδηλωτών, αρκετοί σύντροφοι καθώς και άλλοι αγωνιστές παρέμειναν μπροστά στις αστυνομικές δυνάμεις φωνάζοντας συνθήματα κατά των μπάτσων, της ΔΕΗ, των φραγμάτων και της εκτροπής, όπως:

“Ο Αχελώς δεν είναι τσιφλίκι κανενός - Κάτω το κράτος και ο καπιταλισμός”, “Τσιμέντα και μπετά στο σπίτι του Σουφλιά”, “Λευτεριά στου Αχελώς τα νερά”, “Ενάντια στις φύσες τη ληηλασία - Αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία”, “Αυτή είναι της φύσος η ληηλασία - Φράγματα, εκτροπές και αμμοληψία”, “Ο Αχελώς δεν μπαίνει σε σιφόνι - Μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι”, “Σκυλιά, σκυλιά, φυλάτε τα μπετά”, “Μέσα στο κεφάλι σας έχετε μπετά - Τι να καταλάβετε από άγρια νερά”, “Στο φράγμα με τρέλα, να βάλουμε φουρνέλα”, “Το πάθος για τα άγρια νερά είναι δυνατότερο απ’ όλα τα μπετά”.

Μετά το τέλος της συγκέντρωσης στο φράγμα, ακολούθησε αυτοσχέδια πορεία μέσα στους δρόμους της Μεσοχώρας η οποία είχε ευνοϊκή υποδοχή από αρκετούς κατοίκους. Στην πορεία αυτή συμμετείχαν περίπου 50 σύντροφοι/ισσες από την Αθήνα, την Άρτα, το Αγρίνιο, την Αμφιλοχία, το Βόλο και αλλού, με συνθήματα ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και την επίθεσή τους στη φύση και την κοινωνία, ενάντια στα φράγματα, την εκτροπή και τις αμμοληψίες στον Αχελώ, καθώς επίσης ενάντια στον παραγοντισμό και τη διαμεσολάβηση των κοινωνικών αγώνων.

Η πολυήμερη αυτόνομη παρουσία των συντρόφων από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στον Αχελώ συνδυάστηκε επίσης με περιηγήσεις κατά μήκος του ποταμού και αναβάσεις στα γειτονικά βουνά της Πίνδου, όπως στην υπέροχη κορφή του Χατζή που υψώνεται στα 2.038 μ. πάνω από το χωριό της Μεσοχώρας. Να σημειωθεί ότι ολόκληρη η κοίτη στην

κάθοδο του ποταμού από την περιοχή “Καζάνια του Ντάβανου”, όπου είχαν κατασκηνώσει οι διαδηλωτές, μέχρι τη λίθινη τοξωτή γέφυρα της Μεσοχώρας ή “γέφυρα Κόκκου Χατζηπέτρου”, κοντά στο φράγμα, έχει ήδη καταστραφεί από τη συστηματική αμμοληψία και το νερό κυλάει ανάμεσα σε ένα νεκρό τοπίο με σωρούς από κροκάλες που απέμειναν μετά την αφαίρεση της ποταμίσιος άμμου. Αντιθέτως, μεγάλο

μέρος της κοίτης του ποταμού προς την κατεύθυνση που οδηγεί βόρεια, στις πηγές του, μέχρι και τη “γέφυρα Αλεξίου” έχει διασωθεί ακόμα, δίνοντας μια εικόνα της अपαράμιλλης φυσικής ομορφιάς που απειλείται άμεσα με τη ληηλασία από την αμμοληψία και την καταστροφή της μέσα στη λήσση του τεχνητού ταμιευτήρα.

Με το τέλος των εκδηλώσεων, των δράσεων και των συνελεύσεων άρχισε και η αποχώρηση των συντρόφων από το χωριό και το ποτάμι, ενώ διατρανώθηκε η απόφαση των ντόπιων να αντισταθούν στον αφανισμό της Μεσοχώρας και άλλων μικρότερων χωριών της περιοχής, καθώς και η απόφαση των αλληλέγγυων να επανέλθουν αγωνιστικά στον Αχελώ όταν το απαιτήσουν οι καταστάσεις.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΛΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗ ΓΗ

Γιγαντιαία φράγματα και αυτοκινητόδρομοι, αιολικά και φωτοβολταϊκά "πάρκα", τουριστικές αποικίες, χιονοδρομικά κέντρα και ορυχεία, είναι μορφές της καταστροφής της φύσης από το κεφάλαιο και το κράτος. Ο Αχελώος ποταμός, φυλακισμένος από τα φράγματα της ΔΕΗ (στα Κρεμαστά, το Καστράκι, το Στράτο, τη Μεσοχώρα) και παραδομένος στο πλιάτσικο (αμμοληψίες) των εργολάβων, δέχεται το έσχατο χτύπημα με την επιχειρούμενη εκτροπή του. Ένα φαραωνικό έργο για το οποίο οι πολιτικοί εκπρόσωποι της κυριαρχίας επικαλούνται τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει τον Πηνειό, τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας, και μαζί με τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες καταστρέφουν και λεηλατούν τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη.

Η ανάπτυξη επίσης ξεριζώνει και τις τοπικές κοινωνίες, καίγοντας ή κατακλύζοντας τα χωριά, δηλητηριάζοντας τη γη, τα νερά και τον αέρα. Οι κάτοικοι τους καταλήγουν όμηροι της ενεργειακής, μεταλλευτικής, τουριστικής και πράσινης βιομηχανίας ή απόκληροι στις πόλεις. Η Μεσοχώρα Τρικάλων απειλείται να κατακλυστεί με την έναρξη λειτουργίας του τεχνητού ταμιευτήρα άνω Αχελώου και τ' απομεινάρια της να μετατραπούν σε παραλίμνιες κερδοσκοπικές επενδύσεις. Οι θεσμικοί μεσολαβητές - χειραγωγοί συστρατεύονται στο άρμα της ανάπτυξης, σπέρνοντας την ηττοπάθεια, τη μοιρολατρεία, την αδράνεια. Στον αντίποδα, η ιστορία, η κοινωνική εμπειρία των τοπικών αντιστάσεων και ο αγωνιστικός αυθορμητισμός δείχνουν την αναγκαιότητα της συλλογικής πρωτοβουλίας και της σύγκρουσης.

Στον Αχελώο συναντιούνται οι αντιστάσεις των κατοίκων της Μεσοχώρας απέναντι στην εξαγορά, τους εκβιασμούς και τους σχεδιασμούς εκκένωσης του χωριού, με τις αντιστάσεις αγωνιστών απ' όλα τα πλάτη της χώρας ενάντια στα καταστροφικά αναπτυξιακά σχέδια της εξουσίας. Η πολυμέτωπη επίθεση στη φύση και στην κοινωνία, από τους ελεύθερους χώρους στο αστικό πεδίο μέχρι τις βουνοκορφές της Πίνδου και την κοίτη του Αχελώου, είναι η εφαρμογή της ενιαίας στρατηγικής κράτους και κεφαλαίου για τον έλεγχο κάθε πιθαμής γης και την άγρια εκμετάλλευσή της. Η υπεράσπιση της φύσης και της ελευθερίας είναι η αντεπίθεσή μας σε κάθε σημείο που επεκλαίνει η ανάπτυξη και περνά μέσα από τη συνάντηση και την αλληλεγγύη των εγχειρημάτων αυτοοργάνωσης και αντίστασης.

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ !

ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΛΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗ ΓΗ

Γιγαντιαία φράγματα και αυτοκινητόδρομοι, αιολικά και φωτοβολταϊκά "πάρκα", τουριστικές αποικίες, χιονοδρομικά κέντρα και ορυχεία, είναι μορφές της καταστροφής της φύσης από το κεφάλαιο και το κράτος. Ο Αχελώος ποταμός, φυλακισμένος από τα φράγματα της ΔΕΗ (στα Κρεμαστά, το Καστράκι, το Στράτο, τη Μεσοχώρα) και παραδομένος στο πλιάτσικο (αμμοληψίες) των εργολάβων, δέχεται το έσχατο χτύπημα με την επιχειρούμενη εκτροπή του. Ένα φαραωνικό έργο για το οποίο οι πολιτικοί εκπρόσωποι της κυριαρχίας επικαλούνται τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει τον Πηνειό, τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας, και μαζί με τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες καταστρέφουν και λεηλατούν τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη.

Η ανάπτυξη επίσης ξεριζώνει και τις τοπικές κοινωνίες, καίγοντας ή κατακλύζοντας τα χωριά, δηλητηριάζοντας τη γη, τα νερά και τον αέρα. Οι κάτοικοι τους καταλήγουν όμηροι της

ενεργειακής, μεταλλευτικής, τουριστικής και πράσινης βιομηχανίας ή απόκληροι στις πόλεις. Η Μεσοχώρα Τρικάλων απειλείται να κατακλυστεί με την έναρξη λειτουργίας του τεχνητού ταμιευτήρα άνω Αχελώου και τ' απομεινάρια της να μετατραπούν σε παραλίμνιες κερδοσκοπικές επενδύσεις. Οι θεσμικοί μεσολαβητές - χειραγωγοί συστρατεύονται στο άρμα της ανάπτυξης, σπέρνοντας την ηττοπάθεια, τη μοιρολατρεία, την αδράνεια. Στον αντίποδα, η ιστορία, η κοινωνική εμπειρία των τοπικών αντιστάσεων και ο αγωνιστικός αυθορμητισμός δείχνουν την αναγκαιότητα της συλλογικής πρωτοβουλίας και της σύγκρουσης.

Στον Αχελώο συναντιούνται οι αντιστάσεις των κατοίκων της Μεσοχώρας απέναντι στην εξαγορά, τους εκβιασμούς και τους σχεδιασμούς εκκένωσης του χωριού, με τις αντιστάσεις αγωνιστών απ' όλα τα πλάτη της χώρας ενάντια στα καταστροφικά αναπτυξιακά σχέδια της εξουσίας. Η πολυμέτωπη επίθεση στη φύση και στην κοινωνία, από τους ελεύθερους χώρους στο αστικό πεδίο μέχρι τις βουνοκορφές της Πίνδου και την κοίτη του Αχελώου, είναι η εφαρμογή της ενιαίας στρατηγικής κράτους και κεφαλαίου για τον έλεγχο κάθε πιθαμής γης και την άγρια εκμετάλλευσή της. Η υπεράσπιση της φύσης και της ελευθερίας είναι η αντεπίθεσή μας σε κάθε σημείο που επεκλαίνει η ανάπτυξη και περνά μέσα από τη συνάντηση και την αλληλεγγύη των εγχειρημάτων αυτοοργάνωσης και αντίστασης.

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ !

Πρωτοβουλία Αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οι εκδηλώσεις για τη συνέχεια του αγώνα και την συνάντηση για ακόμα μια χρονιά στον Αχελώο το καλοκαίρι του 2009, ξεκίνησαν από το Αγρίνιο, όπου την Παρασκευή 10/7 έγινε συζήτηση και προβολή ντοκιμαντέρ στο Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Αγρινίου.

Στην Άρτα στις 17/7 με εκδήλωση συζήτηση-προβολή στην Πλατεία Σκουφά με θέμα από τα τοπικά εγκλήματα σε δημόσιους χώρους(πλατείες κλπ) και στη φύση (Αμβρακικός, λόφος Περάνθης) έως ...το εγκλημα της εκτροπής του Αχελώου.

Στην Αθήνα, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 23/7/09 στο λόφο του Στρέφη η εκδήλωση ενημέρωσης για τον Αχελώο και τον αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του.

από την Πάρνηθα και τον Αμβρακικό έως τον Αχελώο...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΟΥΛΗ στο ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ (Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Α ΠΑΡΟΔΟΣ 3)
7.30 μ.μ. Συζήτηση - Ενημέρωση - Προβολή βίντεο με θέμα το εγκλημα της Μεσοχώρας και 10.00 μ.μ. αυτοοργανωμένο συλλογικό φαγητό!

ΑΓΡΙΝΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΙΟΥΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΠΛΑΙ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ στη ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΠΡΙΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ, 9.00 μ.μ.

ΑΡΤΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΙΟΥΛΗ στη ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΚΟΥΦΑ, 9.00 μ.μ. Συζήτηση - Προβολή βίντεο σχετικά με την καταστροφή της φύσης και τα σχέδια εκμετάλλευσης των δημόσιων χώρων

ΑΘΗΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΙΟΥΛΗ στο ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ, 8.00 μ.μ. Ενημέρωση - Προβολή βίντεο για τον Αχελώο και ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του

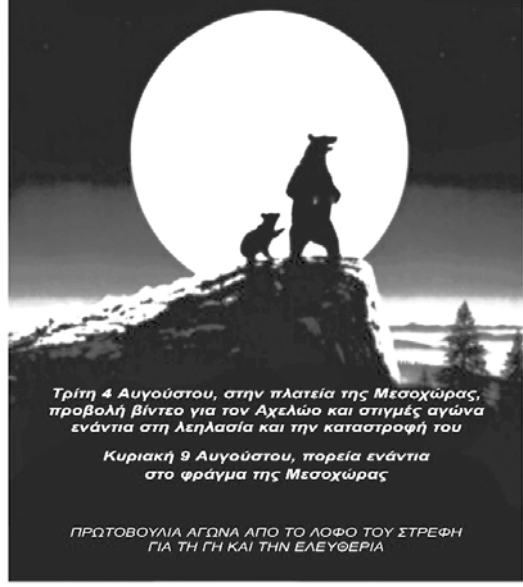

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου και συντροφιά/συντροφιστές
Ανοιχτή Συνέλευση (Άρτα) και συντροφιά/συντροφιστές
Πρωτοβουλία Αγώνα από το Λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ
ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ, ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
4 - 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

(κατασκήνωση στις όχθες του Αχελώου, προβολές βίντεο και εκθέσεις υλικού από αγώνες για το φυσικό περιβάλλον, περιηγήσεις στο ποτάμι και όρινη πεζοπορία στην Πίνθο, συνεντεύξεις και πορεία στο φράγμα...)

Τρίτη 4 Αυγούστου, στην πλατεία της Μεσοχώρας, προβολή βίντεο για τον Αχελώο και στιγμές αγώνα ενάντια στη Λεηλασία και την καταστροφή του

Κυριακή 9 Αυγούστου, πορεία ενάντια στο φράγμα της Μεσοχώρας

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

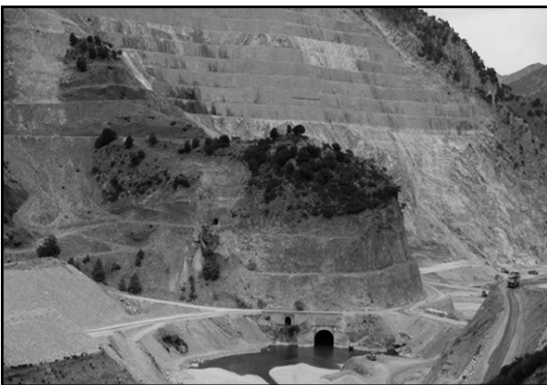
Μεσοχώρα 2009

Οι εκδηλώσεις ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου στη Μεσοχώρα Τρικάλων ξεκίνησαν την Τρίτη 4 Αυγούστου, με εκδήλωση-προβολή βίντεο στην κεντρική πλατεία του χωριού της Μεσοχώρας. Στην πλατεία είχαν στηθεί από νωρίς πάγκοι με ενημερωτικό υλικό, αφίσες και φωτογραφικό υλικό.

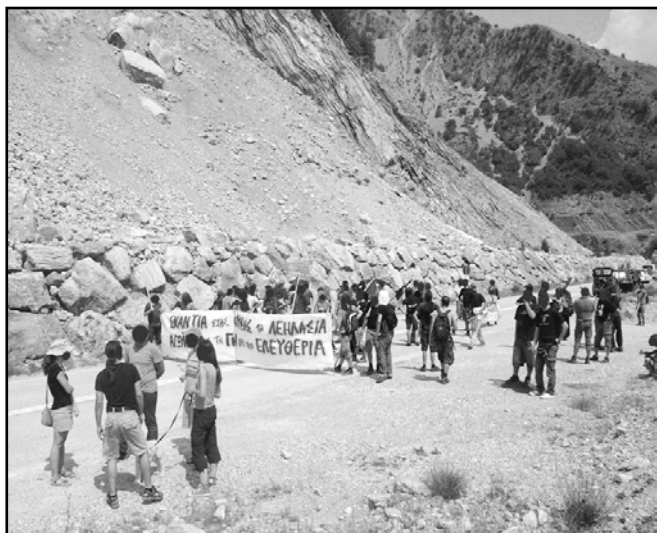
Στις 6 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε ανάβαση του ποταμού για αρκετά χιλιόμετρα μέχρι την γέφυρα Αλεξίου. Πρόκειται για μια περιοχή που μέχρι πρόσφατα είχε μείνει σε μεγάλο μέρος της απείραχτη από τα καταστροφικά έργα για την κατασκευή του φράγματος και από το πλιότισκο της αμμοηληψίας. Σε διάφορα σημεία της όμως είναι εμφανής πλέον από την αποψίλωση της παρόχθιας βλάστησης, την απογύμνωση της κοίτης από την άμμο και τους σωρούς από κροκάλλες ότι υφίσταται εκτεταμένη αμμοηληψία. Κι ακόμα χειρότερα στην περιοχή της γέφυρας Αλεξίου έχει ξεκινήσει γενική αποψίλωση των παρόχθιας δασών.

Την Παρασκευή 7 Αυγούστου, ομάδα 25 συντρόφων και συντροφισσών “επισκέφτηκε” την περιοχή της Συκιάς όπου πραγματοποιούνται έργα για την κατασκευή του δεύτερου μεγάλου φράγματος στον άνω ρου του Αχελώου.. Οι σύντροφοι έγραψαν πολλά συνθήματα γύρω από τα εργοτάξια και πάνω στις διαφημιστικές ταμπέλες του ΥΠΕΧΩΔΕ και της εταιρείας “Μηχανική Α.Ε.” που έχει αναλάβει το έργο.

Μετά από μια εβδομάδα παρεμβάσεων και περιηγήσεων στην ευρύτερη περιοχή (φθανοντας και μέχρι το κατασκευαζόμενο φράγμα της Συκιάς) το πρωί της 9ης Αυγούστου οι σύντροφοι συμμετείχαν από κοινού με άλλους διαδηλωτές, ντόπιους και αλληλεγγύους, στην πορεία στο φράγμα της Μεσοχώρας όπου παρέμειναν κρατώντας το δρόμο Αρτας-Τρικάλων κλειστό και αντιμετώπισαν την επίθεση υπερδιπλάσιων μπάτσων.

Μετά την πορεία στο φράγμα, οι σύντροφοι/ισσες της ΑΣΑ πραγματοποίησαν συνέλευση στο κοινοτικό γραφείο-πολιτιστικό κέντρο της Μεσοχώρας όπου συζητήθηκαν οι επόμενες κινήσεις.

Η Συνάντηση Αγώνα τελείωσε με την παρέμβαση αντιπληροφόρησης που έκανε ομάδα 20 περίπου συντρόφων στην πλατεία της Μεσοχώρας το μεσημέρι, σχετικά με την επίθεση της αστυνομίας την προηγούμενη μέρα (9 Αυγούστου) στους συντρόφους που είχαν αποκλείσει το φράγμα και την συμπλοκή που ακολούθησε.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΣΤΟ ΜΠΛΟΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ 9ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΣΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ

Την Κυριακή 9 Αυγούστου '09, κάτοικοι της Μεσοχώρας, αλληλέγγυοι και αγωνιστές για την προάσπιση της φύσης διαδήλωσαν στο φράγμα της Μεσοχώρας ενάντια στην εκτροπή του ποταμού Αχελώου και τον αφανισμό του χωριού.

Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα συντρόφων από την Άρτα, το Αγρίνιο και την Αθήνα καλούσε επίσης τόσο στην πορεία στο φράγμα όσο και σε σειρά εκδηλώσεων από τις 4 μέχρι τις 10 Αυγούστου, πλησιάζομένη από συντρόφους από τα Τρίκαλα, τον Βόλο κ.α.

Η Αυτόνομη Συνάντηση, αγωνιζόμενη ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή όσο και στις άλλες μορφές ληηλασίας του ποταμού - όπως η αμμοθησιά σε όλο σχεδόν το μήκος της κοίτης του και η εκτεταμένη αποψίλωση η οποία ξεκίνησε από τη γέφυρα Αλεξίου και θα επεκταθεί σε όλη την περιοχή που προβλέπεται να κατακλυστεί- προχώρησε σε συμβολικό αποκλεισμό του δρόμου που περνάει από τη στέψη του φράγματος, ο οποίος συνεχίστηκε για ένα χρονικό διάστημα και μετά την αποχώρηση των υπόλοιπων μπλοκ της πορείας.

Κατά την αποχώρησή μας, υπεράριθμες αστυνομικές δυνάμεις που είχαν παραταχθεί απέναντι από τους συγκεντρωμένους επιτέθηκαν χτυπώντας με γκλομπ και ρίχνοντας δακρυγόνα, τραυματίζοντας συντρόφους. Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες απάντησαν δυναμικά στη βία της αστυνομίας και αφού μπλοκάρησαν το δρόμο με κομμάτια βράχων οπισθοχώρησαν συγκροτημένα προς το χωριό.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΑΚΩΨΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

**ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ, ΤΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ
ΝΑ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ, ΤΙΣ ΑΜΜΟΛΗΨΙΕΣ, ΤΗΝ ΑΠΟΨΙΛΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ
Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!**

ανοιχτή συνέλευση Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα

Στις 10 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε και η προγραμματισμένη από την Πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη ανάβαση στην ψηλότερη κορφή της περιοχής, το Αυγό, στα 2.148 μ.

Στις 13 Αυγούστου σημειώθηκαν μικροεπεισόδια στο χωριό της Μεσοχώρας, με αφορμή μουσική εκδήλωση που είχε οργανώσει η Νομαρχία Τρικάλων στην πλατεία του χωριού. Στη μουσική εκδήλωση με τίτλο "Τσιτσάνεια" παρευρίσκονταν με τη συνοδεία τους ο αντινομάρχης Τρικάλων και ο δήμαρχος Πινδέων οι οποίοι έχουν προ-

σπογράψει την εκτροπή του Αχελώου και τον αφανισμό της Μεσοχώρας. Οι επίσημοι συνοδεύονταν εκτός των άλλων από αστυνομικούς, ένστολους και ασφαλίτες. Στο σημείο της εκδήλωσης, στην πλατεία του χωριού, είχαν συγκεντρωθεί μερικές δεκάδες κάτοικοι και αθηνηλέγγυοι με μαύρες σημαίες. Με την έναρξη της εκδήλωσης, οι συγκεντρωμένοι άρχισαν να φωνάζουν συνθήματα κατά των επισήμων, της ΔΕΗ, των φραγμάτων, της εκτροπής του Αχελώου και του αφανισμού του χωριού.....

Κάλεσμα της "Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα"

Σε διήμερο εκδηλώσεων (10 & 11 Οκτώβρη 2009 στην Αθήνα)

ενημέρωσης σχετικά με το φαραωνικό έργο σειράς φραγμάτων στον Αχελώο, την επικείμενη εκτροπή του, τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή και λεηλασία του ποταμού και συζήτηση για την προοπτική του, καθώς και για την συνάντηση των αντιστάσεων που ξεσπούν ενάντια στην καταστροφή, την εκμετάλλευση και εμπορευματοποίηση του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων σε ένα πλήθος σημείων όπου εκδηλώνεται η κρατική - καπιταλιστική επιθετικότητα.

Σε συγκέντρωση ενάντια στην καταστροφή και λεηλασία του ποταμού Αχελώου, στις 12 Οκτώβρη στην Αθήνα, τη μέρα που εκδικάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας η συνταγματικότητα του νόμου (3734/09) που αφορά την αναγκαστική απαλλοτρίωση του χωριού της Μεσοχώρας Τρικάλων.

Η γενικευμένη λεηλασία και καταστροφή της φύσης, την οποία περιγράφουμε συνήθως ως περιβαλλοντική κρίση, έχει την αιτία της όχι σε τυχόν παραλείψεις ή παρεκτροπές του όλου πολιτικοοικονομικού συστήματος αλλά στην ίδια του τη φύση, εκθρική, επιθετική και καταστροφική προς το φυσικό περιβάλλον. Κάτι που συμβαίνει άλλωστε σε παγκόσμια διάσταση με τρομακτικές συνέπειες πάνω στη φύση σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Οι πυρκαγιές και η αποψίλωση των δασών, οι κλιματικές αλλαγές και το φαινόμενο του "θερμοκηπίου", το λιώσιμο των πολιτικών πάγων και των αλπικών παγετώνων, τα ακραία φαινόμενα ξηρασίας ή πλημμυρών σε εκτεταμένες περιοχές του πλανήτη καθώς επίσης η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η ραγδαία εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, δεν είναι παρά μέρη μόνο της ευρύτερης οριακής περιβαλλοντικής κρίσης η οποία με τη σειρά της αποκαλύπτει τις τρομακτικές συνέπειες που έχει πάνω στο φυσικό κόσμο η κλιμακούμενη επιθετικότητα του εξουσιαστικού και εκμεταλλευτικού πολιτικοοικονομικού συστήματος μέσα στο οποίο ζούμε. Και δεν

είναι μόνο οι πυρκαγιές που αφανίζουν το φυσικό περιβάλλον κι ολόκληρες κοινότητες ανθρώπων, πυρκαγιές που φέτος στον ελληνικό χώρο κατέκαψαν τα εναπομείναντα δάση της Β.Α. Αττικής, από το Γραμματικό μέχρι και τις ανατολικές πλαγιές της Πεντέλης, τα δάση της ορεινής Καρυστείας καθώς και πλήθος άλλων περιοχών, ενώ είναι νωπές ακόμα οι μνήμες του ολοκαυτώματος της Πάρνηθας το 2007 και αυτού της Πελοποννήσου και της Εύβοιας που πήρε εφιαλτικές διαστάσεις αφήνοντας πίσω εκατομμύρια στρέμματα καμένης γης, απειράριθμα νεκρά ζώα, εκατοντάδες κατεστραμμένα χωριά, μια εκατόμβη νεκρών και χιλιάδες ξεκληρισμένους. Είναι επίσης ένα πλήθος από μικρά και μεγάλα κατασκευαστικά έργα που αφανίζουν το περιβάλλον στο όνομα της ανάπτυξης με σκοπό τη κερδοφορία του κεφαλαίου και τον έλεγχο της κοινωνίας. Από τις πλατείες και τα πάρκα στις γειτονιές που γίνονται τσιμέντο με σκοπό την εμπορευματοποίησή τους και τον κοινωνικό έλεγχο όπως επιχειρείται στο πάρκο Κύπρου και Πατνσιών, στο Πεδίον του Άρεως, στον πευκώνα Αγίων Αναργύρων, στο πάρκο "Τρίση", στην πλατεία Σκουφά στην Άρτα, στην παλιά λαχαναγορά, την πλατεία

2

ΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΗ στην Αθήνα (Πολυτεχνείο)

συζητήσεις
προβολές
έκθεση
φωτογραφικού
και έντυπου
υλικού

Σάββατο 10 Οκτώβρη, 7μμ

Προβολή βίντεο: "Ο ποταμός Αχελώος και στιγμές αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του" (75)

Ενημέρωση από συντρόφους της "Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα": Για την οικολογική και κοινωνική σημασία του ποταμίου οικοσυστήματος του Αχελώου.

Για την καταστροφή και λεηλασία του με τα φράγματα, τις αμμοληψίες, την απόψιλωση των παράχθιων δασών και την επικείμενη εκτροπή του.

Για τον αγώνα πρόστασης του ποταμού, τις αυτόνομες παρεμβάσεις στην Μεσοχώρα Τρικάλων και την ευρύτερη περιοχή και τις συγκρούσεις με τις κατασταλτικές δυνάμεις στην πορεία της θής Αυγούστου στο φράγμα Μεσοχώρας.

και συζήτηση για την προοπτική της συνέχισης, της διεύρυνσης και της όξυνσης του αγώνα.

Κυριακή 11 Οκτώβρη, 5μμ

Ενημέρωση από πρωτοβουλίες αγώνα και συντρόφους για αγώνες που ξεσπούν ενάντια στην επέλαση της ανάπτυξης σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική - καπιταλιστική επιθετικότητα τόσο στο φυσικό περιβάλλον όσο και στους ελεύθερους χώρους στις πόλεις.

Από την Πάρνηθα, τον Αχελώο, τον Αμβρακικό, την Γκιώνα, τον Υμητό... ως το πάρκο Κύπρου & Πατνσιών, το πάρκο Ναυαρίνου, τον αυτοδιαχειριζόμενο αγρό στο πάρκο Τρίση, το Πεδίον του Άρεως, την πλατεία Σκουφά στην Άρτα, το δημοτικό πάρκο στο Αγρίνιο...

και συζήτηση για τη συνάντηση και σύνδεση των επιμέρους μετώπων αντίστασης ενάντια στην καταστροφή, την λεηλασία και τον έλεγχο της φύσης και της κοινωνίας.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

τη Δευτέρα 12 Οκτώβρη
στην Αθήνα, Προπύλαια, 12μ

τη μέρα που εκδικάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας η συνταγματικότητα του νόμου που αφορά την αναγκαστική απαλλοτρίωση της Μεσοχώρας

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι (Αγρίνιο), Ανοιχτή Συνέλευση (Άρτα), σύντροφοι από Τρίκαλα, Πρωτοβουλία Αγώνα από το Λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (Αθήνα)

Δημάδη, το άλσος Αγίου Χριστοφόρου και την πηλατεία Δημοκρατίας στο Αργίριο, αλλά και σε πλήθος άλλα σημεία στις πόλεις, ως τις τεράστιες καταστροφές που συντελούνται σε ποτάμια, θάλασσες, δάση και βουνά με γιγαντιαία φράγματα όπως στον Άραχθο και τον Αχελώο, με πετρελαιοειδή εγκαταστάσεις και εντατική εκμετάλλευση όπως στον Αμβρακικό κόλπο, με την μετατροπή ολόκληρων ποταμών σε αποχετευτικό σύστημα βιομηχανικών λυμάτων όπως συμβαίνει στον Ασωπό, με αυτοκινητόδρομους όπως είναι η περιφερειακή του Υμηττού, η Εγγαντία και η Λόνια οδός, με την κατασκευή ΧΥΤΑ που μολύνουν το υπέδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα όπως στη Λευκίμμη, το Γραμματικό κ.α. , με αιολικά και φωτοβολταϊκά πάρκα όπως σχεδιάζεται να κατασκευάσουν στη Νάξο και τον Άη Σπύρη, με νέα μεγάλα λιμάνια όπως στο Τυμπάκι στην Κρήτη, με τουριστικές αποικίες και καζίνο όπως το Μον Παρνές στην Πάρνηθα, με ορυχεία και μεταλλεία όπως στη Γκιώνα και την Β.Α. Χαλκιδική, με βιομηχανικές ζώνες όπως η Τεχνόπολις που σχεδιάζεται στους ανατολικούς πρόποδες της Πάρνηθας, κ.α.

Ανάμεσά τους κορυφαία είναι η περίπτωση του ποταμού Αχελώου, που πηγάζει από τις οροσειρές της Πίνδου και εκβάλλει στο Λόνιο πέλαγος, ο οποίος φυλακισμένος από τα φράγματα της ΔΕΗ και παραδομένος στο πηλατικό των εργολάβων (με εκτεταμένες αμμοληψίες στις κοίτες του και αποψίλωση των παρόχθιων δασών του), δέχεται το έσχατο χτύπημα με την επιχειρούμενη εκτροπή του. Ένα φαραωνικό έργο για το οποίο οι πολιτικοί εκπρόσωποι της κυριαρχίας επικαλούνται τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει τον Πηνειό, τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Η επαπειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του ποταμού μέσω του τεράστιου κατασκευαστικού έργου νέων φραγμάτων, Υ/Η εργοστασίων, τεχνητών ταμιευτήρων και σπράγγων στην περιοχή του άνω ρου του - η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη - και η εκτροπή του από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφές τόσο στις ορεινές κοιλάδες, τα φυσικά οικοσυστήματα και τους ανθρώπινους οικισμούς του καταποντίζοντάς τα στη λάσπη, όσο και στο ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Λόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι. Να σημειώσουμε ότι ολόκληρο το χωριό της Μεσοχώρας Τρικάλων προβλέπεται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί ενώ μεγάλο μέρος του, όπως και άλλοι παραποτάμιοι οικισμοί, θα κατακλυσθούν από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα.

Οι κάτοικοι της Μεσοχώρας εδώ και δυο δεκαετίες αγωνίζονται κατά του αφανισμού της. Χαρακτηριστικό είναι ότι στις 30 Μάη του 1990 κατέλαβαν το εργοτάξιο του φράγματος της ΔΕΗ και ήρθαν αντιμέτωποι με ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Η αρχή για την επέκταση της αντίστασης στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, πέρα από τα στενά όρια του αγώνα που εστιάζεται εδώ και χρόνια στη Μεσοχώρα, έγινε το Σεπτέμβρη του 2006 με πρωτοβουλία της "Θεσσαλικής Κίνησης για τη γη και την ελευθερία", μετά την ανακίνηση του ζητήματος από τον Σουφλιά, υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, που πέρασε σχετικό νόμο στη βουλή. Ήταν μια σημαντική πρωτοβουλία της "Κίνησης" με εκδηλώσεις στη Θεσσαλία όπου και επικεντρώνει η κρατική προπαγάνδα για την δήθεν αναγκαιότητα της εκτροπής του Αχελώου. Μια πρωτοβουλία που άνοιξε το δρόμο για την ευρύτερη γνωριμία με το ζήτημα. Μια περαιτέρω επέκταση του αγώνα έγινε με επίκεντρο αυτή τη φορά το Αργίριο –στην Αιτωλοακαρνανία που θίγεται πολλαπλά από τα νέα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου-, και την συγκρότηση της "Πανελλαδικής κίνησης ενάντια στην εκτροπή" η οποία κάλεσε τριήμερο κάμπινγκ στη Μεσοχώρα και πορεία στο φράγμα τον Αύγουστο του 2007.

Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα συντρόφων και συντροφισσών από την Αθήνα, την Άρτα και το Αργίριο δημιουργήθηκε μετά την συνάντηση αρκετών αγωνιστών για την προάσπιση της φύσης, τον Αύγουστο του 2007 στην Μεσοχώρα Τρικάλων στις κινητοποιήσεις ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου. Τα επόμενα δυο χρόνια πραγματοποιήθηκαν συντονισμένες καμπάνιες αντιπληροφόρησης στην Άρτα, το Αργίριο και την Αθήνα με εκδηλώσεις, προβολές, συγκεντρώσεις, συναυλίες καθώς και αυτόνομη παρουσία στην πορεία που έγινε το Νοέμβρη του 2007 στο Σ.τ.Ε. στην Αθήνα. Τον Αύγουστο του '08 και τον Αύγουστο του '09 ύστερα από κοινό κάλεσμα για αυτόνομη συνάντηση και παρεμβάσεις στις κινητοποιήσεις στην Μεσοχώρα και την συνάντησή μας με πολλούς και πολλές ακόμα, πραγματοποιήσαμε τόσο κινήσεις γνωριμίας με το ποτάμιο και ορεινό οικοσύστημα της περιοχής με κατασκήνωση στις όχθες του ποταμού και αναβάσεις στα γύρω βουνά, όσο και μια σειρά από πρωτοβουλίες αγώνα. Όπως παρεμβάσεις στο χωριό της Μεσοχώρας, κινήσεις άμεσης δράσης,

παρουσία με αυτόνομο μπλοκ στην πορεία στο φράγμα το '08 και πορεία στους δρόμους του χωριού. Επίσης πραγματοποιήθηκε εκδήλωση – βιντεοπροβολή στην πλατεία του χωριού τον Αυγουστο του '09 και συγκρότηση αυτόνομου μπλοκ στην πορεία στο φράγμα που προχώρησε επιπλέον σε αποκλεισμό του δρόμου που περνάει από την στέψη του. το μπλοκ της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα παρέμεινε και μετά την αποχώρηση των υπόλοιπων μπλοκ της πορείας και δέχτηκε επίθεση με γκλόπ και δακρυγόνα από πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις, που ήταν παρατεταγμένες απέναντι από τους συγκεντρωμένους, στην οποία ανταπάντησε δυναμικά.

Αυτά τα τρία χρόνια παρέμβασης και δράσης στις πόλεις που δραστηριοποιούμαστε και παρουσίας, συνάντησης και ζύμωσης στην περιοχή της Μεσοχώρας, στα πλαίσια μιας ανοιχτής, αντι-ιεραρχικής και αυτοοργανωμένης συλλογικής διαδικασίας δικτύωσης και συντονισμού, αποτέλεσαν μια σειρά από ευκαιρίες αγώνα:

- Για την κοινωνική ανάδειξη του ζητήματος της καταστροφής που συντελείται στον Αχελώο από το κράτος, τη ΔΕΗ και τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες, ως μια κεντρική επιλογή της εξουσίας για την εκμετάλλευση και τον έλεγχο του νερού, των φυσικών πόρων, της ενέργειας, της αγροτικής παραγωγής και της κοινωνίας.

-Για την συνάντηση αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων αγώνα και αγωνιστών και την σύνδεση επιμέρους μετώπων αντίστασης ενάντια στην επέλαση της ανάπτυξης στο φυσικό περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους, στην κατεύθυνση της όξυνσης του αγώνα κόντρα σε λογικές εξωραϊσμού του κρατικοκαπιταλιστικού συστήματος και πέρα από αντιλήψεις ενός ακίνδυνου για την εξουσία περιβαλλοντισμού όπως εκφράζεται από κόμμα-τα και Μ.Κ.Ο.

-Για τη σύνδεση με τον αγώνα της τοπικής κοινωνίας (όπως αυτόν των κατοίκων της Μεσοχώρας,) για την ριζοσπαστικοποίηση και τη διεύρυνσή του στο κοινωνικό πεδίο απέναντι σε λογικές εναπόθεσης τού σε θεσμούς, «ειδικούς» και διαμεσοληβητές, που απονευρώνουν και εκτονώνουν την αγωνιστική διάθεση όσων αντιστέκονται.

Έτσι φέτος σε συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο χωριό της Μεσοχώρας αμέσως μετά την πορεία της 9ης Αυγούστου στο φράγμα – την επίθεση των ΜΑΤ στο μπλοκ της "Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα" και την δυναμική απάντηση των συντρόφων/ισσων - στην οποία συμμετείχαν πολλοί αγωνιστές από την Αθήνα, το Αγρίνιο, την Άρτα, τα Τρίκαλα, το Βόλο και αλλού, συζητήθηκε μεταξύ άλλων η δυνατότητα και η προοπτική περαιτέρω διεύρυνσης του αγώνα ενάντια στην καταστροφή του ποταμού Αχελώου. Εκεί λοιπόν αποφασίστηκε το κάλεσμα και η αυτόνομη συμμετοχή στην πορεία την οποία καλούν τοπικοί φορείς της Μεσοχώρας και οικολογικές οργανώσεις, τη Δευτέρα 12 Οκτώβρη στο Σ.τ.Ε. όπου εξετάζεται η συνταγματικότητα του νόμου (3734/09) που αφορά την αναγκαστική απαλλοτρίωση του χωριού της Μεσοχώρας. Επίσης αποφασίστηκε ως συνέχεια της κίνησής μας η διοργάνωση ενός διημέρου εκδηλώσεων στην Αθήνα στις 10 και 11 Οκτώβρη. Στόχος μας είναι τόσο η συνέχιση της αντιπληροφόρησης και η ενημέρωση γύρω από ένα από τα κορυφαία αναπτυξιακά έργα όπως είναι η εκτροπή του Αχελώου, όσο και η συνάντηση και επικοινωνία με πρωτοβουλίες αντίστασης και αγωνιστές που δραστηριοποιούνται σε διάφορα μέτωπα που ανοίγει η συνεχώς εντεινόμενη επιθετικότητα κράτους και κεφαλαίου απέναντι στο φυσικό περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους.

Η πρώτη μέρα (Σάββατο 10/10) θα θέλαμε να είναι αφιερωμένη στον ποταμό Αχελώο.

Για την οικολογική και κοινωνική σημασία του ποτάμιου αυτού οικοσυστήματος και για τις καταστροφές που έχει δεχτεί ήδη από τη δεκαετία του '60 (φράγματα, εντατικές καλλιέργειες, εγκιβωτισμός της κοίτης του, αυθαίρετη δόμηση, μόλυνση) και αυτές που συντελούνται σήμερα με την κατασκευή γιγαντιαίων έργων (μεγάλα φράγματα, σήραγγα εκτροπής, αμμοληψίες, εκτεταμένη υλοτόμηση) για την εκτροπή του ποταμού προς την Θεσσαλία απειλώντας με οριστική καταστροφή το μεγαλύτερο μέρος του. Επίσης να μιλήσουμε για τον αγώνα που έχει αναπτυχθεί ενάντια στη ληηλασία του ποταμού και τα μεγάλα έργα για την εκτροπή του και να αναζητήσουμε συλλογικούς και δυναμικούς τρόπους για την συνέχιση, διεύρυνση και όξυνσή του.

Για τη δεύτερη μέρα (Κυριακή 11/10) η σκέψη μας είναι να περιλαμβάνει ενημερώσεις από αγώνες για την πρόσπιση του φυσικού κόσμου (Πάρνηθα, Υμηττός, Γκίωνα, Αμβρακικός,) και των ελεύθερων χώρων στις πόλεις (πάρκο Κύπρου και Πατησίων, Πεδίον του Άρεως, πάρκο Ναυαρίνου, αυτοδιαχειριζόμενος αγρός στο

πάρκο Τρίτση, πλατεία Σκουφά στην Άρτα, παλιά λαχαναγορά, πλατεία Δημάδη, άλσος Αγίου Χριστοφόρου, πλατεία Δημοκρατίας στο Αγρίνιο...].

Επίσης να μοιραστούμε εμπειρίες από διαδρομές αγώνα και στιγμές σύγκρουσης, με τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, που στήνουν αναχώματα στα σχέδια για ολοκληρωτικό έλεγχο της κοινωνίας και κάθε πιθανής γης. Να αναζητήσουμε δυνατότητες επικοινωνίας και συντονισμού ενδυναμώνοντας τις σχέσεις αλληλεγγύης των κοινωνικών αντιστάσεων. Σε αυτό το πλαίσιο καλούμε όσες συλλογικότητες, τοπικές πρωτοβουλίες, καταλήψεις, αυτοδιαχειριζόμενα στέκια και συντρόφους/ισσες συμμετέχουν σε τέτοιους αγώνες να έρθουν και να αναλάβουν εκείνοι μια ενημέρωση και παρουσίαση του ζητήματος με το οποίο ασχολούνται, επίσης θα βοηθούσε και η παρουσίαση οπτικοακουστικού και έντυπου υλικού.

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι (Αγρίνιο), Ανοιχτή Συνέλευση (Άρτα,) Σύντροφοι από Τρίκαλα Πρωτοβουλία αγώνα από το λήφο του Στρέφη για τη Γη και την Ελευθερία.

Στις 10-11/10/09 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη συμμετοχή, στην Αθήνα (Πολυτεχνείο), το 2ήμερο εκδηλώσεων

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ και ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ – ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ με προβολές, συζητήσεις και έκθεση φωτογραφικού και έντυπου υλικού.

Την εκδήλωση είχε καλέσει από την Μεσοχώρα Τρικάλων στις 9 Αυγούστου η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα για τον Αχελώο (Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου, Ανοιχτή Συνέλευση Άρτας, σύντροφοι από Τρίκαλα, Πρωτοβουλία Αγώνα από το λήφο του Στρέφη για τη Γη και την Ελευθερία).

Στο διήμερο έγινε ενημέρωση και τοποθετήσεις για τον αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου καθώς και μια σειρά άλλους αγώνες που ξεσπούν ενάντια στην επέλαση της ανάπτυξης σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική – καπιταλιστική επιθετικότητα τόσο στο φυσικό περιβάλλον όσο και στους ελεύθερους χώρους στις πόλεις σε μια προοπτική συνάντησης και σύνδεσης των μετώπων αντίστασης ενάντια στην καταστροφή, την ληηλασία και τον έλεγχο της φύσης και της κοινωνίας.

Κατά τη συζήτηση έγινε δεκτή η πρόταση Θεσσαλών συντρόφων για πραγματοποίηση στα Τρίκαλα παρέμβασης αντιπηροφόρησης κι αλληλεγγύης ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου και τον αφανισμό της Μεσοχώρας. Η παρέμβαση αποφασίστηκε να γίνει στην κεντρική πλατεία Τρικάλων στις 11 το πρωί της 11ης Νοέμβρη 2009, ημέρα εκδίκασης στην πόλη της υπόθεσης των αποζημιώσεων της ΔΕΗ για την αναγκαστική απαλλοτρίωση της Μεσοχώρας.

Το πρωί της Δευτέρας 12 Οκτώβρη έγινε στα Προπύλαια με συμμετοχή δεκάδων συντρόφων –και με αφορμή την εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας της συνταγματικότητας του νόμου 3734/09 που αφορά την αναγκαστική απαλλοτριώση του χωριού της Μεσοχώρας–, παρέμβαση αντιπληροφόρησης για τα φράγματα και την εκτροπή του Αχελῶου.

Η εκδίκαση της υπόθεσης στο ΣτΕ αναβλήθηκε για τις 25 Γενάρη 2010.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ
ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ**

ΠΡΟΒΟΛΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ 12/10 ΣΤΙΣ 21:00

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ

**ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ
ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ**

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ

Την ίδια μέρα 12 Οκτώβρη 2009 έγινε προβολή βίντεο στην Καιάληψη Μαισαύγου στο Βόλο σχετικά με τον Αχελῶο και τον αγώνα ενάντια στην εκτροπή του.

Στις 5 Νοέμβρη 2009 έγινε προβολή βίντεο για τον Αχελῶο στη Λάρισα από τον Ιό Κοινωνικής Αταξίας

Στις 8 Νοέμβρη 2009 έγινε προβολή και εκδήλωση για τον Αχελῶο στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Αγρίνου

ΚΑΤΟ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ

ΠΡΟΒΟΛΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Ο ποταμός Αχελῶος και οι στιγμές αγώνα ενάντια στα φράγματα και στην εκτροπή.

**ΠΕΜΠΤΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
21:00 ΩΡΑ
ΣΤΟ STAGE**

Εισόδος ελεύθερη

ΓΙΑ ΟΥΤΟΡΙΑΣ - 10Σ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
η αρκούδα
(Ζαν Ζακ Αβό)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ ΣΤΙΣ 11/11

**ΚΥΡΙΑΚΗ
8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ**
ΩΡΑ: 8.00
στο "ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ"
Θ.Δασκαλοπούλου Α πάροδος 3

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "CINEVILLE"

Στις 14 Δεκέμβρη 2009 έγινε εκδήλωση-προβολή στην Καιάληψη στο Μπίνειο στη Μυτιλήνη

ενάντια στην εκτροπή του Αχελῶου

Προβολή

Ο ποταμός Αχελῶος και στιγμές αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή

Από την Προτοβουλία από το Λόφο του Στάφυ για τη γη και την ελευθερία

Αντίσταση στη λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο

Δευτέρα 14/12 2009, ώρα 9:00μμ στην Καιάληψη στο Μπίνειο

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας που προωθείται από το κράτος για:

Την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών που καταστρέφουν (με σειρά μεγάλων φραγμάτων και σιράγγων) και λεηλατούν (με εκτεταμένες αμμοληψίες και αποψιλώσεις) τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη. Την συγκεντροποίηση και εμπορευματοποίηση του νερού προς όφελος των μεγάλων εταιριών ενέργειας και ύδρευσης. Την συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει και μολύνει τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Την συγκεντροποίηση και εμπορευματοποίηση του νερού προς όφελος των μεγάλων εταιριών ενέργειας και ύδρευσης.

Την συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει και μολύνει τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της Θεσσαλίας προς όφελος των τσιφλικών του κάμπου.

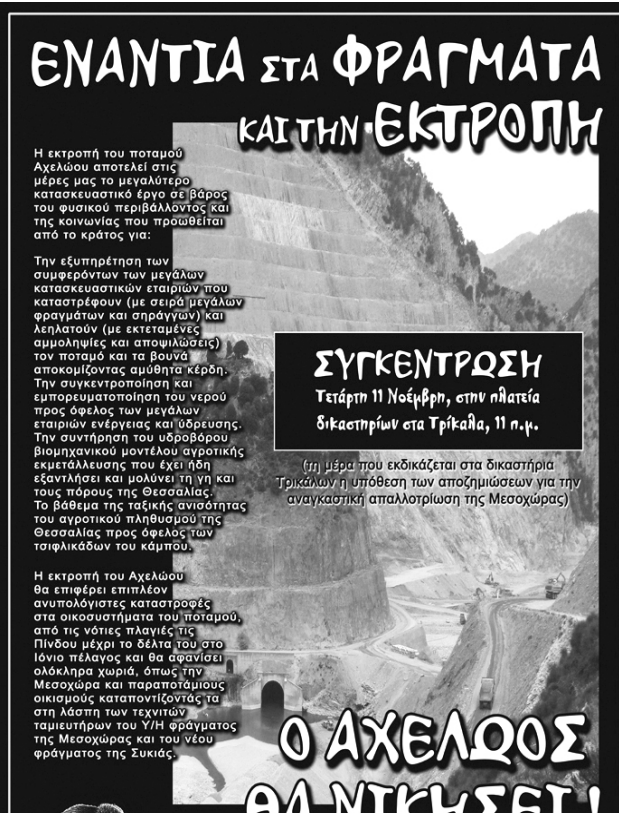
Η εκτροπή του Αχελώου θα επιφέρει επιπλέον ανυπολόγιστες καταστροφές στα οικοσυστήματα του ποταμού, από τις νότιες πλαινές τις Πίνδου μέχρι το δέλτα του στο Ιόνιο πέλαγος και θα αφανίσει ολόκληρα χωριά, όπως την Μεσοχώρα και παραποτάμιους οικισμούς καταποντίζοντάς τα στη λάσπη των τεχνητών ταμιευτήρων του Υ/Φ φράγματος της Μεσοχώρας και του νέου φράγματος της Συκιάς.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Τετάρτη 11 Νοέμβρη, στην πλατεία δικαστηρίων στα **Τρίκαλα**, 11 π.μ.
(τη μέρα που εκδικάζεται στα δικαστήρια Τρικάλων η υπόθεση των αποζημιώσεων για την αναγκαστική απαλλοτρίωση της Μεσοχώρας)

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι (Αγρίνιο), Ανοιχτή Συνέλευση (Αρτα), σύντροφοι από Τρίκαλα, Πρωτοβουλία Αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη Γη και την Ελευθερία (Αθήνα)

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ**

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας που προωθείται από το κράτος για:

Την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών που καταστρέφουν (με σειρά μεγάλων φραγμάτων και σιράγγων) και λεηλατούν (με εκτεταμένες αμμοληψίες και αποψιλώσεις) τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη. Την συγκεντροποίηση και εμπορευματοποίηση του νερού προς όφελος των μεγάλων εταιριών ενέργειας και ύδρευσης. Την συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει και μολύνει τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας. Το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της Θεσσαλίας προς όφελος των τσιφλικών του κάμπου.

Η εκτροπή του Αχελώου θα επιφέρει επιπλέον ανυπολόγιστες καταστροφές στα οικοσυστήματα του ποταμού, από τις νότιες πλαινές τις Πίνδου μέχρι το δέλτα του στο Ιόνιο πέλαγος και θα αφανίσει ολόκληρα χωριά, όπως την Μεσοχώρα και παραποτάμιους οικισμούς καταποντίζοντάς τα στη λάσπη των τεχνητών ταμιευτήρων του Υ/Φ φράγματος της Μεσοχώρας και του νέου φράγματος της Συκιάς.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Τετάρτη 11 Νοέμβρη, στην πλατεία δικαστηρίων στα **Τρίκαλα**, 11 π.μ.
(τη μέρα που εκδικάζεται στα δικαστήρια Τρικάλων η υπόθεση των αποζημιώσεων για την αναγκαστική απαλλοτρίωση της Μεσοχώρας)

**Ο ΑΧΕΛΩΟΣ
ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!**

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι (Αγρίνιο), Ανοιχτή Συνέλευση (Αρτα), σύντροφοι από Τρίκαλα, Πρωτοβουλία Αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη Γη και την Ελευθερία (Αθήνα)

Στις 11 Νοέμβρη 2009, στην κεντρική πλατεία των Τρικάλων πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση πολλών δεκάδων συντρόφων/ισσών από αρκετές πόλεις. Η εκδίκαση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τις 3 Μάρτη 2010. Η συγκέντρωση είχε καλεστεί από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα για τον Αχελώο (ομάδες και σύντροφοι από Αθήνα, Αργίνιο, Άρτα και Τρίκαλα) και τη Συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών κεντρικής ελλάδας (ομάδες και σύντροφοι Λάρισα, Βόλο, Καρδίτσα, Λαμία και Τρίκαλα). Στη συγκέντρωση συμμετείχαν επίσης σύντροφοι/ισσες κι από άλλες πόλεις όπως τα Γιάννενα και τη Θεσσαλονίκη. Η συγκέντρωση έγινε στην κεντρική πλατεία των Τρικάλων απ' όπου ξεκίνησε διαδήλωση στους δρόμους της πόλης ακολουθούμενη από μπαστους ΥΜΕΤ. Στην πόλη είχε έντονη αστυνομική παρουσία από διμοιρίες κρανοφόρων, ΜΑΤ κλη και πολλούς ασφαλίτες. Κατά τη διαδήλωση μοιράστηκαν πολλές προκηρύξεις κι υπήρξε έντονο ενδιαφέρον από κατοίκους της πόλης. Μετά τη διαδήλωση στηθηκαν μικροφωνική, πανό και ταμπλό με φωτογραφίες από τον αγώνα στον Αχελώο κι έγινε παρέμβαση αντιπληροφόρησης. Κατόπιν ακολούθησε συνέλευση στο ΤΕΙ της πόλης έξω από το οποίο εγκατασταθηκε αστυνομική δύναμη. Στη συνέλευση συζητήθηκε το ζήτημα της καταστροφικής εκτροπής και συναποφασίστηκαν μια σειρά κινήσεις για τη συνέχεια και την επέκταση του αγώνα. Ήταν μια πολύ δυνατή κίνηση αγώνα κι αλληλεγγύης στα Τρίκαλα και θα συνεχιστεί...

Στις 24 Γενάρη 2010 έγινε στην Αθήνα εκδήλωση ενάντια στην «πράσινη ανάπτυξη», με ενημέρωση για τους σχεδιασμούς του κράτους σχετικά με την λειτουργία του φράγματος Μεσοχώρας και την εκτροπή του Αχελώου και συζήτηση για την συνέχιση και όξυνση του αγώνα

Την επομένη, 25 Γενάρη, ημέρα εκδίκασης στο ΣτΕ της υπόθεσης απαλλοτριώσεως της Μεσοχώρας) έγινε παρέμβαση αντιπληροφόρησης στα Προπύλαια.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «ΠΡΑΣΙΝΗ» ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας που προωθείται από το κράτος για:

Την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών που καταστρέφουν (με σειρά μεγάλων φραγμάτων και σιράγγων) και ληληλατούν (με εκτεταμένες αμμοθησίες και αποψιλώσεις) τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη.

Τη συγκεντροποίηση και εμπορευματοποίηση του νερού για τον έλεγχο και την χειραγώγηση των κοινωνικών αναγκών ενέργειας, άρδευσης και ύδρευσης.

Τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει και μοιλιώνει τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της Θεσσαλίας προς όφελος των τσιφλικιάδων του κάμπου.

Η εκτροπή του Αχελώου θα επιφέρει επιπλέον ανυπολόγιστες καταστροφές στα οικοσυστήματα του ποταμού, από τις

νότιες πηλαγίες τις Πίνδου μέχρι το δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο πέλαγος και θα αφανίσει ολόκληρα χωριά, όπως την Μεσοχώρα και παραποτάμιους οικισμούς, καταποντίζοντάς τα στη λήσση των τεχνητών ταμιευτήρων του Υ/Η φράγματος της Μεσοχώρας και του νέου φράγματος της Συκιάς.

Σήμερα οι εργασίες αποπεράτωσης των έργων της εκτροπής του Αχελώου συνεχίζονται παρά την ανορθολογικότητα του έργου, τις καταστρεπτικές συνέπειες που επιφέρει στο φυσικό περιβάλλον και την κοινωνία και παρά το πλήθος των κοινωνικών αντιδράσεων που έχουν εκδηλωθεί. Καθώς επίσης παρά το γεγονός ότι εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις που αφορούν τους περιβαλλοντικούς όρους του έργου και τους όρους εκκένωσης του χωριού της Μεσοχώρας και μετεγκατάστασης των κατοίκων της.

Επιπλέον με την αλλαγή διαχείρισης της πολιτικής εξουσίας, από τον Οκτώβριο του 2009, (με το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση) σηματοδοτείται μια αλλαγή της επικοινωνιακής τακτικής προώθησης του έργου επιχειρώντας την πρόκληση σύγχυσης περί των συνεπειών και της αναγκαιότητάς του και τον αποπροσανατολισμό των κοινωνικών αντιδράσεων. Συγκεκριμένα το κράτος δια μέσου του εκπροσώπου της κυβέρνησης και των αρμόδιων υπουργών ανάπτυξης, χωροταξίας και δημοσίων έργων καθώς και του νεοσύστατου υπουργείου περιβάλλοντος, εμφανίζεται από τη μια να εκφράζει το ενδεχόμενο επανεξέτασης του έργου της εκτροπής, λόγω της λειτουργικότητάς του στο υφιστάμενο μοντέλο αγροτικής παραγωγής του θεσσαλικού κάμπου με την μονοκαλλιέργεια του βαμβακιού, παράλληλα εκφράζει την εμπιστοσύνη του στις -αρνητικές- αποφάσεις του ΣτΕ καθώς και των περιβαλλοντικών όρων έτσι όπως τίθενται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και από την άλλη εκφράζει την πολιτική βούληση και δέσμευση για την ολοκλήρωση των έργων και την εκτροπή του ποταμού προς την Θεσσαλία το συντομότερο δυνατό. Πρόκειται για μια πολιτική χειραγώγησης των κοινωνικών αντιστάσεων, που επί της ουσίας προωθεί την επέλαση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και την ληληλασία των φυσικών πόρων ενώ συγχρόνως επιχειρεί να εμφανισθεί ως περιβαλλοντική και κοινωνική. Σε αυτή τη πολιτική εντάσσεται και ο διαχωρισμός του, αποπερατωμένου σήμερα, φαραωνικού φράγματος της Μεσοχώρας από το συνολικό έργο της

“ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ”:
το νέο όνομα της λεηλασίας της φύσης από το κράτος και το κεφάλαιο

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΒΙΝΤΕΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Κυριακή 24 Γενάρη
Πολυτεχνείο, 19.00

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Δευτέρα 25 Γενάρη
Προπύλαια, 12.00
(ημέρα εκδίκησης στο Στ.Ε. της υπόθεσης απαλλοτρίωσης της Μεσοχώρας Τρικάλων)

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι (Αθήνα), Ανοικτή Συνέλευση (Άρσα), Σύνεργη από Τρίκαλα, Πρωτοβουλία Αγώνα από το Μέρο του Σιέρρα για τη Γη και τον ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ

εκτροπής του Αχελίου και η προπαγάνδα περί «πράσινης» ενέργειας, που έχει εξαπολύσει το υπουργείο περιβάλλοντος, ώστε να μπει άμεσα σε λειτουργία ως «πράσινο» Η/Υ έργο το επόμενο διάστημα.

Εδώ να σημειώσουμε ότι το ενδεχόμενο επανεξέτασης της εκτροπής του Αχελίου, έτσι όπως εκφράζεται από την υπουργό περιβάλλοντος αλλά και προεκλογικά από τον σημερινό πρωθυπουργό, αφορούν το -έτσι κι αλλιώς όπως ομολογείται από τους ίδιους- χρεοκοπημένο μοντέλο αγροτικής ανάπτυξης του θεσσαλικού κάμπου που συντηρείται αποκλειστικά μέσω επιδοτήσεων της ΕΕ και του ελληνικού κράτους. Η εξυπηρέτηση των κρατικών - καπιταλιστικών συμφερόντων απαιτεί τον επαναπροσδιορισμό αυτού του αγροτικού μοντέλου και την ενδεχόμενη αντικατάσταση των καλλιέργειών με επικερδέστερες, όπως είναι τα ενεργειακά φυτά. Έτσι, η εκτροπή του Αχελίου αποτελεί για το κράτος ένα εργαλείο για την επιβολή του αγροτικού μοντέλου στην Θεσσαλία είτε διατηρώντας πρόσκαιρα τις υδροβόρες καλλιέργειες βαμβακιού είτε αντικαθιστώντας τις στο μέλλον με άλλες επίσης υδροβόρες. Σε κάθε περίπτωση όμως, στην κατεύθυνση της μεγαλύτερης συγκεντροποίησης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, του εντατικότερου ελέγχου της παραγωγής, της συρρίκνωσης του αγροτικού πληθυσμού και του βαθέματος της ταξικής ανισότητας, αφού το νερό του Αχελίου θα αποτελεί ένα εμπορεύσιμο είδος για τον αγροτικό πληθυσμό του κάμπου, στο πλαίσιο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού και της ταξικής διάρθρωσής του.

Απέναντι στους σχεδιασμούς των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για τα ιδεολογήματα της «πράσινης» ενέργειας και «πράσινης» ανάπτυξης που έρχονται να εξωραϊσουν την συρριζιζόμενη και εντεινόμενη καταστροφή και ληηλασία της φύσης.

Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για τις επικοινωνιακές πολιτικές διγλωσσίας και σύγχυσης που χρησιμοποιεί η εξουσία. Γιατί θα είναι καταστρεπτικές οι συνέπειες, όχι μόνο από την εκτροπή του ποταμού, αλλά και από αυτήν κάθε αυτήν την εμφανιζόμενη σήμερα ως αυτοτελή, λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας (και στο μέλλον του φράγματος της Συκιάς), ως ένα Η/Υ έργο παραγωγής «πράσινης» ενέργειας, αφού ο τεχνητός ταμιευτήρας που θα σχηματιστεί θα ντύνει το μεγαλύτερο μέρος της χαράδρας του Αχελίου στα βουνά της Νότιας Πίνδου. Μια περιοχή που μέχρι σήμερα είχε παραμείνει σε μεγάλο βαθμό ανέγγιχτη αλλά που αυτή τη στιγμή, ενόψει της επικείμενης καταστροφής της, υφίσταται εκτεταμένη αποψίλωση των παραποτάμιων δασών της. Πρόκειται δηλαδή, σε κάθε περίπτωση, για μια γιγαντιαία καταστροφή που έρχεται να συμπληρώσει αυτή που έχει υποστεί ήδη ο Αχελίος και οι περιοχές που διαρρέει, από την δεκαετία του '60 με την δημιουργία τριών μεγάλων Η/Υ φραγμάτων στην περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας.

Δεν τρέφουμε επίσης αυταπάτες εξωραϊσμού του κρατικού - καπιταλιστικού συστήματος οργάνωσης της κοινωνίας και εμπιστοσύνης στους θεσμούς, που οδηγούν πολλές φορές σε γελοία και αποπροσανατολιστικά αιτήματα, όπως την ίδρυση υπουργείου περιβάλλοντος -για την δήθεν υπεράσπιση του φυσικού κόσμου από την κερδοφορία του κεφαλαίου!- που ζητούνταν από διάφορες οργανώσεις, την περίοδο πριν την ανάληψη της κυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ.

Ο αγώνας για την προστασία του Αχελίου ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του, σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, πρέπει να δυναμώσει στους δρόμους, να πλατειάσει κοινωνικά, να ριζοσπαστικοποιηθεί και να αγκαλιάσει όλες τις επιμέρους αντιστάσεις που ορθώνονται σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική - καπιταλιστική επιθετικότητα, στήνοντας ένα ανάχωμα απέναντι στην επέλαση της ανάπτυξης, σε μια κεντρικής σημασίας επιλογή της εξουσίας, όπως είναι αυτή των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελίου.

21 Γενάρη 2010

Πρωτοβουλία Αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Στις 27 γενάρη 2010 έγινε προβολή ταινίας κι εκδήλωση στην κατάληψη Πραπόπουλου ενάντια στην «πράσινη ανάπτυξη» που απειλεί να αφανίσει τη φύση και τα χωριά στη Νότια Πίνδο

Ενημερωτικές εκδηλώσεις με προβολές βίντεο και συζητήσεις για την αντίσταση στα νέα φράγματα και την επιχειρούμενη εκτροπή του Αχελώου πραγματοποιήθηκαν με συμμετοχή αρκετού κόσμου στην Πάτρα στις 20 Φλεβάρη 2010 και στα Γιάννενα την επομένη, 21 Φλεβάρη 2010

Τις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στην κατάληψη Παραρτήματος στην Πάτρα στις 20 Φλεβάρη και στην κατάληψη Αντιβίωση στα Γιάννενα την επόμενη μέρα συνδιοργάνωσαν σύντροφοι από τις παραπάνω πόλεις με συντρόφους από την ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ (Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι στο Αγρίνιο, σύντροφοι/ισσες από την Άρτα, σύντροφοι/ισσες από τα Τρίκαλα, πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ).

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ

τον έλεγχο, την εμπορευματοποίηση και την καταστροφή της, απο την επέλαση της κρατικής - καπιταλιστικής "ανάπτυξης"

ΕΝΑΝΤΙΑ στο βιομηχανοποιημένο - υδροβόρο μοντέλο αγροτικής παραγωγής, που αδιαφορεί για την καταστροφή των φυσικών πόρων και την αφαιμάξη των αγροτών, που το ίδιο προκαλεί, προς όφελος των μεγαλοτοφλικάδων.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η βιομηχανοποίηση της αγροτικής παραγωγής, οι μονοκαλλέργειες του υδροβόρου βιαβιακού, η αλόγιστη και ανορθολογική χρήση του νερού στη Θεσσαλία, είχαν σαν αποτέλεσμα την εξάντληση των υδάτινων πόρων και τη μάλυνση των ποταμών στην περιοχή. Αύτη η αναμμιβήτητα τεράστια καταστροφή στο Θεσσαλικό κάμπο σήμερα επιχειρείται να ξεπεραστεί με την δεινύρωση της, δηλαδή με την εκτροπή του ποταμού Αχελώου, που θα καταστρέψει ένα ακόμη ποτάμι και έναν ακόμη τόπο. Το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο στην Ελλάδα, που θα αφανίσει ολόκληρες περιοχές βιβήθωνας της στη λάσπη, θα εκδιώξει πληθυσμούς, και θα προστεί στις άλλες σώντισσες, της καταστροφής του Αχελώου, όπως οι παράνομες αμμοληψίες, η μόλυνση, η αυθαίρετη υλοτύρηση.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ
 με συζήτηση-ενημέρωση/προβολή βίντεο

ΠΑΤΡΑ: ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΩΡΑ: 6.00μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ: ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ ΩΡΑ: 7.00μμ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ/ΣΕΣ ΑΠΟ ΓΙΑΝΝΕΝΑ
 (αυτοδιαχειριζόμενο στέκι, Αγρίνιο/ σύντροφοι/σες, Άρτα/ σύντροφοι/σες, Τρίκαλα
 πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του στρέφη για τη γη και την ελευθέρια, Αθήνα)

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ/ΣΕΣ ΑΠΟ ΠΑΤΡΑ

Στην εκδήλωση στην Πάτρα όπου συμμετείχαν 60 – 70 περίπου άτομα, πέρα από την ενημέρωση σχετικά με την καταστροφή μεγάλου μέρους του ποταμού και των παραποτάμιων περιοχών που έχει συντελεστεί, την εξέλιξη των έργων της εκτροπής, τις επικοινωνιακές τακτικές του κράτους για την χειραγώγηση των κοινωνικών αντιδράσεων αλλά και τις στιγμές του αγώνα αντίστασης στα σχέδια οδοκληρωτικής καταστροφής του ποταμού, τέθηκαν οι προοπτικές συνέχισης του αγώνα, κατατέθηκαν πολιτικά σκεπτικά σχετικά με την καταστροφική φύση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, την αρμονική συνεργασία κράτους και κεφαλαίου στην λεηλασία των φυσικών πόρων τον έλεγχο και την εκμετάλλευση των κοινωνιών και τέλος εκφράστηκαν διαθέσεις για την συνάντηση επιμέρους μετώπων αγώνα, τη συνεργασία μεταξύ συντρόφων από διαφορετικές περιοχές, το πλάτσιαμα και τη ριζοσπαστικοποίηση του αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου αλλά και ευρύτερα ενάντια στην καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος και των κοινωνιών.

Την επόμενη μέρα στα Γιάννενα η συζήτηση στην οποία συμμετείχαν και σύντροφοι από την Ηγουμενίτσα, την Κέρκυρα και την Κεφαλονιά

φωτογραφίες από την εκδήλωση στην Πάτρα στις 20/2/2010

επεκτάθηκε επιπλέον και σε άλλα μέτωπα πληθασίας και καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος που ανοίγει η επέλαση της ανάπτυξης, όπως είναι η σταδιακή απονέκρωση του Αμβρακικού κόλπου από τις εντατικές ιχθυοκαλλιέργειες και η αλλοίωση των παρακείμενων περιοχών με τα σχέδια ανάπτυξης και την διανοιξη νέων δρόμων όπως επιχειρείται στον λήφο της Περάνθης στην Άρτα. Επίσης συζητήθηκαν ζητήματα όπως η νέα μεγάλη «πράσινη» μπίζνα των αφεντικών που ονομάζεται «ανανεώσιμες πηγές ενέργειας» με την εγκατάσταση ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών σε όλη την έκταση της χώρας καθώς και μέτωπα αγώνα που έχουν ξεσπάσει σε διάφορα σημεία όπως η Λευκίμη με την δυναμική αντίσταση των τοπικών κοινωνιών ενάντια στις εγκαταστάσεις ΧΥΤΑ που μετατρέπονται ολόκληρες περιοχές σε σκουπιδοχαβούζες για την εξυπηρέτηση και διαίωξη του χρεοκοπημένου κρατικού – καπιταλιστικού μοντέλου οργάνωσης της κοινωνίας.

Την Κυριακή 28 φεβρουάριου πραγματοποιήθηκε από τους συντρόφους από Τρίκαλα προβολή-συζήτηση στο ΤΕΙ Τρικάλων για τον Αχελώο και τον αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή

Στις 3 Μάρτη 2010 πραγματοποιήθηκε στα Τρίκαλα συγκέντρωση συντρόφων από πολλές πόλεις, ενάντια στην εκτροπή και τα φράγματα του Αχελώου.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΡΑΓΜΑ
και την ΕΚΤΡΟΠΗ του ΑΧΕΛΩΟΥ
 ενάντια στα σχέδια των εργολάβων
 και των μεγαλοισοφικιάδων

"Η οικολογική δράση ή είναι επαναστατική δράση ή δεν είναι τίποτα.
 Η οικολογία ή θα αποκαλύπτει τις τοξικές κοινωνικές αιτίες και τις απάνθρωπες σχέσεις που δημιούργησαν έναν ολοκληρωτικά δηλητηριασμένο πλανήτη ή θα είναι ένα καλλυντικό του καπιταλισμού, μια θλιβερή επιστροφή στην παραδοσιακή πολιτική, στην ύφεση, στον ιδεολογικό σκοταδισμό"

Μ.Μπούκτσιν

ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ: 10:00 στα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ
ΣΥΖΗΤΗΣΗ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ-ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΕΩΝ
14:00 στο ΤΕΙ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
 συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών κεντρικής Ελλάδας

Η συγκέντρωση είχε καλεστεί από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα και τη Συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών κεντρικής Ελλάδας την ημέρα εκδίκασης της υπόθεσης των αποζημιώσεων για την αναγκαστική απαλλοτρίωση της Μεσοχώρας. Η παρέμβαση πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία κι ακολούθησε συνέλευση στα ΤΕΙ Τρικάλων.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο που προωθείται από το κράτος για την εξυπηρέτηση των καπιταλιστικών συμφερόντων, την συγκέντρωση, εμπορευματοποίηση και τον έλεγχο του νερού, την συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης της Θεσσαλίας και το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της.

Σήμερα οι διαδικασίες αποπεράτωσης των έργων της εκτροπής συνεχίζονται, παρά την ανορθολογικότητα του έργου, τις καταστρεπτικές συνέπειες που επιφέρει στην κοινωνία και το φυσικό περιβάλλον -από τις πηγές του Αχελώου στη νότια Πίνδο μέχρι το δέλτα του στο Ιόνιο πέλαγος- και παρά το πλήθος των κοινωνικών αντιδράσεων που έχουν εκδηλωθεί.

Για τη χειραγώγηση των κοινωνικών αντιδράσεων, το κράτος ρίχνει στάχτη στα μάτια της κοινωνίας επιχειρώντας να εμφανιστεί από τη μια με ένα κοινωνικό και περιβαλλοντικό προσώπείο -προωθώντας επιπλέον το ιδεολόγημα της «πράσινης» ανάπτυξης- και από την άλλη δηλώνει αποφασισμένο για την εκτροπή του ποταμού καθώς και για την άμεση αυτοτελή λειτουργία του Υ/Η φράγματος της Μεσοχώρας η οποία σημαίνει την ολοκληρωτική καταστροφή της ορεινής κοιλάδας του Αχελώου στη Νότια Πίνδο, τον αφανισμό του χωριού της Μεσοχώρας και άλλων παραποτάμιων οικισμών.

Ο αγώνας για την προάσπιση του Αχελώου, σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, πρέπει να δυναμώσει στους δρόμους, να πλατιάσει κοινωνικά, να ριζοσπαστικοποιηθεί και να αγκαλιάσει όλες τις επιμέρους αντιστάσεις που ορθώνονται σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική - καπιταλιστική επιθετικότητα, στήνοντας ένα ανάχωμα απέναντι στην επέλαση της ανάπτυξης, σε μια κεντρικής σημασίας επιλογή της εξουσίας, όπως είναι αυτή των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου.

Ενάντια στα φράγματα & την εκτροπή

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο που προωθείται από το κράτος για την εξυπηρέτηση των καπιταλιστικών συμφερόντων, την συγκέντρωση, εμπορευματοποίηση και τον έλεγχο του νερού, την συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης της Θεσσαλίας και το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της.

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Σήμερα οι διαδικασίες αποπεράτωσης των έργων της εκτροπής συνεχίζονται, παρά την ανορθολογικότητα του έργου, τις καταστρεπτικές συνέπειες που επιφέρει στην κοινωνία και το φυσικό περιβάλλον -από τις πηγές του Αχελώου στη Νότια Πίνδο μέχρι το δέλτα του στο Ιόνιο πέλαγος- και παρά το πλήθος των κοινωνικών αντιδράσεων που έχουν εκδηλωθεί.

Σήμερα οι διαδικασίες αποπεράτωσης των έργων της εκτροπής συνεχίζονται, παρά την ανορθολογικότητα του έργου, τις καταστρεπτικές συνέπειες που επιφέρει στην κοινωνία και το φυσικό περιβάλλον -από τις πηγές του Αχελώου στη Νότια Πίνδο μέχρι το δέλτα του στο Ιόνιο πέλαγος- και παρά το πλήθος των κοινωνικών αντιδράσεων που έχουν εκδηλωθεί.

Ο αγώνας για την προάσπιση του Αχελώου, σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, πρέπει να δυναμώσει στους δρόμους, να πλατιάσει κοινωνικά, να ριζοσπαστικοποιηθεί και να αγκαλιάσει όλες τις επιμέρους αντιστάσεις που ορθώνονται σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική - καπιταλιστική επιθετικότητα, στήνοντας ένα ανάχωμα απέναντι στην επέλαση της ανάπτυξης, σε μια κεντρικής σημασίας επιλογή της εξουσίας, όπως είναι αυτή των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Τετάρτη 3 Μάρτη

πλατεία δικαστηρίων

στα Τρίκαλα, 10 π.μ.

Μετά τη συγκέντρωση θα ακολουθήσει στο ΤΕΙ Τρικάλων ανοιχτή συνέλευση για τη συνέχιση του αγώνα.

Αυτοδιαχειρίσιμο Στάκι (Αγρίνα), Συντροφιστές από Λαμία, Συντροφιστές από Τρίκαλα Πρωτοβουλία Αγώνα από το Λογό του Στάκι για τη ΠΓΚ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (Αθήνα)

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

Τρίκαλα 3 Μάρτη

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

της πρωτοβουλίας αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ
(ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 19 & 20 ΜΑΡΤΗ)

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 18 ΜΑΡΤΗ, 7ΜΜ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (ΓΚΙΝΗ)

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας που προωθείται από το κράτος για:

Την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών που καταστρέφουν (με σειρά μεγάλων φραγμάτων και σπράγγων) και λεηλατούν (με εκτεταμένες αμμοληψίες και αποψιλώσεις) τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη.

Τη συγκεντροποίηση και εμπορευματοποίηση του νερού για τον έλεγχο και την χειραγώγηση των κοινωνικών αναγκών ενέργειας, άρδευσης και ύδρευσης.

Τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει και μοδώνει τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της Θεσσαλίας προς όφελος των τοιφλικάδων του κάμπου.

Η εκτροπή του Αχελώου, όπως επίσης και η αυτοτελής λειτουργία του Υ/Η φράγματος

Στις 19 και 20 Μάρτη 2010 πραγματοποιήθηκαν στη Λάρισα με τη συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών και αγωνιστριών εκδήλωση στην Ιστορική σχολή, καθώς επίσης συγκέντρωση και πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗΝ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

«Η οικολογική δράση ή είναι επαναστατική δράση ή δεν είναι τίποτα. Η οικολογία ή θα αποκαλύπτει τις τοξικές κοινωνικές αιτίες και τις απάνθρωπες σχέσεις που δημιουργήσαν ένα ολοκληρωτικά δηλητηριασμένο πλανήτη ή θα είναι ένα καλλυντικό του καπιταλισμού. Μια θλιβερή επιστροφή στην παραδοσιακή πολιτική, στην ψηφοθηρία, στον ιδεολογικό σκοταδισμό».

Μ. Μπούκιαν

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

"Η οικολογική δράση ή είναι επαναστατική δράση ή δεν είναι τίποτα. Η οικολογία ή θα αποκαλύπτει τις τοξικές κοινωνικές αιτίες και τις απάνθρωπες σχέσεις που δημιουργήσαν έναν ολοκληρωτικά δηλητηριασμένο πλανήτη ή θα είναι ένα καλλυντικό του καπιταλισμού. Μια θλιβερή επιστροφή στην παραδοσιακή πολιτική, στην ψηφοθηρία, στον ιδεολογικό σκοταδισμό".

Μ. Μπούκιαν

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ & ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Η εκτροπή του ποταμού Αχελώου αποτελεί στις μέρες μας το μεγαλύτερο κατασκευαστικό έργο σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας που προωθείται από το κράτος για:

Την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών που καταστρέφουν (με σειρά μεγάλων φραγμάτων και σπράγγων) και λεηλατούν (με εκτεταμένες αμμοληψίες και αποψιλώσεις) τον ποταμό και τα βουνά αποκομίζοντας αμύθητα κέρδη.

Τη συγκεντροποίηση και εμπορευματοποίηση του νερού για τον έλεγχο και την χειραγώγηση των κοινωνικών αναγκών ενέργειας, άρδευσης και ύδρευσης.

Τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει και μοδώνει τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Το βάθεμα της ταξικής ανισότητας του αγροτικού πληθυσμού της Θεσσαλίας προς όφελος των τοιφλικάδων του κάμπου.

Η εκτροπή του Αχελώου, όπως επίσης και η αυτοτελής λειτουργία του Υ/Η φράγματος της Μισοκλήρας και των επί παραφύσιν φράγματων της Σιτιάδας για την παραγωγή "πράσινης" ενέργειας, τα επιβλητικά επιτόκια αναμειγνύμενης καταστροφής στα οικοσυστήματα του ποταμού, από τις νέες πλαγιές της Πίνδου μέχρι το Σέλα των Αρβανίων του στο Ιόνιο πέλαγος και τα αφανιστά αδαλασά κρηναί, όπως την Μισοκλήρα και παραπομπές οικισμούς, καταπονοώντας τα στα λάβρα των τεχνικών ταμιευμάτων των Υ/Η φραγμάτων.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ Παρασκευή 19 Μάρτη
ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ με προβολή βίντεο, 6μμ
& ενημέρωση - συζήτηση, 8μμ
στην Ιστορική σχολή (πλ. Ταχυδρομείου)

ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Σάββατο 20 Μάρτη, πλ. Ταχυδρομείου, 11μμ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ (αυτοδιατεταχόμενο στέκι στο Αρβίνο, σύντροφοι/σες από την Άρτα, σύντροφοι/σες από τα Τρίκαλα, πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ από την Αθήνα), σύντροφοι/σες από την Πάτρα και τα Γιάννινα, ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ/ΑΝΤΙΕΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (σύντροφοι/σες από το Βόλο, τη Λάρισα, την Καρδίτσα, τη Λάμια και τα Τρίκαλα)

της Μεσοχώρας και του υπό κατασκευή φράγματος της Συκιάς για την παραγωγή «πράσινης» ενέργειας, θα επιφέρει επιπλέον ανυπολόγιστες καταστροφές στα οικοσυστήματα του ποταμού, από τις νότιες πηγαίες τις Πίνδου μέχρι το δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο πέλαγος και θα αφανίσει ολόκληρα χωριά, όπως την Μεσοχώρα και παραποτάμιους οικισμούς, καταποντίζοντας τα στη λήσση των τεχνητών ταμιευτήρων των Υ/Η φραγμάτων.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Παρασκευή 19 Μάρτη με προβολή βίντεο, 6μμ

και ενημέρωση – συζήτηση, 8μμ
στην Ιατρική σχολή (πλ. Ταχυδρομείου)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Σάββατο 20 Μάρτη, πλ. Ταχυδρομείου, 11πμ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ (αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Αγρίνιο, σύντροφοι/ισσες από την Άρτα, σύντροφοι/ισσες από τα Τρίκαλα, πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ από την Αθήνα), σύντροφοι/ισσες από την Πάτρα και τα Γιάννενα, **ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ/ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ** (σύντροφοι/ισσες από το Βόλο, τη Λάρισα, την Καρδίτσα, τη Λαμία και τα Τρίκαλα)

το δικό τους "περιβάλλον" είναι το μίζερο αστικό τοπίο, η λεηλατημένη φύση, τα φράγματα στα ποτάμια και στις ζώες μας, ο ακρωτηριασμός των δασών και των συνειδήσεων μας, ο ασφυκτικός κατασταλακτικός κλοιός, ο εξευτελισμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας

αυτό το "περιβάλλον" θα συνεχίσουμε να το καταστρέφουμε... μέχρι να μας καταδικάσετε όλους

άμεση απόσυρση όλων των κατηγοριών στους 4 διωκόμενους για παράνομη αφισκόλληση και ρύπανση του περιβάλλοντος

ενάντια στις "πράσινες" μπίζνες των αφεντικών κόντρα στο παραμύθι της "πράσινης ανάπτυξης"

αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία
ο ποταμός Αχελώος θα νικήσει

ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

09:00 Παρασάση έξω από τα δικαστήρια
18:00 Εκδήλωση - Συζήτηση ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Στέκι
21:00 Diy Live στην Πλατεία Ελευθερίας
συνέλευση αναρχικών - αντιεξουσιαστών κεντρικής Ελλάδας

Στις 30 Απρίλη 2010, μετά από κάλεσμα της Συνέλευσης αναρχικών - αντιεξουσιαστών κεντρικής Ελλάδας, πραγματοποιήθηκε στην Καρδίτσα συγκέντρωση αλληλεγγύης σε συντρόφους που δικάζονταν με την κατηγορία της «αφισορύπανσης». Στη συγκέντρωση συμμετείχαν σύντροφοι από Καρδίτσα, Βόλο, Λάρισα, Τρίκαλα και Αθήνα κι ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης. Το απόγευμα έγινε βιντεοπροβολή και συζήτηση για τον Αχελώο, στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό στέκι, και ακολούθησε παρέμβαση αντιπληροφόρησης στην πλ. Ελευθερίας.

Στις 11 Ιούνιο 2010 πραγματοποιήθηκε στο Αγρίνιο εκδήλωση ενάντια στην "πράσινη" ανάπτυξη, τα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, με προβολή βίντεο και συναυλία στην πλατεία Δημόδη, και την επομένη πραγματοποιήθηκε παρέμβαση αντιπληροφόρησης στην πλ. Δημοκρατίας:

Η "ΠΡΑΣΙΝΗ" ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΝΑΙ ΛΗΛΑΣΙΑ

Η γενικευμένη λεηλασία και καταστροφή της φύσης, την οποία περιγράφουμε συνήθως ως περιβαλλοντική κρίση, έχει την αιτία της όχι σε τυχόν παραλείψεις ή παρεκτροπές του όλου πολιτικοοικονομικού συστήματος αλλά στην ίδια του τη φύση, εχθρική, επιθετική και καταστροφική προς το φυσικό περιβάλλον και την κοινωνία. Κάτι που συμβαίνει άληθως σε παγκόσμια διάσταση με τρομακτικές συνέπειες πάνω στη φύση και τον άνθρωπο, σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Όταν οι κοινωνικές ανάγκες δεν είναι αυτές που καθορίζουν την παραγωγή αλλά αυτή καθορίζεται από εξω-κοινωνικούς παράγοντες όπως οι κανόνες του εμπορίου, οι δείκτες της ανάπτυξης, τα αόρατα χέρια που καθορίζουν την προσφορά και τη ζήτηση, ο κόσμος της παραγωγής μετατρέπεται σε ένα γρανάζι στο μηχανισμό του κεφαλαίου που και αυτό μεταφράζεται με οικονομικούς όρους. (πχ κόστος παραγωγής)

Έτσι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής αντιστρέφει το χαρακτήρα της, λειτουργεί αυτόνομα με τους δικούς του κανόνες και η ανάγκη για παραγωγή λειτουργεί σε βάρος των κοινωνιών αφού δεν έχει γνώμονα αυτές μα γίνεται αυτοσκοπός σαν κάτι αυτούσιο, ξεκομμένο από τον άνθρωπο και τις ανάγκες του.

Η ίδια ακριβώς λογική είναι αυτή που, πάντα, με γνώμονα τις επενδύσεις και τα υπερκέρδη των καπιταλιστών ευθύνεται για την καταστροφή της φύσης. Αυτό το τεράστιο πλιάτσικο στο φυσικό περιβάλλον, αναζητώντας την κοινωνική νομιμοποίηση που πλέον και υπό το βάρος των συνεπειών που προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί, αμφισβητείται έντονα σε μια σειρά από σημεία όπου ξεσπούν κοινωνικές αντιστάσεις ενάντια στην κρατική

— καπιταλιστική επιθετικότητα στη φύση και τους ελεύθερους χώρους, μεταμφιέζεται τις μάσκες της οικολογικής συνείδησης και ευθύνης μετονομάζοντας, τη μέχρι πρότινος, καταστροφική δραστηριότητα — ληηλασία: “πράσινη ανάπτυξη” ενώ παράλληλα οργανώνει τη νέα καταστροφική του επίθεση. Από τα νέα μέτωπα στη Β.Α. Χαλκιδική ως το αποπληγιάδι στην Κρήτη, τα κυτά στο Ελληνικό Ιωαννίνων και την κομπίνα με τις ανεμογεννήτριες, τα “οικολογικά” φράγματα καθώς και μια σειρά άλλων ζητημάτων στον ελληνικό χώρο, κατανοούμε τη λογική της “πράσινης ανάπτυξης”.

Όταν η ληηλασία στις εργασιακές σχέσεις οριοθετηθεί από πλευράς των καπιταλιστών στα ανώτερα δυνατά επίπεδα (όπως επιχειρείται), τα καθάρματα του πολιτικοοικονομικού συστήματος θα συνεχίσουν το πλιάτσικο στη φύση, με την άπατη της πράσινης ανάπτυξης, που θα επιβληθεί ως αναγκαιότητα για την ανοικοδόμηση του κράτους, υπό τις εντολές της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ. Αυτή, η χωρίς προηγούμενο, επίθεση που ήδη οργανώνεται θα μετατρέψει σε κρανίου τόπο δάση, βουνά, λίμνες, θάλασσες, ποτάμια, σε όλη τη χώρα. Το υπερεθνικό κεφάλαιο θα οικειοποιηθεί, σε μια νέου τύπου αποικιοκρατία, τη δημόσια γη όπου θα τη διαχειρίζεται με τους ίδιους αντικοινωνικούς κανόνες. Η αποικιοκρατία του κεφαλαίου στη δημόσια γη, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, θα σπείρει το θάνατο και την εξαθλίωση στις τοπικές κοινωνίες ενώ η συμμορία των υπερεθνικών αφεντικών μακριά από αυτές τις συνέπειες θα καρπώνεται τον πλούτο από τη ληηλασία. Από τη μια, τα εκατομμύρια των πολυεθνικών θα συσσωρεύονται και θα κεφαλαιοποιούνται ενώ από την άλλη η κοινωνία στον εργασιακό μεσαίωνα θα παράγει με τις σύγχρονες συνθήκες δουλείας όλο αυτόν τον πλούτο.

Η πράσινη ανάπτυξη λοιπόν είναι μια έκφανση της συνολικής επίθεσης κράτους — κεφαλαίου στη φύση και την κοινωνία. Είναι το νέο όνομα της καταστροφής της φύσης για την επέκταση του κοινωνικού έλεγχου και την εμπορευματοποίηση των φυσικών πόρων καθώς και για τον εξωραϊσμό των καταστρεπτι-

Η “ΠΡΑΣΙΝΗ” ΑΝΑΠΤΥΞΗ
είναι το νέο όνομα της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου για την επέκταση του κοινωνικού ελέγχου και την εμπορευματοποίηση των φυσικών πόρων καθώς και για τον εξωραϊσμό των καταστρεπτικών συνεπειών που επιφέρει η κρατική - καπιταλιστική ανάπτυξη στη φύση και την κοινωνία

Βαφτίζει “οικολογικά” τα φράγματα και τα έργα της εκτροπής του Αχελώου, που συνιστούν την καταστροφή του και την υποβάθμιση της ζωής των κοινωνιών του, από τον άνω ρου μέχρι τις εκβολές του

ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΛΗΗΛΑΣΙΑΣ ΜΕ ΑΛΛΟ ΟΝΟΜΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ

Παρασκευή 11 Ιούνη
προβολή ΒΙΝΤΕΟ / ΣΥΝΑΥΛΙΑ
πλατεία Δημάδη, 8:00μμ

Σάββατο 12 Ιούνη
πλατεία Δημοκρατίας, 11πμ

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Αγρίνιο, σύντροφοι/ισσες από Άρτα, σύντροφοι/ισσες από Τρίκαλα, πρωτοβουλία αγώνα από το λάφο του Στρέφη για τη Γη και την Ελευθερία (Αθήνα)

Η “ΠΡΑΣΙΝΗ” ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΛΗΗΛΑΣΙΑΣ ΜΕ ΑΛΛΟ ΟΝΟΜΑ.

Είναι το νέο όνομα της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου για την επέκταση του κοινωνικού ελέγχου και την εμπορευματοποίηση των φυσικών πόρων καθώς και για τον εξωραϊσμό των καταστρεπτικών συνεπειών που επιφέρει η κρατική - καπιταλιστική ανάπτυξη στη φύση και την κοινωνία. Βαφτίζει “οικολογικά” τα φράγματα και τα έργα της εκτροπής του Αχελώου που συνιστούν την καταστροφή του και την υποβάθμιση της ζωής των κοινωνιών του, από τον άνω ρου μέχρι τις εκβολές του.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ
Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!**

κών συνεπειών που επιφέρει η κρατική - καπιταλιστική ανάπτυξη στη φύση και την κοινωνία.

Και είναι μόνο στο χέρι της κοινωνίας που θίγεται από τις επιταγές κράτους και κεφαλαίου, σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής, το αν θα επιτρέψει την ανοικοδόμηση του καταρρέοντος συστήματος, μέσα από τη συναίνεση και την υποταγή που άλλοτε της ζητείται, ως "στάση εύθηνς" απέναντι στη σωτηρία του κράτους (που είμαστε όλοι εμείς) και του νομίσματος, και άλλοτε της επιβάλλεται μέσα από την τρομοκρατία των γκίλοπ και των Μ.Μ.Ε.

Το κράτος δεν είμαστε "εμείς", είναι ένας εξωκοινωνικός μηχανι-

σμός που δρα ενάντια στην κοινωνία, η κρίση του κεφαλαίου είναι κρίση του κεφαλαίου. Να τους αφήσουμε στην κρίση τους και να ορθώσουμε τα οδοφράγματα του κοινωνικού αγώνα, ενάντια στην εξουσία, σε όλα τα μέτωπα όπου εκδηλώνεται η επίθεση της ενάντια στη ζωή και την ελευθέρια.

Καμία συναίνεση, καμιά υποταγή

Αγώνας για την καθολική ανατροπή κράτους κεφαλαίου, ως την αναρχία

Είμαστε ικανοί να αποφασίζουμε οι ίδιοι για τις ζωές μας

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

Η ευρύτερη περιοχή της Αιτ/νίας, μια περιοχή με τεράστιο φυσικό πλούτο και ομορφιά, χρόνια τώρα υποβαθμίζεται και καταστρέφεται από τη δραστηριότητα του ντόπιου και υπερεθνικού κεφαλαίου. Αυτή τη δραστηριότητα μπορούμε να τη χαρακτηρίσουμε "κλειστή" μιας και (στις περισσότερες των περιπτώσεων) διεξάγεται στις πλάτες των κοινωνιών, με αυτές αμέτοχες και χωρίς να αποκομίζουν κανένα απολύτως όφελος παρά μόνο τις συνέπειες της μόλυνσης που προκαλείται.

Όπως απροκάλυπτα γίνεται στην περίπτωση του εργοστασίου λιθάνθρακα ή του λιμανιού, στον Αστακό, που βρίσκεται αποκομμένο από το χωρίο και εξυπηρετεί μόνο τη νόμιμη και "παράνομη" διακίνηση εμπορευμάτων, ή στην περίπτωση των δεξαμενών υγρών καυσίμων των shell και eko στον Αμβρακικό κόλπο, που παραδομένος στη ληηλασία των μικρών και μεγάλων αφεντικών αργοσβήνει. Αυτή η απερίγραπτη καταστροφή, συντελείται από τις ιχθυοκαλλιέργειες, την υπεραλίευση, τα απόβλητα μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων, την αλόγιστη χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, τη ζεύξη Ακτίου - Πρέβεζας, τα φράγματα σε ζωτικούς, για τον κόλπο, ποταμούς όπως ο Λούρος και ο Άραχθος, την κατασκευή της Ιωνίας οδού ή του άχρηστου αυτοκινητόδρομου στην κορυφογραμμή του λόφου της Περάνθης στην Άρτα, τη διώρυγα άρδευσης-ύδρευσης για την περιοχή Βάλλτος που περνά μέσα από τον Πεταλά και αποκόπει την πρόσβαση των άγριων αλόγων και άλλων ζωικών πληθυσμών στη λίμνη Αμβρακία.

Ένα ακόμη σημείο όπου η δραστηριότητα κράτους - κεφαλαίου άφησε πίσω της μόνο μόλυνση αφού πρώτα ξεζούμισε τη γη, είναι οι τεράστιες ακαλλιέργητες εκτάσεις από την παράγωγη καπνού, στην Αιτωλοακαρνανία, που καλλιιεργούσε παραδοσιακά, καπνά, ποικιλίας τσεμπέλια με λίγα ποτίσματα, περίπου 5 σε όλη την καλλιιεργητική περίοδο (από Μάη έως Αύγουστο). Στα τέλη του 90 επιβλήθηκε η υβριδική ποικιλία Virginia με τερά-

στια κατανάλωση νερού, περίπου 4 ποτίσματα το μήνα, κατά συνέπεια, πολλές αρρώστιες λόγω υγρασίας και πολλά φυτοφάρμακα που μόλυναν όλη την περιοχή με ραγδαία αύξηση του καρκίνου. Τα πολλά χρήματα όμως που απέδιδε στην αρχή και μέσω των επιδοτήσεων χάθηκαν και σήμερα το μεγαλύτερο μέρος της καλλιέργεισ μς γης παραμένει χέρσο και μολυσμένο.

Ανάμεσά τους κορυφαία είναι η περίπτωση του ποταμού Αχελώου, που πηγάζει από τις οροσειρές της Πίνδου και εκβάλλει στο Ιόνιο πέλαγος, ο οποίος φυλλακισμένος από τα φράγματα της ΔΕΗ και παραδομένος στο πλιότισκο των εργολάβων, δέχεται το έσχατο χτύπημα με την επιχειρούμενη εκτροπή του. Ένα φαραωνικό έργο για το οποίο οι πολιτικοί εκπρόσωποι της κυ-

ριαρχίας επικαλούνται τη συντήρηση του υδροβόρου βιομηχανικού μοντέλου αγροτικής εκμετάλλευσης που έχει ήδη εξαντλήσει τον Πννειό, τη γη και τους πόρους της Θεσσαλίας.

Ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή ο ποταμός Αχελώος θα νικήσει

Ο Αχελώος είναι ένα οικοσύστημα από τις πηγές έως τις εκβολές του με τεράστια βιοποικιλότητα σε χλωρίδα και πανίδα καθώς και σημαντικότητας παράγοντας για τη βιωσιμότητα των περιοχών σε μεγάλο εύρος από το ρου του. Η διατάραξη του έχει ανυπολόγιστες συνέπειες που τις έχουμε δει να συμβαίνουν, σε κάθε περίπτωση που έγιναν επεμβάσεις στο ποτάμι. Τα φράγματα (του κράτους ή τα τελευταία ιδιωτικά όπως στο Νέο Αργύρη και στο Αυλάκι Ευρυτανίας), οι εκτεταμένες αμμοληψίες και οι χωματερές στην κοίτη του, η αποψίλωση των παρόχθιων περιοχών του, η ρίψη αποβλήτων και φυτοφαρμάκων, καταστρέφουν με μη αναστρέψιμο τρόπο όλο αυτό το οικοσύστημα στο όνομα της ανάπτυξης.

Η ατελείωτη κούρσα για τη συσσώρευση κερδών από το κεφάλαιο δεν αφήνει άθικτη καμία πλευρά της ανθρώπινης ζωής και της φύσης. Η άγρια ζωή –τα ζώα, τα δάση, τα ποτάμια, υποφέρουν από τα ίδια αφεντικά που αλλοτριώνουν την καρπώνονται, την καταστρέφουν. Ό,τι μπορεί να αποφέρει κέρδος λεηλατείται μέχρι τέλους.

Σύμφωνα με αυτή τη λογική διατυπώθηκε και η ιδέα για την εκτροπή του Αχελώου προς τη Θεσσαλία, της οποίας οι πρώτες μελέτες έγιναν τη δεκαετία του '50. Η βιομηχανοποίηση της γεωργίας ορίζει νέες καλλιέργειες που απαιτούν τεράστιες ποσότητες νερού που ξοδεύονται αλόγιστα με μόνο σκοπό τη μεγιστοποίηση του κέρδους με οποιοδήποτε τρόπο και οποιοδήποτε κόστος. Η εκτροπή στη Θεσσαλία με το φράγμα της Μεσοχωράς εξυπηρετεί μόνο πρόσκαιρα οικονομικά και ψηφοθηρικά σχέδια. Αφού οι υδροβόρες καλλιέργειες βαμβακιού στη Θεσσαλία δε ποτίζονται ούτε με 5 Αχελώους. Σε αντίθεση με άλλες καλλιέργειες που θα χρειάζονταν πολύ λιγότερο νερό σε σχέση με το βαμβάκι το κράτος έσπρωξε με επιχορηγήσεις (κτλ) τους αγρότες στη Θεσσαλία να στερέψουν τα ποτάμια της περιοχής (πχ Πννειός) και τις υπόγειες αποθήκες νερού με γεωτρήσεις. Αυτή η τεράστια οικολογική καταστροφή στη Θεσσαλία επιχειρείται να ξεπεραστεί με τη διεύρυνση του προβλήματος, καταστρέφοντας ένα ακόμη ποτάμι και ένα ακόμη τόπο.

Επίσης η εκτροπή, παρά την προπαγάνδα του κράτους, ότι θα λύσει το πρόβλημα της έλλειψης νερού για τις καλλιέργειες των αγροτών, ότι θα καταπολεμήσει το πρόβλημα της ανεργίας και θα ωφελήσει τον τουρισμό, στην ουσία προωθεί μόνο τα οικονομικά συμφέροντα κατασκευαστικών εταιριών μεγαλοεργολάβων και πολυ-

εθνικών και την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων από το κράτος και ιδιώτες. (στη δεξιά αντιστοιχεί ένα μεγάλο κομμάτι από την πίτα της εκτροπής).

Η καταστροφή του οικοσυστήματος του Αχελώου από τα έργα "ανάπτυξης", όπως και στην περίπτωση του Ευήνου βρίσκει τους τοπικούς άρχοντες (υπουργούς -όπως ο Θ. Μωραΐτης και η Τ. Μπιρμπίλη-, βουλευτές, δημάρχους και νομάρχες) ευθυγραμμισμένους στις επιταγές της κεντρικής εξουσίας. Δε διστάζουν να ξεπουλήσουν και τον Αχελώο στην κούρσα της πολιτικής τους ανέλιξης. Η υποκρισία τους φαίνεται ξεκάθαρα με μια απλή αντιπαραβολή των πρόσφατων δηλώσεών τους για το ζήτημα του Αχελώου με αυτές που έκαναν όντας αντιπολιτευόμενοι.

Η επαπειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του ποταμού μέσω του τεράστιου κατασκευαστικού έργου νέων φραγμάτων, Υ/Η εργοστασίων, τεχνητών ταμιευτήρων και σπράγγων στην περιοχή του άνω ρου του - η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη- και η εκτροπή του από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφές τόσο στις ορεινές κοιλάδες, τα φυσικά οικοσυστήματα και τους ανθρώ-

πινους οικισμούς του καταποντίζοντάς τα στη λιάση, όσο και στο ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι. Να σημειώσουμε ότι ολόκληρο το χωριό της Μεσοχωράς Τρικάλων προβλέπεται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί ενώ μεγάλο μέρος του, όπως και άλλοι παραποτάμιοι οικισμοί, θα κατακλυσθούν από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα.

Όλο αυτό εντάσσεται στο καπιταλιστικό σύστημα "ανάπτυξης", διαχείρισης και παραγωγής, που πιστά υπηρέτησαν και υπηρετούν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα. Όσο σχιζοφρενικό και αυτοκαταστροφικό όμως και αν έχει αποδειχτεί πλέον αυτό το σύστημα (εκμετάλλευση, καταστροφή φυσικού περιβάλλοντος, οικονομικό κραχ), της κατάργησης δικαιωμάτων και ελευθεριών συνεχίζει ακάθε-

κτο την χασοκή του πορεία στο τίποτα. Στηριζόμενο, εκτός από τις δυνάμεις καταστολής, επιβολής και διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, στην ανοχή της κοινωνίας μέσα από τη δημιουργία της θέσης ότι δεν μπορεί να υπάρξει άλλος τρόπος για να προχωρήσει αυτός ο κόσμος. Φοβούμενη μη χάσει τα λιγοστά, η κοινωνία παθητικοποιείται αφήνοντας το πεδίο ελεύθερο σε κράτος και κεφάλαιο να αλωνίζουν.

Η αριστερά, άξιο δεκανίκι του συστήματος, μετριάζει την όποια δυναμική αντίσταση της κοινωνίας με ειρηνικές πορείες και μαντρωμένους ψηφοφόρους. Οι δήθεν οικολογικές ανησυχίες υπό το πρόσχημα της "αειφόρου ανάπτυξης" φτάνουν μέχρι τη δεντροφύτευση στα καμένα δάση, αλλά ποτέ στο ξερίζωμα του συστήματος που τα δημιούργησε όλα αυτά.

Ο ακηδεμόνευτος, αδιαμεσολάβητος αγώνας έξω από, και ενάντια στα σχέδια και τους μηχανισμούς της κυριαρχίας, ανοίγει το δρόμο για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, χωρίς την κυριαρχία και εκμετάλλευση του ανθρώπου πάνω στη φύση.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Αργίvio, Ιούvιος 2010

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ
Δασκαλοπούλου Ά πάροδος 3

Στις 10 Ιούλη έγινε στο Πάρκο Κύπρου και Πατνσιών στην Αθήνα, προβολή για τον Αχελιώ, και την επομένη έγινε συνέλευση στο λόφο του Στρέφη όπου σύντροφοι και συντρόφισσες από αρκετές πόλεις συζήτησαν και προσδιόρισαν την φετινή Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στη Μεσοχώρα στις 4-10 Αυγούστου.

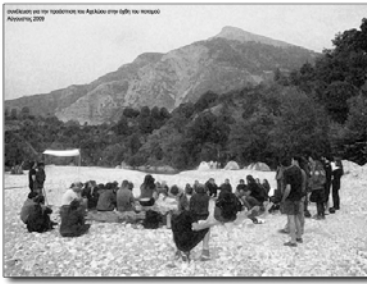
ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ, ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 4-10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

Κατασκήνωση στις όχθες του Αχελιώου, παρεμβάσεις, ανοιχτές συνελεύσεις, προβολές βίντεο και εκθέσεις υλικού από αγώνες για τον φυσικό κόσμο, περιηγήσεις στο ποτάμι και πεζοπορία στην Πίνδο...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Σάββατο 10 Ιούλη στο πάρκο Κύπρου & Πατνσιών, 9μμ προβολή βίντεο: *"Ο γοτταμής Αχελιώου και η αρχική αγώνα, έκθετα στα φράγματα και τον εκτροπή του"*

Κυριακή 11 Ιούλη στο λόφο του Στρέφη (Βεατράκι), 6μμ ανοικτή συνέλευση για την αυτόνομη συνάντηση αγώνα στην Μεσοχώρα Τρικάλων τον Αύγουστο/2010

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 4-10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

Προβλεπεί για τον ημερήσιο του Αχελιώου στην όχθη του ποταμού Αχελιώου, 2009

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 4-10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Κατασκήνωση στις όχθες του Αχελιώου, παρεμβάσεις, ανοιχτές συνελεύσεις, προβολές βίντεο και εκθέσεις υλικού από αγώνες για το φυσικό κόσμο, περιηγήσεις στο ποτάμι και πεζοπορία στην Πίνδο...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ "ΠΡΑΣΙΝΗ" ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Πέμπτη 5 Αυγούστου
προβολή βίντεο στην πλατεία της Μεσοχώρας για τον Αχελιώ και τον αγώνα ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή του, 9μμ.

Κυριακή 8 Αυγούστου
συγκέντρωση στο φράγμα της Μεσοχώρας, 11μμ.
hip hop live με τους PROPAGANDA στην πλατεία του χωριού, 8μμ.

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Αγρίνιο, σύντροφοι/ισσες από την Άρτα, σύντροφοι/ισσες από τα Τρίκαλα, το Βόλο, τη Λάρισα και την Καρδίτσα, σύντροφοι/ισσες από την Πάτρα, Πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη γη και την ελευθερία (Αθήνα)

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ "ΠΡΑΣΙΝΗ" ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Πέμπτη 5 Αυγούστου, προβολή βίντεο στην πλατεία της Μεσοχώρας για τον Αχελιώ και τον αγώνα ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή του, 9 μ.μ.

Κυριακή 8 Αυγούστου, συγκέντρωση στο φράγμα της Μεσοχώρας 11 ημ , hip hop live με τους Propaganda στην πλατεία του χωριού, 8 μμ

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Αγρίνιο, σύντροφοι/ισσες από την Άρτα, σύντροφοι/ισσες από τα Τρίκαλα, το Βόλο, τη Λάρισα και την Καρδίτσα, σύντροφοι/ισσες από την Πάτρα, Πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη γη και την ελευθερία (Αθήνα)

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ, 4-10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

«Το φράγμα και τα έργα στη Μεσοχώρα θα ολοκληρωθούν έως το τέλος του 2010. Έχουν ολοκληρωθεί σχεδόν στο 100%. Η λειτουργία θα ξεκινήσει το 2012 και θα αποφέρει κέρδη ύψους 30.000.000 ευρώ. Μένει να ξεπεράσουμε το εμπόδιο του Σ.τ.Ε.»

Τ. Μπιρμπίλη

Αυτά δήλωσε η υπουργός περιβάλλοντος στα μέσα Ιουλίου 2010 αναφορικά με το έγκλημα κατά του οικοσυστήματος του Αχελώου από το σύμπλεγμα των φαραωνικών κατασκευαστικών έργων στον άνω ρου του και την ολοκληρωτική καταστροφή του από την επιχειρούμενη εκτροπή του ποταμού στη Θεσσαλία. Διαπραγματεύονται μόνο την ποσότητα του νερού που θα εκτραπεί χωρίς αναφορά στην καταστροφή του οικοσυστήματος του ποταμού από τις πηγές του στην νότια Πίνδο μέχρι το δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο.

Ο Αχελώος διαμορφώνει στις περιοχές που διατρέχει με τα νερά του εδώ και χιλιάδες χρόνια ένα μοναδικό οικοσύστημα με πολύ πλούσια βιοποικιλότητα σε χλωρίδα και πανίδα, οι οποίες είναι άμεσα εξαρτώμενη από τη φυσική ροή του. Είναι σημαντικότερος παράγοντας για την ποιότητα της ζωής των παρόχθιων κοινωνιών και ευρύτερα των περιμετρικών αστικών κέντρων.

Μετά τις επεμβάσεις που δέχτηκε ο κάτω ρου του Αχελώου τα τελευταία χρόνια με τη δημιουργία φραγμάτων-τεράτων, τη ρίψη αποβλήτων από μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις καθώς και μπάζων, τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα από την βιομηχανοποιημένη αγροτική παραγωγή, τον εγκιβωτισμό μεγάλου μέρους του, η "πράσινη" ανάπτυξη των φραγμάτων και της εκτροπής στον άνω ρου του ποταμού έρχεται να ολοκληρώσει την καταστροφή. Να δώσει τη χαριστική βολή στον Αχελώο, κλιμακώνοντας τη ληηλασία του.

Οι κεφαλαιοκράτες, με όχημα το ιδεολόγημα της "πράσινης" ανάπτυξης, συνεχίζουν την καταστροφική επέλασή τους αδιαφορώντας για τις συνέπειες στο φυσικό περιβάλλον και την κοινωνία. Μετρούν σε ευρώ την υπεραξία από τη ληηλασία και ετοιμάζουν το νέο κύμα της ολοκληρωτικής τους επίθεσης στη φύση και τον άνθρωπο. Σε καιρούς κρίσης του καπιταλισμού, τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά προβάλλουν ως διέξοδο το απατηλό ιδεολόγημα της πράσινης ανάπτυξης, με σκοπό τη συνέχιση και όξυνση της ληηλασίας της φύσης και της κοινωνίας, την αναδιάρθρωση του κράτους και της οικονομίας, υπό την κηδεμονία της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ.

Αυτή η χωρίς προηγούμενο επίθεση που ήδη οργανώνεται θα μετατρέψει σε πεδία καταστροφής δάση, βουνά, λίμνες, θάλασσες, ποτάμια, σε όλη τη χώρα. Η αποικιοκρατία του κεφαλαίου στη δημόσια γη, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, θα σπείρει το θάνατο και την εξαθλίωση στις τοπικές κοινωνίες ενώ η συμμορία των υπερεθνικών αφεντικών μακριά από αυτές τις συνέπειες θα καρπώνεται τον πλούτο από τη ληηλασία. Από τη μια, τα δισεκατομμύρια των πολυεθνικών θα συσσωρεύονται και θα κεφαλαιοποιούνται, ενώ από την άλλη η κοινωνία, βυθισμένη στον εργασιακό μεσαίωνα, θα παράγει μέσα στις σύγχρονες συνθήκες δουλείας όλο αυτόν τον πλούτο.

Σήμερα, τα ήδη υπάρχοντα έργα της εκτροπής του Αχελώου, η ολοκλήρωση των οποίων έχει σταματήσει μέχρι τώρα τέσσερις φορές από το Συμβούλιο της Επικρατείας, παρουσιάζονται ως έργα «πράσινης» ανάπτυξης. Στην ουσία, οι μεγαλοκατασκευαστικές εταιρείες, ως κατακτητές, ληηλατούν τα πάντα υπό την προστασία του κράτους, μοιράζοντας στα μικροσυμφέροντα μέρος από το μεγάλο φαγοπότη και στους ντόπιους πληθυσμούς υποσχέσεις.

Και εδώ αναδύεται η συνεισφορά των κινημάτων και η σημασία του κοινωνικού αγώνα για την προστασία της φύσης. Μην προσδοκώντας τίποτε ουσιαστικό από τους θεσμικούς διαμεσολαβητές-χειραγωγούς, οργανώνουμε από τα κάτω τις αντιστάσεις μας και στήνουμε αναχώματα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου, με σκοπό να πυκνώσουν οι δεσμοί αλληλεγγύης και συντροφικότητας των αγωνιζόμενων και να συντεθούν οι αρχές και οι θέσεις τους στην κατεύθυνση μιας συνοδικότερης επιλογής ρήξης με την εξουσία και τις αντικοινωνικές επιταγές της.

Παρά το γεγονός ότι οι τοπικές πρωτοβουλίες είναι ουσιαστικές για τη δυναμική και την εξέλιξη του αγώνα,

η απουσία ή η υποχώρησή τους δεν σημαίνουν και το σταμάτημα του αγώνα, ιδίως όταν αυτός δεν αφορά ένα στενά τοπικό περιβαλλοντικό ζήτημα, αλλά ένα κεντρικό πολιτικό ζήτημα.

Αντιλαμβανόμενοι τον ποταμό Αχελώο ως μέρος του φυσικού κόσμου που ληηλατείται από το κράτος και το κεφάλαιο, κοινή συνείδηση όσων βρεθήκαμε από το 2007 στη Μεσοχώρα ήταν να παρέμβουμε εκεί ακριβώς όπου εξελίσσονται οι καταστροφικές δραστηριότητες και να συμβάλλουμε στην αναζωπύρωση του αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού. Αντίθετα, μια λογική που θέλει τον αγώνα να αυτοπεριορίζεται και να απομακρύνεται από το σημείο των φραγμάτων και της εκτροπής όπου μέχρι σήμερα εκδηλώνεται, θεωρούμε ότι σαφώς ανακόπτει τη δυναμική του, καθιστώντας την επιλογή αυτή ολέθρια, ένα βήμα πριν παραδεχτεί μια ήττα που αυτή η ίδια προκαλεί.

Οι κάτοικοι της Μεσοχώρας από το 1990 διάλεξαν τον αξιοπρεπή δρόμο της αντίστασης, και είναι στο χέρι τους να τον συνεχίσουν και σήμερα. Κόντρα στην τοπική εξουσία (Δημαρχία και Νομαρχία) και τα συμφέροντα που παίζονται στις πλάτες τους για χάρη της ΔΕΗ, του κράτους και των κατασκευαστικών εταιριών, αλλά και πέρα από θεσμικές και κομματικές λογικές που καλλιεργούν αυταπάτες -όπως η δήθεν σωτήρια για τον τόπο διεκδίκηση ίδρυσης αυτοτελούς υπουργείου περιβάλλοντος- και οδηγούν στο συμβιβασμό, τη μοιρολατρία και την παραίτηση μπροστά στον επαπειλούμενο αφανισμό του τόπου.

Από τη μεριά μας, επιζητώντας τη ριζοσπαστικοποίηση, την όξυνση, τη γενίκευση και το συντονισμό του κοινωνικού αγώνα από τα κάτω, στεκόμαστε αλληλέγγυοι πλάι σε όλους όσους αγωνίζονται συλλογικά ενάντια στη ληηλασία της φύσης. Και θεωρούμε την αγωνιστική παρουσία μας στο χώρο όπου διαπράττεται το έγκλημα των φραγμάτων και της εκτροπής, απαραίτητη και χρήσιμη για την εξέλιξη και την ανάπτυξη τόσο του αγώνα για την προάσπιση του Αχελώου και των τοπικών κοινωνιών στον άνω ρου του, όσο και για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και της κοινωνίας συνολικότερα.

Γι' αυτό, και μετά από μια σειρά συντονισμένων εκδηλώσεων και παρεμβάσεων όλο το χρόνο σε Αθήνα, Πάτρα, Γιάννενα, Αργίνο, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Λάρισα και άλλες πόλεις, βρισκόμαστε ξανά, για τέταρτη χρονιά, στις όχθες του Αχελώου στη Μεσοχώρα, στην αυτόνομη συνάντηση αγώνα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΗΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

(ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ, ΑΓΡΙΝΙΟ / ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ/ΙΣΕΣ ΑΠΟ ΑΡΤΑ, ΤΡΙΚΑΛΑ / ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΑΘΗΝΑ)

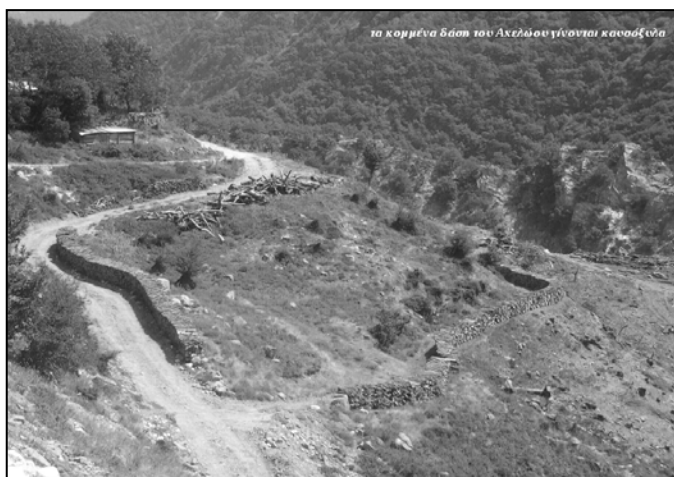
Την πρώτη μέρα (4/8) η παρέμβαση ξεκίνησε με την αναγραφή συνθημάτων πάνω στο φράγμα της Μεσοχώρας, αλλά και στη γύρω περιοχή. Κάθε βράδυ πραγματοποιούνταν ανοιχτή συνέλευση δίπλα στο ποτάμι η οποία και αποφάσιζε για τις επόμενες κινήσεις της Συνάντησης.

Την επόμενη μέρα ομάδα συντρόφων επισκέφτηκε το υπό κατασκευή φράγμα της Συκιιάς, από όπου θα περνάει και η σήραγγα εκτροπής προς τη Θεσσαλία. Αν και τα εργοτάξια λειτουργούσαν, ήταν φανερό πως τα έργα κατασκευής είχαν σταματήσει καθώς δεν υπήρχε σημαντική πρόοδος σε σχέση με την περσινή χρονιά και συνεχίζονταν μόνο τα έργα συντήρησης. Γράφτηκαν συνθήματα με μπογιά και σπρέι σε πολλά σημεία της περιοχής. Το απόγευμα έγινε στην κεντρική πλατεία της Μεσοχώρας παρέμβαση με μικροφωνική και προβολή βίντεο για τον Αχελώο και τον αγώνα για την προάσπιση του χωριού και του ποταμού με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου, ανάμεσα τους και πολλών ντόπιων.

Την Παρασκευή 6 του μήνα μια άλλη ομάδα συντρόφων κατέβηκε τον ποταμό κατά μήκος του από τη γέφυρα Αλεξίου, περίπου 10 χλμ. από τη Μεσοχώρα, θέλοντας να δει από κοντά το μέγεθος της καταστροφής που έχουν υποστεί τα παρόχθια δάση, τα οποία έχουν αποψιλωθεί σχεδόν ολοκληρωτικά σε απόσταση 5 περίπου χλμ. από τη γέφυρα.

Το Σάββατο 8 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε παρέμβαση με μικροφωνική και συναυλία στην κεντρική πλατεία του χωριού με τους προπαγανδα με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου, ενώ την Κυριακή το πρωί ύστερα από προσυγκέντρωση στο χωριό, πραγματοποιήθηκε πορεία ως το φράγμα, που απέχει 4 χλμ από τη Μεσοχώρα και συγκέντρωση περίπου 100 ατόμων για περισσότερες από 2 ώρες.

Υπήρχε μικροφωνική, μοιράζονταν κείμενα σε διερχόμενους οδηγούς, γράφτηκε ένα πολύ μεγάλο σύνθημα πάνω στο τσιμεντένιο τέρας, ενώ η παρουσία της αστυνομίας ήταν ιδιαίτερα ισχυρή.

Τη Δευτέρα και την Τρίτη η Αυτόνομη Συνάντηση συνεχίστηκε με περιηγήσεις στο ποτάμι και με αναβάσεις σε κοντινές κορυφές της περιοχής (όπως το Αυγό) για να γίνει μια ακόμη

επαφή με το πανέμορφο και εξαιρετικά πλούσιο φυσικό περιβάλλον που περιβάλλει τον ποταμό και απλώνεται στην ευρύτερη περιοχή της νότιας Πίνδου.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΗ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ, 4-10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

Ο ποταμός Αχελώος διαμορφώνει στις περιοχές που διασχίζει (πηγάζει από τις οροσειρές την ν. Πίνδου και εκβάλλει στην Αιτωλοακαρνανία) ένα άκρως σημαντικό οικοσύστημα πλούσιο σε χλωρίδα και πανίδα, όπου από τα αρχαία χρόνια στις όχθες του αναπτύχθηκε πλήθος πολιτισμών που ζούσαν σε πλήρη αρμονία μαζί του.

Η εκμεταλλευτική δραστηριότητα όμως, που προωθείται από το κεφάλαιο τόσο στη φύση όσο και στην κοινωνία, δεν άργησε να αγγίξει και αυτή την περιοχή, επιδιώκοντας να σταματήσει τη φυσική ροή του ποταμού, αλλού να την φράξει δημιουργώντας τεράστιες τεχνητές λίμνες και αλλού να την εκτρέψει με κύριο γνώμονα πάντα την αύξηση των υπερκερδών μεγάλων εταιρικών μονάδων καθώς και ορισμένων μεγαλοτσιφλικιάδων. Έτσι, από το 1950 έως το 1990, προέκυψαν τα φράγματα των Κρεμαστών, του Καστρακίου, του Στράτου και του Ταυρωπού, όπου άλλαξαν άρδην την εικόνα του ποταμού στον κάτω ρου του και επηρέασαν σημαντικά τις τοπικές κοινωνίες που το περιβάλλουν.

Η εκτροπή του Αχελώου είναι μια σκέψη που υπάρχει από πολύ παλιά (δεκ. 1920), ενώ αποτελεί προεκλογική δέσμευση όλων των κυβερνήσεων από τη δεκαετία του 1950. Σήμερα, η παρέμβαση και στον άνω ρου του ποταμού έχει ήδη ξεκινήσει με τη δημιουργία φραγμάτων-τεράτων για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (ένα είναι έτοιμο στη Μεσοχώρα Τρικαλών και ένα ακόμα υπό κατασκευή στη Συκιά) και με την εκτροπή ενός τμήματος των νερών του προς τον θεσσαλικό κάμπο, μιας και οι πολιτικές της κεντρικής εξουσίας που έστρεψαν τους αγρότες στη μονοκαλλιέργεια του υδροβόρου βαμβακιού, έχουν εξαντλήσει τους υδάτινους πόρους της. Να σημειώσουμε μόνο πως το 80% της παραγωγής βαμβακιού στην Ευρωπαϊκή Ένωση συντελείται στη Θεσσαλία.

Με την βασική επιχειρηματολογία τους να στηρίζεται στο ιδεολόγημα της "πράσινης" ανάπτυξης, οι καπιταλιστές είναι έτοιμοι να προκαλέσουν μια ακόμη γιγαντιαία καταστροφή στο φυσικό κόσμο με ανυπολόγιστες συνέπειες τόσο για τον ίδιο όσο και για τις τοπικές κοινωνίες. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε πως τα χωριά Μεσοχώρα και Αρματολικό θα κατακλιυστούν, ενώ με τη μεταφορά τόσο μεγάλων όγκων νερού από μια υδρολογική λεκάνη σε μια άλλη κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει με ακρίβεια το τι θα συμβεί στο φυσικό περιβάλλον.

Αυτή τη στιγμή και εξαιτίας μιας σειράς καταδικαστικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, τα έργα εκτροπής έχουν σταματήσει, τουλάχιστον στο μεγαλύτερο βαθμό τους. Γεγονός όμως είναι πως το έργο είναι τόσο σημαντικό για το κεφάλαιο και αποτελεί ένα ακόμα πεδίο άντλησης μεγάλων κερδών, σε μια περίοδο πολιτικής και οικονομικής κρίσης για το σύστημα, που αργά ή γρήγορα θα επιχειρηθεί να ξαναξεκινήσουν. Όπως άλλωστε δήλωσε και η ίδια η υπουργός περιβάλλοντος Τ. Μπιρμπίλη: «Το φράγμα και τα έργα στη Μεσοχώρα θα ολοκληρωθούν έως το τέλος του 2010. Έχουν ολοκληρωθεί σχεδόν στο 100%. Η λειτουργία θα ξεκινήσει το 2012 και θα αποφέρει κέρδη ύψους 30.000.000 ευρώ. Μένει να ξεπεράσουμε το εμπόδιο του Σ.τ.Ε.»

Οι κάτοικοι της Μεσοχώρας, εδώ και τριάντα χρόνια διεξάγουν ένα δίκαιο και αξιοπρεπή αγώνα για τη διάσωση του χωριού τους, ενάντια τόσο στους τοπικούς άρχοντες που υποτάσσονται στα προστάγματα της πολιτικής τους ηγεσίας, όσο και στο ίδιο το κράτος, τη ΔΕΗ και τα μεγάλα κατασκευαστικά συμφέροντα.

Τα τελευταία χρόνια, και ύστερα από την ανακίνηση του ζητήματος από τον πρώην υπουργό Σουφλιά το κα-

λοκαίρι του 2006, ο αγώνας ενάντια στην εκτροπή και τα φράγματα του ποταμού έχει αναζωπυρωθεί. Μια σειρά από πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες, οικολογικές οργανώσεις και συλλογικότητες έχουν εκφραστεί δημόσια ενάντια στην επιχειρούμενη εκτροπή του ποταμού, διεξάγοντας έναν πολύμορφο αγώνα καταφέροντας προς το παρόν να στήσουν αναχώματα στην καταστροφική επέλαση κράτους και κεφαλαίου.

Σε συνέχεια των τριών προηγούμενων χρόνων συνεπούς παρέμβασης στη Μεσοχώρα Τρικάλων, στις όχθες του Αχελώου, πραγματοποιήθηκε και φέτος από τις 4 έως τις 10 Αυγούστου, για τέταρτη φορά, η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα με συμμετοχή αγωνιστών από διάφορα μέρη του ελληνικού χώρου. Είχαν προηγηθεί όλο το προηγούμενο διάστημα μια σειρά εκδηλώσεων, παρεμβάσεων και διαδηλώσεων σε Αθήνα, Πάτρα, Γιάννενα, Αργίνο, Τρίκαλα, Άρτα, Καρδίτσα, Λάρισα και άλλες πόλεις που διατήρησαν ζωντανό το ζήτημα ανακινώντας το διαρκώς και εμπλουτίζοντας το ευρύτερα, πάντα στην κατεύθυνση της προάσπισης του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών από τη ληηλασία και την καταστροφή τους από τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά.

Η ιδιαιτερότητα της φετινής παρέμβασης ήταν ότι καμιά άλλη από τις ήδη υπάρχουσες συνιστώσες του αγώνα δεν είχε ανακοινώσει την παρουσία της στη Μεσοχώρα και είτε περιέπεσε σε πλήρη αδράνεια, εμπιστευόμενη σε ένα βαθμό τις πρόσκαιρες αποφάσεις του ΣτΕ, είτε μετέφερε τον αγώνα αλλού, μακριά από το σημείο των φραγμάτων και της επιχειρούμενης εκτροπής του ποταμού. Μια λογική που κινδυνεύει να λειτουργήσει αυτοκαταστροφικά για τον ίδιο τον αγώνα, προωθώντας με τη στάση της την αποδυνάμωση του. Άλλωστε, εμφανής

ήταν και ο γενικότερος εφησυχασμός που διακρίνει και τις αντιστάσεις των ντόπιων, που σε καμιά περίπτωση όμως δεν μπορούσε να σταθεί εμπόδιο για τη συνέχιση των κινητοποιήσεων, καθώς το ζήτημα επουδενί δεν μπορεί να χαρακτηριστεί απλά τοπικό αλλά βαθιά πολιτικό.

Η φετινή παρέμβαση ξεκίνησε με την εγκατάσταση στην κατασκήνωση, δίπλα ακριβώς στις όχθες του ποταμού σε ένα εξαιρετικής ομορφιάς σημείο και με τη δημιουργία στην πλατεία του χωριού ενός χώρου αντιπληροφόρησης με αφίσες, έντυπο υλικό και ταμπλώ με φωτογραφίες από διάφορες στιγμές αγώνα ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου, στην καταστροφή της Πάρνηθας, της Γκιώνας, της Οίτης κλπ. Από την πρώτη στιγμή έγινε σαφές ότι οι εργασίες συνεχίζονται έστω και σε δευτερεύοντα βαθμό, αφού η πρώτη ομάδα συντρόφων που έφτασε στον

ποταμό ήδη από την Τρίτη 3 του μήνα, ήρθε σε επαφή με φορτηγά που πραγματοποιούσαν αμμοηληψίες. Μόλις όμως έγινε σαφής ο λόγος της παρουσίας μας εκεί, τα φορτηγά αποχώρησαν και οι εργασίες, έστω και προσωρινά, σταμάτησαν. Την πρώτη μέρα η παρέμβαση συνεχίστηκε με την αναγραφή συνθημάτων πάνω στο φράγμα της Μεσοχώρας, αλλά και στη γύρω περιοχή. Κάθε βράδυ πραγματοποιούνταν η προγραμματισμένη ανοιχτή συνέλευση δίπλα στο ποτάμι η οποία και αποφάσιζε για τις επόμενες κινήσεις της Συνάντησης.

Την επόμενη μέρα ομάδα συντρόφων επισκέφτηκε το υπό κατασκευή φράγμα της Συκιάς, από όπου θα περνάει και η σήραγγα εκτροπής προς τη Θεσσαλία. Αν και τα εργοτάξια λειτουργούσαν, ήταν φανερό πως τα έργα κατασκευής είχαν σταματήσει καθώς δεν υπήρχε σημαντική πρόοδος σε σχέση με την περυσινή χρονιά και συνεχίζονταν μόνο τα έργα συντήρησης. Γράφτηκαν συνθήματα με μπογιά και σπρέι σε πολλά σημεία της περιοχής. Το απόγευμα έγινε στην κεντρική πλατεία της Μεσοχώρας παρέμβαση με μικροφωνική και προβολή βίντεο για τον Αχελώο και τον αγώνα για την προάσπιση του χωριού και του ποταμού με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου, ανάμεσα τους και πολλών ντόπιων.

Την Παρασκευή 6 του μήνα μια άλλη ομάδα συντρόφων κατέβηκε τον ποταμό κατά μήκος του από τη γέφυρα Αλεξίου, περίπου 10 κλμ. από τη Μεσοχώρα, θέλοντας να δει από κοντά το μέγεθος της καταστροφής που έχουν υποστεί τα παρόχθια δάση, τα οποία έχουν αποψιλωθεί σχεδόν ολοκληρωτικά σε απόσταση 5 περίπου

χλμ. από τη γέφυρα. Η τεχνητή λίμνη που θα δημιουργηθεί από την ενδεχόμενη λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας θα φτάσει σε μήκος περίπου τα 15 χλμ. Έτσι, το κόψιμο και η εκμετάλλευση των -σε πολλές περιπτώσεις αιωνόβιων- δέντρων που πλησιάζουν το ποτάμι (πλησάνια, βελανιδιές κλπ.) αποτελεί μια πολύ καλή μπίζνα για τους διάφορους εργολάβους.

Το Σάββατο 8 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε παρέμβαση με μικροφωνική και συναυλία στην κεντρική πλατεία του χωριού με τους propaganda με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου, ενώ την Κυριακή το πρωί ύστερα από προσυγκέντρωση στο χωριό, πραγματοποιήθηκε μηχανοκίνητη πορεία ως το φράγμα, που απέχει 4 χλμ από τη Μεσοχώρα και συγκέντρωση περίπου 100 ατόμων για περισσότερες από 2 ώρες. Υπήρχε μικροφωνική, μοιράζονταν κείμενα σε διερχόμενους οδηγούς, γράφτηκε ένα πολύ μεγάλο σύνθημα πάνω στο τσιμεντένιο τέρας, ενώ η παρουσία της αστυνομίας ήταν ιδιαίτερα ισχυρή.

Τη Δευτέρα και την Τρίτη η Αυτόνομη Συνάντηση συνεχίστηκε με περιηγήσεις στο ποτάμι και με αναβάσεις σε κοντινές κορυφές της περιοχής (όπως το Αυγό) για να γίνει μια ακόμη επαφή με το πανέμορφο και εξαιρετικά πλούσιο φυσικό περιβάλλον που περιβάλλει τον ποταμό και απλώνεται στην ευρύτερη περιοχή της νότιας Πίνδου. Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στη Μεσοχώρα μπορεί να τελείωσε, ο αγώνας όμως ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου συνεχίζεται, θέτει καινούργιες κατευθύνσεις και προετοιμάζει τις επόμενες κινήσεις του. Με τον τρόπο που διεξάγεται, με τη συμμετοχή αγωνιστών από κάθε γωνιά της χώρας και με την παρέμβαση τόσο εκεί που συντελείται η καταστροφή όσο και σε διάφορα άλλα σημεία όπου κατά καιρούς δίνονται αφορμές, λειτουργεί υποδειγματικά για τον ευρύτερο αγώνα προάσπισης της φύσης από την ηλιθασία και την καταστροφή της, αλλά και συνολικότερα, δείχνοντας το δρόμο της δικτύωσης, της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης σε όλους όσοι αντιστέκονται στην τυραννία του καπιταλισμού και του κράτους.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

αναρχική ομάδα "Δυσήνιος Ίππος"
Πάτρα, Σεπτέμβρης 2010

ο ποταμός Αχελώος στην περιοχή της Μεσοόνας

Κάλεσμα της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα σε διήμερο εκδηλώσεων

{30-31 Οκτώβρη 2010, στην Αθήνα, Πολυτεχνείο}

-ενημέρωσης και συζήτησης για την προοπτική του αγώνα ενάντια στην καταστροφή του ποταμού Αχελώου από το φαραωνικό έργο σειράς φραγμάτων και την επικείμενη εκτροπή του.

-συνάντησης και επικοινωνίας των επιμέρους αντιστάσεων που ξεσπούν ενάντια στην εκμετάλλευση, καταστροφή και εμπορευματοποίηση της φύσης και των ελεύθερων χώρων και συζήτησης για το ιδεολόγημα της «πράσινης» ανάπτυξης που αποτελεί σήμερα την κεντρική αιχμή για την όξυνση της κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης στο φυσικό κόσμο.

Η γενικευμένη καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο, με ανυπολόγιστες συνέπειες για ολόκληρο τον πλανήτη, είναι το αποτέλεσμα της άγριας και μακροχρόνιας επίθεσης του κράτους και του καπιταλισμού για την εκμετάλλευση και κυριαρχία στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες. Οι αποψιλώσεις των δασών, η μόλυνση των θαλασσών, το λιψίσμο των πολιτικών πάγων, οι κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, είναι μερικά μόνο μέρη της συνολικής οριακής περιβαλλοντικής κρίσης που δημιουργεί η κρατική- καπιταλιστική επιθετικότητα.

Όσον αφορά ειδικά τον ελληνικό χώρο, αυτή η επίθεση έχει κλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια, με σειρά καταστροφικών μικρών και μεγάλων έργων τόσο στην ύπαιθρο όσο και μέσα στις πόλεις. Τα γιγαντιαία φράγματα όπως στον Αχελώο και τον Άραχθο, η μετατροπή ολόκληρων ποταμών σε αποχετευτικό σύστημα βιομηχανικών λυμάτων όπως συμβαίνει στον Ασωπό, οι πετρελαιοειδή εγκαταστάσεις όπως αυτές στον Αμβρακικό κόλπο, η βιομηχανική ζώνη με μονάδες ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο (συμπερόντων Κατάρ) όπως αυτή που σχεδιάζεται για το Πλατυγιάλι Αστακού, οι τεράστιοι αυτοκινητόδρομοι όπως η Εγνατία και η Ιόνια οδός, οι αποικίες του τζόγου όπως το Μον Παρνές στον πυρήνα του δρυμού της Πάρνηθας, οι «πράσινες» βιομηχανικές ζώνες όπως η «Τεχνόπολις» που σχεδιάζεται για τους πρόποδες της Πάρνηθας, τα ορυχεία και μεταλλεία όπως στην Γκιώνα και την Β.Α. Χαλκιδική, οι αιοιλικές βιομηχανικές ζώνες όπως αυτές που σχεδιάζονται για να επεκταθούν και να κατακλείσουν τα βουνά των νησιών (Κρήτη, Νάξος, Εύβοια κ.α) και της ηπειρωτικής χώρας (Πελοπόννησος), οι φωτοβολταϊκές βιομηχανικές ζώνες όπως αυτές που προωθούνται και επιδοτούνται για εκτάσεις γης που σήμερα καλλιεργούνται, αλλά και η καταστροφή ή η ανάπληση των ελεύθερων χώρων ώστε να προωρήσουν τα σχέδια για την εμπορευματοποίησή τους και να προωθηθεί ο κοινωνικός έλεγχος αποτελούν κάποιες από τις καταστροφικές επεμβάσεις που έχουν στόχο την κερδοφορία του κεφαλαίου και τον έλεγχο της κοινωνίας στο όνομα της ανάπτυξης.

Απέναντι σε αυτή την επίθεση του κράτους και του καπιταλισμού, οι αντιστάσεις που έχουν ξεσπάσει σε ένα πλήθος σημείων, έχουν στήσει αναχώματα στην επέλαση των μηχανών της ανάπτυξης. Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα δημιουργήθηκε μετά τη συνάντηση αρκετών αγωνιστών για την προάσπιση της φύσης τον Αύγουστο του '07, στις κινητοποιήσεις στη Μεσοχώρα Τρικάλων ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου και την διάθεση πολλών να συνεχίσουν να αγωνίζονται ενάντια στο μεγαλύτερο αναπτυξιακό έργο για τη διαχείριση του νερού με κινηματικά και αυτοοργανωμένα χαρακτηριστικά. Από τον Αύγουστο του '07 μέχρι σήμερα μέσα από αυτή την δικτύωση συντρόφων και ομάδων οργανώθηκαν μια σειρά κοινές και συντονισμένες παρεμβάσεις, εκδηλώσεις και διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις (Άρτα, Αγρίνιο, Αθήνα, Τρίκαλα, Λάρισα, Καρδίτσα, Πάτρα, Γιάννενα) ενάντια στην ολοκληρωτική καταστροφή του ποταμού Αχελώου μέσω νέων φραγμάτων, Υ/Η εργοστασίων, στην περιοχή του άνω ρου του —που είχε μείνει ανέγγιχτη—, την εκτροπή του από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία, τον κατακλισημό και αφανισμό του χωριού της Μεσοχώρας αλλά και ευρύτερα στην λεηλασία και εκμετάλλευση της φύσης και της κοινωνίας. Ακόμα οργανώθηκε η αυτόνομη πα-

ρέμβαση της Συνάντησης Αγώνα στις ευρύτερες κινητοποιήσεις στη Μεσοχώρα τον Αύγουστο του '08 και τον Αύγουστο του '09 όπως και η κατασκήνωση στις όχθες του ποτάμου, οι εκδηλώσεις της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα (προβολή, συναυλία κ.α) και η πορεία στο φράγμα της Μεσοχώρας τον Αύγουστο του 2010.

Αυτά τα τέσσερα χρόνια παρέμβασης και δράσης στις πόλεις που δραστηριοποιούμαστε και παρουσίας στην ευρύτερη περιοχή της Μεσοχώρας –εκεί δηλαδή, που γίνεται αντιληπτό το μέγεθος της καταστροφής-, στα πλαίσια μιας διευρυμένης ανοιχτής συλλογικής διαδικασίας δικτύωσης και συντονισμού, ζύμωσης εγχειρημάτων αγώνα και σύνδεσης μετώπων αντίστασης ενάντια στην επέλαση της ανάπτυξης στο φυσικό περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους, στην κατεύθυνση της όξυνσης του αγώνα κόντρα σε λογικές εξωραϊσμού του κρατικοκαπιταλιστικού συστήματος και πέρα από αντιλήψεις ενός ακίνδυνου για την εξουσία περιβαλλοντισμού, αποτέλεσαν μια σειρά από ευκαιρίες αγώνα:

- Για την κοινωνική ανάδειξη του ζητήματος της καταστροφής που συντελείται στον Αχελώο από το κράτος, τη ΔΕΗ και τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες και της ανάπτυξης του αγώνα σε πανελλαδικό επίπεδο όπως αντιστοιχεί σε μια κεντρική πολιτική επιλογή της εξουσίας για την εκμετάλλευση και τον έλεγχο του νερού, των φυσικών πόρων, της ενέργειας, της αγροτικής παραγωγής και της κοινωνίας.

-Για την αντιπαράθεση με την κυρίαρχη προπαγάνδα, τόσο με κινητοποιήσεις στις πόλεις της Θεσσαλίας όπως οι πορείες στα Τρίκαλα και την Λάρισα, όπου στοχεύει και επικεντρώνεται η κρατική προπαγάνδα για την δήθεν αναγκαιότητα της εκτροπής του Αχελώου όσο και με παρεμβάσεις και καμπάνιες αντιπληροφόρησης για την αποδόμηση του λόγου της εξουσίας, που στο ευρύτερο πλαίσιο της ηλιθυσίας της φύσης με όχημα την «πράσινη» ανάπτυξη, βαφτίζει και τα έργα της εκτροπής ως «πράσινα» ώστε να αποσπάσει κοινωνική συναίνεση για αυτό το καταστρεπτικό και ανορθολογικό έργο.

-Για τη σύνδεση με τον αγώνα της τοπικής κοινωνίας (όπως αυτόν των κατοίκων της Μεσοχώρας,) για την ριζοσπαστικοποίηση και τη διεύρυνσή του στο κοινωνικό πεδίο απέναντι σε λογικές εναπόθεσής του σε θεσμούς, «ειδικούς» και διαμεσολαβητές, που απονευρώνουν και εκτονώνουν την αγωνιστική διάθεση όπως αντιστέκονται.

Στην κατεύθυνση της συνέχισης του αγώνα ενάντια στην καταστροφή του Αχελώου και του συνοδικού αγώνα για την υπεράσπιση της φύσης και της ελευθερίας, καταθέτουμε αυτό το κάλεσμα για μια διήμερη συνάντηση των αντιστάσεων, με την μορφή μιας ανοιχτής εκδήλωσης. Σκοπός αυτής της πρότασης είναι η αντιπληροφόρηση σε σχέση με τους διεξαγόμενους αγώνες, η αμοιβαία ενημέρωση των συντρόφων, η ανταλλαγή εμπειριών και ο διάλογος για την προοπτική των αντιστάσεων ενάντια στην επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου στην φύση και στις κοινωνίες. Θεωρούμε ως επίκαιρο και κρίσιμο θέμα προς συζήτηση το πώς οργανώνεται και ανανεώνεται η επίθεση της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας μέσω νέων ιδεολογικών σχημάτων όπως η πράσινη ανάπτυξη που σήμερα έχει κεντρικό ρόλο στον λόγο της κυριαρχίας.

Το ιδεολόγημα της «πράσινης» ανάπτυξης είναι το βασικό εργαλείο για την ανάκτηση της κοινωνικής συναίνεσης προς τα επεκτατικά σχέδια σε βάρος της φύσης και των κοινωνιών, σε μια συγκυρία στην οποία το πρόταγμα της ανάπτυξης έχει τρωθεί. Η παρική ανάπτυξη έχει απογυμνωθεί μπροστά στις καταστροφικές συνέπειές της. Οι αυταπάτες περί της κοινωνικής ωφελιμότητας της ανάπτυξης έχουν διαλυθεί από την πραγματικότητα της ηλιθυσίας της γης και της εκμετάλλευσης των ανθρώπων μέσα στις ταξικές σχέσεις που επιτάσσονται, προς όφελος των κυρίαρχων. Η «πράσινη» μεταμόρφωση της ανάπτυξης έρχεται να διασφαλίσει την συνέχεια της ηλιθυσίας με νέους όρους κοινωνικής συναίνεσης.

Η προπαγάνδα της «πράσινης» ανάπτυξης, από το νεοσύστατο υπουργείο περιβάλλοντος και τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες και τράπεζες μέχρι οικολογικά ευαίσθητους δημοσιογραφικούς ομίλους και τις Μ.Κ.Ο., είναι μια απόπειρα εξασφάλισης της μέγιστης δυνατής συναίνεσης ώστε να καλλιεργηθούν αυταπάτες, ακόμα και σε επιφυλακτικά ή αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια απέναντι στους κεφαλαιοκρατικούς σχεδιασμούς, πως είναι δυνατός ο εξωραϊσμός του κρατικο-καπιταλιστικού συστήματος.

Η «πράσινη» ανάπτυξη επιπλέον, είναι το πλαίσιο μέσω του οποίου προωθούνται νέες μορφές εκμετάλλευσης και ελέγχου. Οι νέες τεχνολογίες εξαγνίζονται φορώντας το νέο κουστούμι. Η απαξίωση της αυταξίας της φυσικής ζωής, η καθυπόταξή της σε τενοκρατικούς σχεδιασμούς και η εμπορευματοποίησή της εμβραθύ-

νονται. Νέοι τρόποι ληθλασίας του φυσικού πλούτου, νέοι τρόποι ελέγχου των ανθρώπινων δραστηριοτήτων και σχέσεων, όχι μόνο συγκαλύπτονται, αλλά και επινοούνται μέσα στο ιδεολογικό πλαίσιο της «πράσινης» ανάπτυξης. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι ενεργειακές βιομηχανικές ζώνες (ανεμογεννήτριες, φωτοβολταϊκά, σχέδια διασποράς «μικρών» φραγμάτων σε όλα τα ποτάμια της χώρας), οι νέες βιομηχανικές πολιτείες, όπως το πρόγραμμα «Τεχνόπολις» για τις παρυφές της Πάρνηθας, οι πρότυπες, εποπτευόμενες και αποστειρωμένες κοινότητες κατοικιών ή ζώνες κατανάλωσης και η τεχνοκρατική-αστυνομοκρατική ανάπτυξη και διαχείριση του δημόσιου χώρου, πράσινου και μη, στις πόλεις. Το ιδεολόγημα της «πράσινης» ανάπτυξης είναι ο άξονας της αναδιατύπωσης της κρατιστικής αντίληψης για τον φυσικό κόσμο, ώστε η αρπαγή των φυσικών πόρων και η κερδοσκοπική κεφαλαιοποίησή τους να προβάλλονται ως η λύση για την περιβαλλοντική κρίση.

Στον αντίποδα της αναπτυξιακής στρατηγικής κράτους και κεφαλαίου οξύνουμε τις αντιστάσεις, δυναμώνουμε την αλληλεγγύη μας, αποδομούμε τον λόγο της κυριαρχίας, «πράσινο» ή μη, συνολικοποιώντας τον ανταγωνισμό με τις δομές που είναι υπαίτιες για την ληθλασία και την καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας.

Ο χρόνος της προτεινόμενης συνάντησης-εκδήλωσης είναι για το Σάββατο 30 και την Κυριακή 31 Οκτωβρίου, στο Πολυτεχνείο. Το πρώτο απόγευμα θα αφορά τον αγώνα για την υπεράσπιση του ποταμού Αχελώου. Θα υπάρχει ενημερωτικό υλικό, έντυπα, φωτογραφίες, βίντεο για την εξέλιξη του καταστροφικού έργου, για τις κινητοποιήσεις στην περιοχή της Μεσοχώρας και τις παρεμβάσεις της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα, ενώ θα συζητηθούν οι προοπτικές της συνέχειας του αγώνα. Το απόγευμα της Κυριακής θα αφορά την συνάντηση και επικοινωνία των επιμέρους αγώνων, την συλλογική διερεύνηση της παρούσας συγκυρίας και τις προοπτικές του αγώνα ενάντια στην καταστροφή και ληθλασία της φύσης και της κοινωνίας. Θεωρούμε ότι ο κατάλληλος τρόπος για μια τέτοια διεργασία είναι μια ανοιχτή συζήτηση, κατά την οποία θα μπορούν να γίνουν οι ενημερωτικές παρεμβάσεις από τους συμμετέχοντες συντρόφους που θα ανταποκριθούν στο κάλεσμα και στη συνέχεια να διευρύνουμε την κουβέντα μας για το πώς οργανώνεται και ανανεώνεται η επίθεση στο φυσικό περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους μέσω νέων ιδεολογημάτων όπως η «πράσινη ανάπτυξη».

Οι ενημερώσεις των συντρόφων/ισσών θεμιτό θα ήταν να συνεπικουρούνται από σχετικό έντυπο ή φωτογραφικό υλικό εκτιθέμενο στον χώρο της εκδήλωσης.

Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα (αυτοδιαχειριζόμενο στέκι-Αγρίνιο, πρωτοβουλία αγώνα από το ρόφο του Στρέφη για τη γη και την ελευθερία, σύντροφοι/ισσες από την Άρτα, τα Τρίκαλα, την Πάτρα)

2 ΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

προβολές, συζητήσεις, έκθεση έντυπου και φωτογραφικού υλικού

30-31 ΟΚΤΩΒΡΗ, ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΑΣΙΝΗΣ" ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΛΗΘΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**

Σάββατο 30/10, 7μμ

-Προβολή βίντεο: "Σκέψεις και εικόνες με αφορμή την επηρεασμένη εκτροπή του Αχελώου"

-Ενημέρωση από συντρόφους της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα για την αντίσταση στη συνεχιζόμενη λεηλασία και καταστροφή του ποταμού Αχελώου από το φαραωνικό έργο σειράς φραγμάτων και την επικείμενη εκτροπή του.

-Συζήτηση για την προοπτική της συνέχισης και διεύρυνσης του αγώνα.

Κυριακή 31/10, 6μμ

-Ενημερώσεις από συντρόφους και πρωτοβουλίες αγώνα για αντιστάσεις που ζεσπούν ενάντια στην επέλαση της ανάπτυξης.

Από την Πάρνηθα, τον Αχελώο και τον Αμβρακικό μέχρι τον Αστακό, το Αποπηγάδι Χανίων, τη Νάξο...

-Συζήτηση για το ιδεολόγημα της "πράσινης" ανάπτυξης με βάση το οποίο οργανώνεται και ανακινείται σήμερα η επίθεση κράτους και καπιταλισμού στο φυσικό περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους.

ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα

(Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Αρβίνο, σύντροφοι/ισσες από την Αρτα, τα Τρίκαλα, τη Λάρισα, την Καρδίτσα, το Βόλο, την Πάτρα, Πρωτοβουλία αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη γη και την ελευθερία)

